

Obsah

I *Legislativní akty*

SMĚRNICE

- ★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/18/EU ze dne 4. července 2012 o kontrole nebezpečí závažných havárií s přítomností nebezpečných látek a o změně a následném zrušení směrnice Rady 96/82/ES ⁽¹⁾ 1
- ★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/19/EU ze dne 4. července 2012 o odpadních elektrických a elektronických zařízeních (OEEZ) ⁽¹⁾ 38

Cena: 4 EUR

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

CS

Akty, jejichž název není vtištěn tučně, se vztahují ke každodennímu řízení záležitostí v zemědělství a obecně platí po omezenou dobu. Názvy všech ostatních aktů jsou vtištěny tučně a předchází jim hvězdička.

I

(Legislativní akty)

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2012/18/EU

ze dne 4. července 2012

o kontrole nebezpečí závažných havárií s přítomností nebezpečných látek a o změně a následném zrušení směrnice Rady 96/82/ES

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 192 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Směrnice Rady 96/82/ES ze dne 9. prosince 1996 o kontrole nebezpečí závažných havárií s přítomností nebezpečných látek ⁽³⁾ stanoví pravidla pro prevenci závažných havárií, které mohou být důsledkem určitých průmyslových činností, a omezování jejich následků pro lidské zdraví a životní prostředí.

(2) Závažné havárie mají často velmi vážné následky, což potvrzují například havárie v Sevesu, Bhópálu, Schweizerhalle, Enschede, Toulouse a Buncefieldu. Jejich dopad

může navíc přesahovat hranice států. Z tohoto důvodu je potřeba zajistit, aby byla přijata vhodná bezpečnostní opatření, která zajistí vysokou úroveň ochrany občanů, komunit a životního prostředí v celé Unii. Je tedy nezbytné zajistit, aby současná vysoká úroveň ochrany byla zachována alespoň na stejné úrovni nebo byla zvýšena.

(3) Směrnice 96/82/ES významně napomohla ke snížení pravděpodobnosti a následků takových havárií, a přispěla tak ke zvýšení úrovně ochrany v celé Unii. Přezkum uvedené směrnice potvrdil, že se počet závažných havárií nezměnil. Zatímco stávající ustanovení celkově odpovídají svému účelu, je potřeba provést některé změny s cílem dále zlepšit úroveň ochrany, zejména pokud jde o prevenci závažných havárií. Systém zavedený směrnicí 96/82/ES by však zároveň měl být přizpůsoben změnám v systému klasifikace látek a směsí Unie, na něž uvedená směrnice odkazuje. Navíc je třeba vyjasnit a aktualizovat řadu dalších ustanovení.

(4) Proto je vhodné směrnici 96/82/ES nahradit, aby se prostřednictvím zvýšení efektivity a účinnosti ustanovení a tam, kde je to možné, snížením zbytečné administrativní zátěže zefektivněním a zjednodušením právní úpravy zajistilo, že bude zachována a dále zlepšena dosavadní úroveň ochrany, za předpokladu, že není ohrožena bezpečnost a ochrana životního prostředí a lidského zdraví. Nová ustanovení by současně měla být jasná, soudržná a dobře srozumitelná, aby pomohla zlepšit provádění a prosazování, přičemž úroveň ochrany lidského zdraví a životního prostředí zůstane přinejmenším stejná, nebo bude zvýšena. Komise by měla spolupracovat s členskými státy na praktickém provádění této směrnice. Uvedená spolupráce by měla mimo jiné řešit otázku vlastní klasifikace látek a směsí. Podle potřeby by do provádění této směrnice měly být zapojeny zúčastněné strany, jako například zástupci průmyslu, pracovníků a nevládních organizací podporujících ochranu lidského zdraví nebo životního prostředí.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 248, 25.8.2011, s. 138.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 14. června 2012 a rozhodnutí Rady ze dne 26. června 2012.

⁽³⁾ Úř. věst. L 10, 14.1.1997, s. 13.

- (5) Úmluva Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů o přeshraničních účincích průmyslových havárií, která byla jménem Unie schválena rozhodnutím Rady 98/685/ES ze dne 23. března 1998 o uzavření Úmluvy o přeshraničních účincích průmyslových havárií⁽¹⁾, stanoví opatření týkající se prevence, připravenosti a odezvy na průmyslové havárie, které by mohly mít účinky přesahující hranice států, a upravuje mezinárodní spolupráci v této oblasti. Směrnice 96/82/ES tuto úmluvu provádí v právu Unie.
- (6) Závažné havárie mohou mít následky přesahující hranice států a ekologické a hospodářské náklady havárií nese nejen zasažený závod, nýbrž i dotčené členské státy. S cílem předcházet možným haváriím, snížit riziko jejich vzniku a zmírnit jejich případné dopady je proto nezbytné zavést a uplatňovat bezpečnostní opatření a opatření pro omezení rizik, a tím umožnit zajištění vysoké úrovně ochrany v celé Unii.
- (7) Uplatňováním této směrnice by neměly být dotčeny právní předpisy Unie týkající se zdraví a bezpečnosti při práci a pracovního prostředí, zejména směrnice Rady 89/391/EHS ze dne 12. června 1989 o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví zaměstnanců při práci⁽²⁾.
- (8) Některé průmyslové činnosti by měly být vyňaty z oblasti působnosti této směrnice, pokud podléhají jiným právním předpisům na úrovni Unie nebo na úrovni členských států, které zajišťují rovnocennou úroveň bezpečnosti. Komise by měla i nadále přezkoumávat, zda neexistují závažné mezery v platném právním rámci, zejména pokud jde o nová a nově vznikající rizika z jiných činností, jakož i ze specifických nebezpečných látek, a měla by případně předložit legislativní návrh s cílem tyto mezery odstranit.
- (9) Příloha I směrnice 96/82/ES obsahuje seznam nebezpečných látek spadajících do oblasti její působnosti, mimo jiné odkazem na některá ustanovení směrnice Rady 67/548/EHS ze dne 27. června 1967 o sblížování právních a správních předpisů týkajících se klasifikace, balení a označování nebezpečných látek⁽³⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/45/ES ze dne 31. května 1999 o sblížování právních a správních předpisů členských států týkajících se klasifikace, balení a označování nebezpečných přípravků⁽⁴⁾. Směrnice 67/548/EHS a 1999/45/ES byly nahrazeny nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 ze dne 16. prosince 2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí⁽⁵⁾, které v Unii provádí Globálně harmonizovaný systém klasifikace a označování chemických látek, jenž byl přijat na mezinárodní úrovni v rámci struktury Organizace spojených národů (OSN). Uvedené nařízení zavádí nové třídy a kategorie nebezpečnosti, které jen zčásti odpovídají těm, jež byly používány v uvedených zrušených směrnících. Některé látky nebo směsi by však v tomto systému klasifikovány nebyly vzhledem k neexistenci kritérií v tomto rámci. Přílohu I směrnice 96/82/ES je proto třeba upravit tak, aby byla sladěna s uvedeným nařízením a aby byla současně zachována nebo dále zvýšena dosavadní úroveň ochrany stanovená uvedenou směrnicí.
- (10) Za účelem klasifikace upraveného bioplynu by měl být zohledněn vývoj norem podle Evropského výboru pro normalizaci (CEN).
- (11) Harmonizace s nařízením (ES) č. 1272/2008 a jeho následnými změnami by mohla mít nežádoucí dopad na klasifikaci látek a směsí. Na základě kritérií obsažených v této směrnici by Komise měla posoudit, zda existují nebezpečné látky, které bez ohledu na svou klasifikaci nebezpečnosti nepředstavují nebezpečí závažné havárie, a případně předložit legislativní návrh za účelem vynětí dotčených nebezpečných látek z oblasti působnosti této směrnice. Posouzení by mělo začít urychleně, zejména po změně klasifikace látky nebo směsi, aby se zabránilo zbytečné zátěži pro provozovatele a příslušné orgány v členských státech. Vynětí z oblasti působnosti této směrnice by nemělo bránit žádnému členskému státu v zachování nebo zavádění přísnějších ochranných opatření.
- (12) Provozovatelé by měli mít obecnou povinnost přijmout všechna nezbytná opatření k prevenci závažných havárií a ke zmírnění a odstraňování jejich následků. Provozovatel závodů, ve kterých jsou přítomny nebezpečné látky ve vyšších než stanovených množstvích, by měl poskytnout příslušnému orgánu dostatek informací, které mu umožní určit závod, přítomné nebezpečné látky a možná nebezpečí. Provozovatel by měl rovněž vypracovat, a pokud to vyžaduje vnitrostátní právo, zaslat příslušnému orgánu politiku prevence závažných havárií, v níž vymezí svůj celkový přístup a opatření ke zvládnutí nebezpečí závažných havárií, včetně vhodných systémů řízení bezpečnosti. Při určování a vyhodnocování nebezpečí závažných havárií by provozovatelé měli věnovat pozornost nebezpečným látkám, které mohou vzniknout při vážné havárii uvnitř závodu.

(1) Úř. věst. L 326, 3.12.1998, s. 1.

(2) Úř. věst. L 183, 29.6.1989, s. 1.

(3) Úř. věst. 196, 16.8.1967, s. 1.

(4) Úř. věst. L 200, 30.7.1999, s. 1.

(5) Úř. věst. L 353, 31.12.2008, s. 1.

- (13) Na ekologické škody způsobené závažnou havárií se zpravidla vztahuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/35/ES ze dne 21. dubna 2004 o odpovědnosti za životní prostředí v souvislosti s prevencí a nápravou škod na životním prostředí⁽¹⁾.
- (14) Tam, kde rozmístění a blízkost závodů mohou zvyšovat pravděpodobnost závažných havárií nebo zhoršovat jejich následky, by měli provozovatelé v zájmu snížení rizika domino efektu spolupracovat na výměně vhodných informací a informování veřejnosti, včetně sousedních závodů, které by mohly být dotčeny.
- (15) K prokázání toho, že byly učiněny všechny nezbytné kroky v oblasti prevence závažných havárií, a k přípravě havarijních plánů a opatření reagujících na havárie by provozovatel závodů, ve kterých jsou přítomna značná množství nebezpečných látek, měl poskytnout příslušnému orgánu informace formou bezpečnostní zprávy. Tato zpráva by měla obsahovat podrobné údaje o závodě, o přítomných nebezpečných látkách, o zařízeních nebo skladovacích zařízeních, o možných závažných haváriích a analýze rizika, o opatřeních pro prevenci a zásah a o používaných řídicích systémech, s cílem předcházet riziku závažných havárií, snižovat je a umožnit přijetí nezbytných opatření k omezení jejich následků. Riziko závažné havárie by mohlo být zvýšeno v důsledku pravděpodobnosti přírodních katastrof spojených s umístěním závodu. To by mělo být při vypracovávání scénářů závažných havárií vzato v úvahu.
- (16) Za účelem přípravy na mimořádné události je v závodech, ve kterých jsou přítomna značná množství nebezpečných látek, nezbytné vypracovat vnitřní a vnější havarijní plány a zavést postupy, které zajistí v nutné míře vyzkoušení, nezbytné přezkoumávání těchto plánů a jejich provádění při závažné havárii nebo jejím možném vzniku. Vnitřní havarijní plán by se měl projednat s pracovníky závodu a k vnějšímu havarijnímu plánu by měla mít možnost vyjádřit své stanovisko dotčená veřejnost. Subdodávky mohou mít dopad na bezpečnost závodu. Členské státy by měly požádat provozovatele, aby tuto skutečnost vzali v úvahu při vypracovávání politiky prevence závažných havárií, bezpečnostní zprávy nebo vnitřního havarijního plánu.
- (17) Při posuzování výběru náležitých provozních metod, včetně metod pro monitorování a kontrolu, by provozovatelé měli vzít v úvahu dostupné informace o osvědčených postupech.
- (18) Za účelem větší ochrany obydlených oblastí, ploch sloužících veřejnosti a životního prostředí, včetně přírodních oblastí zvláštního významu nebo zvláště citlivých oblastí, je nezbytné, aby územní plánování nebo jiné odpovídající politiky uplatňované v členských státech zajistily odpovídající vzdálenosti mezi těmito oblastmi a závody, které představují zmíněná nebezpečí, a pokud jde o stávající závody, podle potřeby provedly doplňková technická opatření za účelem toho, aby rizika pro osoby nebo životní prostředí zůstala na přijatelné úrovni. Při přijímání rozhodnutí by se měl brát v úvahu dostatek informací o rizicích a rady odborníků ohledně těchto rizik. Je-li to možné, měly by být postupy a opatření za účelem snížení administrativní zátěže zejména pro malé a střední podniky sloučeny s postupy a opatřeními vyžadovanými podle jiných příslušných právních předpisů Unie.
- (19) Za účelem podpory přístupu k informacím o životním prostředí podle Úmluvy Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí (dále jen „Aarhuská úmluva“), která byla schválena jménem Unie rozhodnutím Rady 2005/370/ES ze dne 17. února 2005 o uzavření Úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí jménem Evropského společenství⁽²⁾, by měla být zlepšena úroveň a kvalita informování veřejnosti. Zejména osoby, kterých by se závažné havárie mohly týkat, by měly mít k dispozici dostatek informací, aby mohly v případě havárie správně postupovat. Členské státy by měly zpřístupnit informace o tom, kde lze najít informace o právech osob postižených závažnou havárií. Informace poskytované veřejnosti by měly být formulovány jasně a srozumitelně. Vedle aktivního poskytování informací, aniž by o to veřejnost musela žádat a aniž by byly dotčeny jiné formy rozšiřování informací, by tyto informace měly být trvale k dispozici v elektronické podobě a měly by být průběžně aktualizovány. Současně by měla existovat vhodná ochrana důvěrnosti řešící mimo jiné bezpečnostní obavy.
- (20) Způsob správy informací by měl být ve shodě s iniciativou Sdílený informační systém o životním prostředí (SEIS), zavedenou sdělením Komise ze dne 1. února 2008 nazvaným „Směrem ke sdílenému informačnímu systému o životním prostředí (Shared Environmental Information System – SEIS)“. Měl by být také v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2007/2/ES ze dne 14. března 2007 o zřízení Infrastruktury pro prostorové informace v Evropském společenství (INSPIRE)⁽³⁾ a prováděcími pravidly k ní, jejichž cílem je umožnit sdílení prostorových informací o životním prostředí mezi organizacemi z veřejného sektoru a usnadnění přístupu veřejnosti k prostorovým informacím v celé Unii. Informace by také měly být uchovávány ve veřejně přístupné databázi na úrovni Unie, která také usnadní sledování a podávání zpráv o provádění.

(1) Úř. věst. L 143, 30.4.2004, s. 56.

(2) Úř. věst. L 124, 17.5.2005, s. 1.

(3) Úř. věst. L 108, 25.4.2007, s. 1.

- (21) V souladu s Aarhuskou úmluvou je účinná účast dotčené veřejnosti na přijímání rozhodnutí nezbytná k tomu, aby se dotčená veřejnost mohla vyjádřit a činitelé s rozhodovací pravomocí mohli přihlédnout ke stanoviskům a obavám, které mohou být pro tato rozhodnutí podstatné, čímž se zvyšuje zodpovědnost a transparentnost rozhodovacího procesu a přispívá se k uvědomělému vztahu veřejnosti k otázkám životního prostředí a k veřejné podpoře učiněných rozhodnutí.
- (22) V případě, že dojde k závažné havárii, měl by provozovatel okamžitě uvědomit příslušný orgán a sdělit mu nezbytné informace, které mu umožní posoudit dopad uvedené havárie na lidské zdraví a životní prostředí, aby mohla být přijata vhodná opatření.
- (23) Místní orgány mají zájem na prevenci závažných havárií a zmírnění jejich následků a mohou hrát důležitou úlohu. Při provádění této směrnice by to měly členské státy vzít v úvahu.
- (24) K usnadnění výměny informací a prevence obdobných havárií v budoucnosti by měly členské státy předávat Komisi informace týkající se závažných havárií, ke kterým dochází na jejich území, aby mohla Komise analyzovat s tím spojená nebezpečí a provozovat systém šíření informací, které se týkají zejména závažných havárií a poučení z nich plynoucích. Tato výměna informací by měla rovněž zahrnovat „případy, kdy téměř došlo k havárii,“ které členské státy považují za zvlášť technicky zajímavé pro prevenci závažných havárií a omezování jejich následků. Členské státy a Komise by měly usilovat o to, aby informace uložené v informačních systémech vytvořených za účelem výměny informací v případě závažných havárií byly úplné.
- (25) Členské státy by měly určit příslušné orgány, které budou odpovídat za to, že provozovatelé plní své povinnosti. Příslušné orgány by měly spolupracovat s Komisí při činnostech na podporu provádění, například vývoji vhodných pokynů a výměně osvědčených postupů. Aby se předešlo zbytečné administrativní zátěži, měly by být informační povinnosti ve vhodných případech sloučeny s jinými povinnostmi vyžadovanými podle jiných příslušných právních předpisů Unie.
- (26) Členské státy by měly zajistit, aby příslušné orgány v případě nedodržení této směrnice přijaly nezbytná opatření. Za účelem zajištění účinného provádění a prosazování by měl být zaveden systém kontrol, včetně programu pravidelných běžných kontrol a mimořádných kontrol. Kde je to možné, měly by být kontroly koordinovány s kontrolami prováděnými podle jiných právních předpisů Unie, případně včetně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ze dne 24. listopadu 2010 o průmyslových emisích (integrované prevenci a omezování znečištění)⁽¹⁾. Členské státy by měly zajistit, aby byl k dispozici dostatečný personál s dovednostmi a kvalifikací potřebnými pro účinné provádění kontrol. Příslušné orgány by měly poskytnout vhodnou podporu s využitím nástrojů a mechanismů pro výměnu zkušeností a upevňování znalostí, a to i na úrovni Unie.
- (27) Za účelem zohlednění technického vývoje by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o změny příloh II až VI s cílem přizpůsobit je technickému pokroku. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktu v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (28) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení této směrnice by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí⁽²⁾.
- (29) Členské státy by měly stanovit sankce za porušení vnitrostátních předpisů přijatých na základě této směrnice a zajistit jejich uplatňování. Stanovené sankce by měly být účinné, přiměřené a odrazující.
- (30) Jelikož cíle této směrnice, totiž vysoké úrovni ochrany lidského zdraví a životního prostředí, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jich může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.

(1) Úř. věst. L 334, 17.12.2010, s. 17.

(2) Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13.

(31) V souladu se společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o vysvětlujících dokumentech ⁽¹⁾ se členské státy zavázaly v odůvodněných případech přikládat k oznámení svých prováděcích opatření jeden či více dokumentů vysvětlujících vztah mezi prvky směrnice a odpovídajícími částmi vnitrostátních prováděcích nástrojů. Ve vztahu k této směrnici považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.

(32) Směrnice 96/82/ES by proto měla být změněna a následně zrušena,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Předmět

Tato směrnice stanoví pravidla pro prevenci závažných havárií, při kterých jsou přítomny nebezpečné látky, a omezení jejich následků pro lidské zdraví a životní prostředí, aby byla soudržným a účinným způsobem zajištěna vysoká úroveň ochrany v celé Unii.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Tato směrnice se vztahuje na závody definované v čl. 3 odst. 1.
2. Tato směrnice se nevztahuje na:
 - a) vojenské závody, zařízení nebo skladovací zařízení;
 - b) nebezpečí vyvolaná ionizujícím zářením vycházejícím z látek;
 - c) dopravu nebezpečných látek po silnici, železnici, vnitrozemských vodních cestách, po moři nebo vzduchem a přímo související dočasné meziskladování, včetně nakládání a vykládání a dopravy do a z jiných dopravních prostředků v docích, vykládacích nábřežích nebo seřaďovacích nádražích, mimo závody, na které se vztahuje tato směrnice;
 - d) dopravu nebezpečných látek v potrubích, včetně čerpacích stanic, mimo závody, na které se vztahuje tato směrnice;
 - e) využití, totiž průzkum, těžbu a zpracování, nerostů v dolech a lomech, včetně pomoci vrtů;
 - f) průzkum a využití nerostů včetně uhlovodíků na moři;

g) skladování plynu v podzemních úložištích v pobřežních vodách, a to jak na místech určených ke skladování, tak na místech, kde se rovněž provádí průzkum a využití nerostů včetně uhlovodíků;

h) skládky odpadu, včetně podzemního skladování odpadu.

Bez ohledu na písmena e) a h) prvního pododstavce spadají do oblasti působnosti této směrnice pevninské podzemní zásobníky plynu v přirozených vrstvách, vodonosných vrstvách, solných kavernách a opuštěných dolech a provozy chemického a tepelného zpracování a skladování související s tímto provozem, při nichž jsou přítomny nebezpečné látky, i provozovaná zařízení na odstraňování hlušiny včetně odkalovacích nádrží, které obsahují nebezpečné látky.

Článek 3

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „závodem“ celá oblast řízená provozovatelem, kde jsou nebezpečné látky přítomny v jednom nebo více zařízeních, včetně společných nebo příbuzných infrastruktur nebo činností; závody jsou buď závody s podlimitním množstvím, nebo závody s nadlimitním množstvím;
- 2) „závodem s podlimitním množstvím“ závod, kde jsou nebezpečné látky přítomny v množstvích, která jsou nejmeně rovna množstvím uvedeným ve sloupci 2 části 1 nebo ve sloupci 2 části 2 přílohy I, ale která jsou nižší než množství uvedená ve sloupci 3 části 1 nebo ve sloupci 3 části 2 přílohy I, v příslušných případech za použití pravidla o sčítání stanoveného v poznámce 4 k příloze I;
- 3) „závodem s nadlimitním množstvím“ závod, kde jsou nebezpečné látky přítomné v množstvích, která jsou nejmeně rovna množstvím uvedeným ve sloupci 3 části 1 nebo ve sloupci 3 části 2 přílohy I, v příslušných případech za použití pravidla o sčítání stanoveného v poznámce 4 k příloze I;
- 4) „sousedním závodem“ závod, který se nachází v takové blízkosti k jinému závodu, že se tím zvyšuje riziko nebo následky závažné havárie;
- 5) „novým závodem“
 - a) závod, který je uveden do provozu nebo vystavěn 1. června 2015 nebo později, nebo

⁽¹⁾ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

- b) provozovna, která přejde do oblasti působnosti této směrnice, nebo závod s podlimitním množstvím, který se stane závodem s nadlimitním množstvím, nebo opačně, a to 1. června 2015 nebo později v důsledku úprav jeho zařízení nebo činností, z nichž vyplývá změna v jeho soupisu nebezpečných látek;
- 6) „stávajícím závodem“ závod, který k 31. květnu 2015 spadá do oblasti působnosti směrnice 96/82/ES a od 1. června 2015 spadá do oblasti působnosti této směrnice beze změny jeho zařazení mezi závody s podlimitním množstvím či závody s nadlimitním množstvím;
- 7) „jiným závodem“ provozovna, která přejde do oblasti působnosti této směrnice, nebo závod s podlimitním množstvím, který se stane závodem s nadlimitním množstvím nebo opačně, a to 1. června 2015 nebo později z jiných důvodů, než jsou důvody uvedené v bodě 5;
- 8) „zařízením“ pozemní či podzemní technická jednotka uvnitř závodu, kde se nebezpečné látky vyrábějí, užívají, je s nimi manipulováno nebo jsou skladovány; tento pojem dále zahrnuje veškeré vybavení, struktury, potrubí, strojní zařízení, nástroje, soukromé železniční vlečky, doky, vykládací nábřeží sloužící zařízení, mola, sklady nebo podobné konstrukce, plující nebo jiné, nezbytné pro provoz daného zařízení;
- 9) „provozovatelem“ fyzická nebo právnická osoba, která provozuje nebo řídí závod či zařízení, nebo stanoví-li tak vnitrostátní právní předpisy, na kterou byla přenesena rozhodující hospodářská nebo rozhodovací moc nad technickým provozem závodu nebo zařízení;
- 10) „nebezpečnou látkou“ látka nebo směs, na niž se vztahuje část 1 přílohy I nebo která je uvedena v části 2 přílohy I, včetně ve formě suroviny, produktu, vedlejšího produktu, rezidua nebo meziprojektu;
- 11) „směsí“ směs nebo roztok složený ze dvou nebo více látek;
- 12) „přítomností nebezpečných látek“ skutečná nebo očekávaná přítomnost nebezpečných látek v závodě nebo nebezpečných látek, u nichž lze důvodně předpokládat, že mohou vzniknout při ztrátě kontroly nad procesy včetně skladovacích činností ve kterémkoli zařízení v závodě, v množstvích, která jsou nejméně rovna kvalifikačním množstvím stanoveným v části 1 nebo 2 přílohy I;
- 13) „závažnou havárií“ událost, jako je velká emise, požár nebo výbuch, vyplývající z neregulovaného vývoje v průběhu provozu jakéhokoli závodu, na který se vztahuje tato směrnice, jež vede k vážnému nebezpečí pro lidské zdraví nebo životní prostředí, bezprostřednímu nebo zpožděnému, uvnitř závodu nebo mimo závod, a zahrnuje jednu nebo více nebezpečných látek;
- 14) „nebezpečím“ inherentní vlastnosti nebezpečné látky nebo fyzické situace s možností vzniku poškození lidského zdraví nebo životního prostředí;
- 15) „rizikem“ pravděpodobnost specifického účinku, ke kterému dojde během určené doby nebo za určených okolností;
- 16) „skladováním“ přítomnost určitého množství nebezpečných látek pro účely skladování, uložení do bezpečného opatrování a nebo udržování v zásobě;
- 17) „veřejností“ jedna nebo více fyzických nebo právnických osob a jejich sdružení, organizace nebo skupiny v souladu s vnitrostátním právem nebo zvyklostmi;
- 18) „dotčenou veřejností“ veřejnost, která je nebo může být dotčena rozhodnutím o jakékoli z otázek upravených v čl. 15 odst. 1 nebo která má na takovém rozhodnutí zájem; pro účely této definice se nevládní organizace prosazující ochranu životního prostředí a splňující platné požadavky podle vnitrostátního práva považují za organizace mající na rozhodnutí zájem;
- 19) „kontrolou“ veškeré akce, včetně prohlídek na místě, kontrol vnitřních opatření, systémů a zpráv a dokumentace následného sledování a případného následného sledování, prováděné příslušným orgánem nebo jeho jménem s cílem ověřit a prosadit dodržování požadavků této směrnice závody.

Článek 4

Posouzení nebezpečí závažné havárie u určité nebezpečné látky

1. Komise tam, kde je to vhodné, a v každém případě na základě oznámení členského státu v souladu s odstavcem 2 posoudí, zda je v praxi nemožné, aby určitá nebezpečná látka, na niž se vztahuje část 1 přílohy I nebo která je uvedena v části 2 přílohy I, způsobila uvolnění hmoty nebo energie, jež by mohlo vytvořit závažnou havárii za běžných i mimořádných podmínek, které lze důvodně předvídat. Toto posouzení zohlední informace podle odstavce 3 a je založeno na jedné či více z těchto charakteristik:

- a) fyzická forma nebezpečné látky za běžných podmínek zpracování nebo manipulace nebo při neplánované ztrátě obalu;

b) inherentní vlastnosti nebezpečné látky, zejména vlastnosti, které souvisí s rozptylovým chováním při scénáři závažné havárie, jako například molekulová hmotnost a tlak nasycené páry;

c) maximální koncentrace látek v případě směsí.

Je-li to vhodné, měly by se pro účely prvního pododstavce také vzít v úvahu obal a druhové balení nebezpečné látky, zejména pokud se na ně vztahují zvláštní právní předpisy Unie.

2. Pokud se členský stát domnívá, že určitá nebezpečná látka nepředstavuje nebezpečí závažné havárie v souladu s odstavcem 1, oznámí tuto skutečnost Komisi, spolu s podpůrným zdůvodněním včetně informací podle odstavce 3.

3. Pro účely odstavců 1 a 2 musí informace potřebné k posouzení vlastností způsobujících nebezpečnost pro zdraví, fyzikální nebezpečnost a nebezpečnost pro životní prostředí dotyčné nebezpečné látky nebo směsi obsahovat:

a) komplexní seznam vlastností potřebných k posouzení potenciálu nebezpečné látky způsobit fyzické, zdravotní nebo environmentální poškození;

b) fyzikální a chemické vlastnosti (například molekulová hmotnost, tlak nasycené páry, vlastní toxicita, bod varu, reaktivita, viskozita, rozpustnost a jiné relevantní vlastnosti);

c) vlastnosti, které představují nebezpečnost pro zdraví a fyzikální nebezpečnost (například reaktivita, hořlavost, toxicita spolu s dalšími faktory, jako je způsob pronikání do těla, poměr zranění k úmrtí, dlouhodobé účinky a jiné relevantní vlastnosti);

d) vlastnosti, které představují nebezpečnost pro životní prostředí (například ekotoxicita, perzistence, bioakumulace, potenciál pro dálkový přenos v životním prostředí a jiné relevantní vlastnosti);

e) je-li k dispozici, klasifikaci látky nebo směsi podle klasifikace Unie;

f) informace o specifických provozních podmínkách látky (například teplota, tlak a další relevantní podmínky), za kterých se nebezpečná látka skladuje, používá nebo může být přítomna v případě předvídatelného mimořádného provozního stavu nebo v případě havárie, například požáru.

4. Po posouzení podle odstavce 1 Komise, je-li to vhodné, předloží Evropskému parlamentu a Radě legislativní návrh na vynětí dotyčné nebezpečné látky z oblasti působnosti této směrnice.

Článek 5

Obecné povinnosti provozovatele

1. Členské státy zajistí, aby byl provozovatel povinen přijmout všechna nezbytná opatření k prevenci závažných havárií a omezení jejich následků pro lidské zdraví a životní prostředí.

2. Členské státy zajistí, aby byl provozovatel povinen kdykoli prokázat příslušnému orgánu uvedenému v článku 6, zvláště pak pro účely kontrol uvedených v článku 20, že byla přijata všechna nezbytná opatření stanovená touto směrnicí.

Článek 6

Příslušný orgán

1. Aniž jsou dotčeny povinnosti provozovatele, členské státy zřídí nebo určí příslušný orgán nebo orgány pověřené plněním úkolů stanovených touto směrnicí (dále jen „příslušný orgán“) a popřípadě subjekty napomáhající příslušnému orgánu na technické úrovni. Členské státy, které zřídí nebo určí více příslušných orgánů, zajistí plnou koordinaci činností při plnění jejich povinností.

2. Příslušné orgány a Komise spolupracují při činnostech na podporu provádění této směrnice, případně i se zapojením zúčastněných stran.

3. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány akceptovaly pro účely této směrnice rovnocenné informace, které předkládají provozovatelé podle jiných příslušných právních předpisů Unie a které splňují některé z požadavků této směrnice. V takových případech příslušné orgány zajistí, aby byly dodrženy požadavky této směrnice.

Článek 7

Oznámení

1. Členské státy vyžadují od provozovatele, aby zaslal příslušnému orgánu oznámení obsahující tyto informace:

a) jméno nebo obchodní firmu provozovatele a úplnou adresu dotčeného závodu;

b) sídlo provozovatele s úplnou adresou;

c) jméno a funkci osoby, která je pověřena řízením závodu, jestliže se liší od osoby uvedené v písmenu a);

- d) informace umožňující identifikaci nebezpečných látek a kategorie látek, které jsou nebo mohou být přítomny;
- e) množství a fyzikální formu dotčené nebezpečné látky nebo látek;
- f) činnost nebo navrhovanou činnost zařízení nebo skladovacího zařízení;
- g) informace o bezprostředním okolí závodu a faktorech, které mohou způsobit závažnou havárii nebo zhoršit její následky, včetně dostupných údajů o sousedních závodech, jiných provozech mimo oblast působnosti této směrnice, oblastech a rozvojových aktivitách, jež by mohly způsobit nebo zvýšit riziko závažné havárie a domino efektu nebo zhoršit jejich následky.

2. Oznámení nebo jeho aktualizované znění musí být zasláno příslušnému orgánu v těchto lhůtách:

- a) za nové závody v přiměřené době před začátkem stavby nebo provozu nebo před úpravami vedoucími ke změně soupisu nebezpečných látek;
 - b) ve všech ostatních případech do jednoho roku ode dne, k němuž se na dotčený závod začne vztahovat tato směrnice.
3. Odstavce 1 a 2 se nepoužijí, jestliže provozovatel již podal před 1. červnem 2015 příslušnému orgánu oznámení na základě požadavků vnitrostátních právních předpisů a jestliže informace obsažené v tomto oznámení splňují požadavky odstavce 1 a zůstávají beze změny.

4. Provozovatel musí předem uvědomit příslušný orgán v případě:

- a) každého podstatného zvýšení nebo snížení množství nebo podstatné změny povahy nebo fyzikální formy přítomné nebezpečné látky, jak je uvedeno v oznámení poskytnutém provozovatelem podle odstavce 1, nebo podstatné změny v procesech jejího použití;
- b) změny závodu nebo zařízení, která by mohla mít významné následky, pokud jde o nebezpečí závažné havárie;
- c) trvalého uzavření závodu nebo jeho vyřazení z provozu nebo
- d) změn v informacích uvedených v odst. 1 písm. a), b) nebo c).

Článek 8

Politika prevence závažných havárií

1. Členské státy od provozovatele vyžadují, aby vypracoval písemný dokument stanovící politiku prevence závažných havárií a aby zajistil její řádné provádění. Politika prevence závažných havárií musí zajišťovat vysokou úroveň ochrany lidského zdraví a životního prostředí. Musí být úměrná nebezpečí závažné havárie. Musí obsahovat celkové cíle a zásady činnosti provozovatele, úlohu a odpovědnost vedení podniku a závazek trvalého zlepšování kontroly nebezpečí závažných havárií a zajišťování vysoké úrovně ochrany.

2. Politika prevence závažných havárií musí být vypracována, a vyžaduje-li to vnitrostátní právo, zaslána příslušnému orgánu v těchto lhůtách:

- a) za nové závody v přiměřené době před začátkem stavby nebo provozu nebo před úpravami vedoucími ke změně soupisu nebezpečných látek;
- b) ve všech ostatních případech do jednoho roku ode dne, k němuž se na dotčený závod začne vztahovat tato směrnice.

3. Odstavce 1 a 2 se nepoužijí, jestliže provozovatel již politiku prevence závažných havárií vypracoval, a vyžaduje-li to vnitrostátní právo, zaslal ji před 1. červnem 2015 příslušnému orgánu a jestliže informace v ní obsažené splňují požadavky odstavce 1 a zůstávají beze změny.

4. Aniž je dotčen článek 11, provozovatel svou politiku prevence závažných havárií pravidelně, a nejméně každých pět let, přezkoumá a v případě potřeby ji aktualizuje. Vyžaduje-li to vnitrostátní právo, zašle aktualizovanou politiku prevence závažných havárií neprodleně příslušnému orgánu.

5. Politika prevence závažných havárií musí být prováděna pomocí vhodných prostředků a struktur a pomocí systému řízení bezpečnosti v souladu s přílohou III, který je úměrný nebezpečí závažné havárie a složitosti organizace nebo činnosti závodu. Pro závody s podlimitním množstvím může být povinnost provádět tuto politiku splněna pomocí jiných vhodných prostředků, struktur a systémů řízení bezpečnosti, které jsou úměrné nebezpečí závažné havárie, při zohlednění zásad stanovených v příloze III.

Článek 9

Domino efekt

1. Členské státy zajistí, aby příslušný orgán s využitím informací, které získal od provozovatelů v souladu s články 7 a 10, nebo na základě žádosti o dodatečné informace od příslušného orgánu, nebo prostřednictvím kontrol podle článku 20, určil všechny závody s podlimitním či nadlimitním množstvím nebo skupiny závodů, u nichž mohou být riziko nebo následky závažné havárie zvýšeny v důsledku zeměpisné polohy a blízkosti takových závodů a jejich soupisů nebezpečných látek.

2. Má-li příslušný orgán dodatečné informace k informacím, které provozovatel poskytl podle čl. 7 odst. 1 písm. g), zpřístupní je tomuto provozovateli, je-li to potřebné pro použití tohoto článku.

3. Členské státy zajistí, aby si provozovatelé závodů určených podle odstavce 1:

- a) vyměňovali odpovídající informace, které jim umožní zohlednit povahu a rozsah celkového nebezpečí závažné havárie podle potřeby ve svých politikách prevence závažných havárií, v systémech řízení bezpečnosti, v bezpečnostních zprávách a vnitřních havarijních plánech, a aby
- b) spolupracovali na informování veřejnosti a sousedních provozů mimo oblast působnosti této směrnice a na poskytování informací orgánu odpovědnému za přípravu vnějších havarijních plánů.

Článek 10

Bezpečnostní zpráva

1. Členské státy vyžadují od provozovatele závodu s nadlimitním množstvím, aby vypracoval bezpečnostní zprávu pro účely:

- a) prokázání, že podle informací stanovených v příloze III byla zavedena politika prevence závažných havárií a systém řízení bezpečnosti pro její provádění;
- b) prokázání, že byla zjištěna nebezpečí závažné havárie a určeny možné scénáře závažných havárií a byla provedena nezbytná opatření k zabránění těmto haváriím a omezení jejich následků pro lidské zdraví a životní prostředí;
- c) prokázání, že při návrhu, stavbě, provozu a údržbě jakéhokoli zařízení, skladovacího zařízení, vybavení a infrastruktury spojené s jejich provozem, které představují nebezpečí závažné havárie uvnitř závodu, byly dodrženy přiměřená bezpečnost a spolehlivost;
- d) prokázání, že byly vypracovány vnitřní havarijní plány a poskytnuty informace umožňující vypracování vnějšího havarijního plánu;
- e) zajištění dostatečného informování příslušného orgánu pro přijetí rozhodnutí o umístění nových činností nebo rozvojových aktivit v okolí stávajících závodů.

2. Bezpečnostní zpráva musí obsahovat alespoň údaje a informace uvedené v příloze II. Musí jmenovitě uvádět příslušné organizace, které se na vypracování zprávy podílely.

3. Bezpečnostní zpráva musí být zaslána příslušnému orgánu v těchto lhůtách:

- a) za nové závody v přiměřené době před začátkem stavby nebo provozu nebo před úpravami vedoucími ke změně soupisu nebezpečných látek;
- b) za stávající závody s nadlimitním množstvím do 1. června 2016;
- c) za jiné závody do dvou let ode dne, k němuž se na dotýčný závod začne vztahovat tato směrnice.

4. Odstavce 1, 2 a 3 se nepoužijí, jestliže provozovatel již bezpečnostní zprávu zaslal na základě požadavků vnitrostátního práva před 1. červnem 2015 příslušnému orgánu a informace v ní obsažené splňují požadavky odstavců 1 a 2 a zůstávají beze změny. S cílem dodržet odstavce 1 a 2 provozovatel předloží všechny změněné části bezpečnostní zprávy ve formě schválené příslušným orgánem ve lhůtách stanovených v odstavci 3.

5. Aniž je dotčen článek 11, provozovatel svou bezpečnostní zprávu pravidelně, a nejméně každých pět let, přezkoumá a v případě potřeby ji aktualizuje.

Provozovatel rovněž bezpečnostní zprávu přezkoumá a v případě potřeby aktualizuje po závažné havárii ve svém závodě a kdykoli z vlastního podnětu nebo na žádost příslušného orgánu v případech, kdy je to odůvodněno novými skutečnostmi nebo novými technickými poznatky týkajícími se otázek bezpečnosti, například vyplývajícími z analýzy havárií, nebo pokud je to možné, „případů, kdy téměř došlo k havárii,“ a vývoje poznatků, které se týkají hodnocení nebezpečí.

Aktualizovaná bezpečnostní zpráva nebo její aktualizované části musí být neprodleně zaslány příslušnému orgánu.

6. Než provozovatel zahájí stavbu nebo provoz nebo v případech uvedených v odst. 3 písm. b) a c) a v odstavci 5 tohoto článku, příslušný orgán v přiměřené době od obdržení zprávy sdělí provozovateli závěr svého prošetření bezpečnostní zprávy a tam, kde je to vhodné, v souladu s článkem 19 zakáže uvedení dotýčného závodu do provozu nebo jeho další provozování.

Článek 11

Změna zařízení, závodu nebo skladovacího zařízení

Při změně zařízení, závodu, skladovacího zařízení nebo procesu anebo povahy, fyzikální formy nebo množství nebezpečných látek, které by mohly významně ovlivnit nebezpečí závažné havárie nebo které by mohly způsobit přeměnu závodu s podlimitním množstvím na závod s nadlimitním množstvím či opačně, členské státy zajistí, aby provozovatel přezkoumal, a je-li to nezbytné, aktualizoval oznámení, politiku prevence závažných havárií, systém řízení bezpečnosti a bezpečnostní zprávu a před provedením této změny uvědomil příslušný orgán o podrobnostech těchto aktualizací.

Článek 12

Havarijní plány

1. Členské státy zajistí, aby pro všechny závody s nadlimitním množstvím:

- a) vypracoval provozovatel vnitřní havarijní plán s opatřeními, která mají být přijata uvnitř závodu;
- b) poskytl provozovatel příslušnému orgánu nezbytné informace, aby mu umožnil vypracovat vnější havarijní plány;
- c) vypracovaly orgány určené pro tento účel členskými státy vnější havarijní plán opatření, která mají být provedena mimo závod, a to do dvou let od obdržení nezbytných informací od provozovatele podle písmene b).

2. Provozovatelé splní povinnosti stanovené v odst. 1 písm.

- a) a b) v těchto lhůtách:
 - a) za nové závody v přiměřené době před začátkem provozu nebo před úpravami vedoucími ke změně soupisu nebezpečných látek;
 - b) za stávající závody s nadlimitním množstvím do 1. června 2016, pokud vnitřní havarijní plán vypracovaný dříve na základě požadavků vnitrostátního práva, informace obsažené v tomto plánu a informace uvedené v odst. 1 písm. b) tohoto článku nesplňují požadavky tohoto článku a nezůstávají beze změny;
 - c) za jiné závody do dvou let ode dne, k němuž se na dotyčný závod začne vztahovat tato směrnice.

3. Havarijní plány musí být vypracovány s cílem

- a) omezit rozsah nehod a zvládat je tak, aby se minimalizoval účinek a omezila škoda na lidském zdraví, životním prostředí a majetku;
- b) provádět nezbytná opatření k ochraně lidského zdraví a životního prostředí před účinky závažných havárií;
- c) sdělovat nezbytné informace veřejnosti a službám nebo orgánům oblasti, kterých se to týká;
- d) zajistit obnovu a vyčištění životního prostředí po závažné havárii.

Havarijní plány musí obsahovat informace stanovené v příloze IV.

4. Členské státy zajistí, aby vnitřní havarijní plány stanovené touto směrnicí byly vypracovány po projednání s pracovníky uvnitř závodu, včetně dlouhodobého subdodavatelemského personálu.

5. Členské státy zajistí, aby se dotčená veřejnost měla možnost vyjádřit k vnějším havarijním plánům při jejich přípravě nebo k jejich podstatné změně.

6. Členské státy zajistí, aby provozovatelé a určené orgány ve vhodných odstupech ne delších než tři roky přezkoumávali, zkoušeli, a je-li to nezbytné, aktualizovali vnitřní a vnější havarijní plány. Přezkoumání bere v úvahu změny, ke kterým došlo v dotyčných závodech nebo pohotovostních službách, nové technické poznatky a poznatky týkající se reakce na závažné havárie.

Pokud jde o vnější havarijní plány, berou členské státy zřetel na potřebu usnadnit větší spolupráci při pomocných akcích civilní ochrany v případě závažných havárií.

7. Členské státy zajistí, aby provozovatel a popřípadě příslušný orgán určený pro tento účel neprodleně použili havarijní plány, když dojde k závažné havárii nebo k nekontrolované události, u které by se podle její povahy mohlo důvodně očekávat, že k závažné havárii povede.

8. Příslušný orgán může na základě informací obsažených v bezpečnostní zprávě rozhodnout, s uvedením důvodů svého rozhodnutí, že se požadavek na vypracování vnějšího havarijního plánu podle odstavce 1 nepoužije.

Článek 13

Územní plánování

1. Členské státy zajistí, aby se v jejich politikách územního plánování nebo jiných souvisejících politikách braly v úvahu cíle prevence závažných havárií a omezení následků takových havárií pro lidské zdraví a životní prostředí. Tyto cíle sledují prostřednictvím kontrol:

- a) umístění nových závodů;
- b) změny závodů podle článku 11;
- c) nové rozvojové aktivity v okolí závodů, jako jsou dopravní cesty, místa sloužící veřejnosti a obytné oblasti, pokud umístění nebo výstavba mohou způsobit nebo zvýšit riziko závažné havárie nebo zhoršit její následky.

2. Členské státy zajistí, aby jejich politika územního plánování a jiné související politiky a postupy provádění těchto politik braly z dlouhodobého hlediska v úvahu:

- a) potřebu udržovat vhodné bezpečnostní vzdálenosti mezi závody, na které se vztahuje tato směrnice, a obytnými oblastmi, budovami a plochami sloužícími veřejnosti, rekreačními oblastmi, a pokud možno, důležitými dopravními cestami;
- b) potřebu chránit oblasti hodnotné z hlediska ochrany přírody, které se nacházejí v blízkosti závodů, případně prostřednictvím vhodných bezpečnostních vzdáleností nebo jiných příslušných opatření;
- c) v případě stávajících závodů potřebu dalších technických opatření podle článku 5 tak, aby se nezvyšovala rizika pro lidské zdraví a životní prostředí.

3. Členské státy zajistí, aby všechny příslušné orgány a plánovací orgány, které odpovídají za rozhodování v této oblasti, zavedly vhodné konzultační postupy pro usnadnění provádění politik podle odstavce 1. Postupy se stanoví tak, aby poskytovatelé poskytli dostatek informací o rizicích vyplývajících ze závodu a aby byly při přijímání rozhodnutí k dispozici technické informace o těchto rizicích buď pro konkrétní případ, nebo na základě obecných kritérií.

Členské státy zajistí, aby provozovatelé závodů s podlimitním množstvím poskytli na žádost příslušného orgánu dostatek informací o rizicích vyplývajících ze závodu, které jsou nezbytné pro účely územního plánování.

4. Požadavky odstavců 1, 2 a 3 tohoto článku se použijí, aniž jsou dotčeny směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU ze dne 13. prosince 2011 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí⁽¹⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES ze dne 27. června 2001 o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí⁽²⁾ a jiné příslušné právní předpisy Unie. Členské státy mohou za účelem plnění požadavků tohoto článku a požadavků uvedených právních předpisů stanovit koordinované nebo společné postupy, mimo jiné proto, aby se předešlo zbytečným duplicitním posouzením nebo konzultacím.

Článek 14

Informování veřejnosti

1. Členské státy zajistí, aby veřejnost měla trvale přístup k informacím stanoveným v příloze V, a to včetně informací v elektronické podobě. Informace musí být podle potřeby aktualizovány, a to i v případě změn podle článku 11.

2. Pro všechny závody s nadlimitním množstvím členské státy dále zajistí, aby:

- a) všechny osoby, které mohou být postiženy závažnou havárií, pravidelně a v nejvhodnější možné formě dostávaly jasné a srozumitelné informace o bezpečnostních opatřeních a žádoucím chování v případě závažné havárie, aniž by o to musely žádat;
- b) s výhradou čl. 22 odst. 3 byla veřejnosti na vyžádání zpřístupněna bezpečnostní zpráva; v případech, kdy se použije čl. 22 odst. 3, musí být zpřístupněna upravená zpráva, například mající podobu všeobecně srozumitelného shrnutí, které obsahuje přinejmenším obecné informace o nebezpečích závažné havárie a možných účincích na lidské zdraví a životní prostředí v případě závažné havárie;
- c) s výhradou čl. 22 odst. 3 byl veřejnosti na vyžádání zpřístupněn soupis nebezpečných látek.

Informace, které mají být poskytnuty podle prvního pododstavce písm. a) tohoto odstavce, musí zahrnovat přinejmenším informace uvedené v příloze V. V případě závodů, na něž se vztahuje článek 9, musí být tyto informace obdobně poskytnuty všem budovám a plochám sloužícím veřejnosti, včetně škol a nemocnic, a sousedním závodům. Členské státy zajistí, aby informace byly poskytovány alespoň každých pět let a aby byly přezkoumávány a podle potřeby aktualizovány, a to i v případě změn podle článku 11.

3. Členské státy poskytují jiným členským státům, jež by mohly být dotčeny přeshraničními účinky závažné havárie v některém ze závodů s nadlimitním množstvím, dostatečné

⁽¹⁾ Úř. věst. L 26, 28.1.2012, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 197, 21.7.2001, s. 30.

informace, aby dotčené členské státy mohly případně uplatnit veškerá související ustanovení článků 12 a 13 a tohoto článku.

4. Pokud dotyčný členský stát rozhodl, že závod v blízkosti území druhého členského státu nemůže způsobit nebezpečí závažné havárie za jeho hranicemi podle čl. 12 odst. 8, a proto se od něj nepožaduje, aby vypracovával vnější havarijní plán podle čl. 12 odst. 1, uvědomí o svém odůvodněném rozhodnutí druhý členský stát.

Článek 15

Projednání s veřejností a účast veřejnosti na rozhodování

1. Členské státy zajistí, aby se dotčená veřejnost měla možnost včas vyjádřit ke konkrétním jednotlivým projektům týkajícím se:

- a) plánování nových závodů uvedených v článku 13;
- b) významných změn závodů podle článku 11, vztahují-li se na změnu povinnosti stanovené v článku 13, pokud jde o územní plánování;
- c) nových rozvojových aktivit v okolí závodů, pokud umístění nebo výstavba mohou podle článku 13 zvýšit riziko závažné havárie nebo zhoršit její následky.

2. Pokud jde o konkrétní jednotlivé projekty uvedené v odstavci 1, musí být následující informace sděleny veřejnosti v počátečním stádiu rozhodovacího procesu nebo nejpozději, jakmile je možné tyto informace rozumně poskytnout, a to prostřednictvím veřejného oznámení nebo jinými vhodnými prostředky jako například elektronickými médii, jsou-li k dispozici:

- a) obsah konkrétního projektu;
- b) případně skutečnost, že projekt podléhá posouzení vnitrostátních nebo přeshraničních vlivů na životní prostředí nebo konzultacím mezi členskými státy podle čl. 14 odst. 3;
- c) údaje o příslušném orgánu odpovědném za vydání rozhodnutí, od kterého je možné obdržet příslušné informace a na který se lze obracet s připomínkami či dotazy, a údaje o lhůtách pro podávání připomínek či dotazů;
- d) povaha možných rozhodnutí nebo návrh rozhodnutí, je-li k dispozici;
- e) informace o tom, kdy, kde a jakým způsobem budou příslušné informace zpřístupněny;

f) podrobné podmínky účasti veřejnosti a konzultací stanovené podle odstavce 7 tohoto článku.

3. Pokud jde o konkrétní jednotlivé projekty uvedené v odstavci 1, zajistí členské státy, aby dotčené veřejnosti byly v přiměřených lhůtách zpřístupněny tyto informace:

- a) v souladu s vnitrostátními právními předpisy hlavní zprávy a doporučení adresované příslušnému orgánu v době, kdy byla dotčená veřejnost informována podle odstavce 2;
- b) v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí⁽¹⁾ informace neuvedené v odstavci 2 tohoto článku, které jsou významné pro dané rozhodnutí a které se stanou dostupnými až po informování dotčené veřejnosti v souladu s uvedeným odstavcem.

4. Členské státy zajistí, aby dotčená veřejnost měla možnost vyjádřit příslušnému orgánu před přijetím rozhodnutí své připomínky a stanoviska ke konkrétnímu jednotlivému projektu, jak je uvedeno v odstavci 1, a aby byly výsledky konzultací konaných podle odstavce 1 při přijímání rozhodnutí řádně zohledněny.

5. Členské státy zajistí, aby příslušný orgán při přijetí příslušných rozhodnutí zpřístupnil veřejnosti:

- a) obsah rozhodnutí a důvody, na nichž je založeno, včetně případných pozdějších aktualizací;
- b) výsledky konzultací konaných před přijetím rozhodnutí a vysvětlení, jakým způsobem byly tyto výsledky v daném rozhodnutí zohledněny.

6. Členské státy při vypracovávání obecných plánů či programů, které se týkají záležitostí uvedených v odst. 1 písm. a) nebo c), zajistí, aby veřejnost dostávala včasnou a účinnou možnost účasti na jejich přípravě a změně nebo přezkumu prostřednictvím postupů stanovených v čl. 2 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/35/ES ze dne 26. května 2003 o účasti veřejnosti na vypracovávání některých plánů a programů týkajících se životního prostředí⁽²⁾.

Členské státy určí veřejnost, která má právo účasti pro účely tohoto odstavce, včetně příslušných nevládních organizací, které splňují všechny příslušné požadavky vnitrostátního práva, jako například organizace prosazující ochranu životního prostředí.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 41, 14.2.2003, s. 26.

⁽²⁾ Úř. věst. L 156, 25.6.2003, s. 17.

Tento odstavec se nevztahuje na plány a programy, u kterých se zapojení veřejnosti řídí směrnicí 2001/42/ES.

7. Podrobnou úpravu informování veřejnosti a projednávání s dotčenou veřejností stanoví členské státy.

Pro jednotlivé fáze se stanoví přiměřené lhůty tak, aby byl dostatek času na informování veřejnosti a aby dotčená veřejnost měla dostatek času na přípravu a účinnou účast na rozhodování ve věcech životního prostředí podle tohoto článku.

Článek 16

Informace, které musí provozovatel poskytnout, a opatření, která musí být přijata po závažné havárii

Členské státy zajistí, aby provozovatel, jakmile je to po závažné havárii možné, nejvhodnějšími prostředky:

- a) uvědomil příslušný orgán;
- b) sdělil příslušnému orgánu tyto informace, jakmile je má k dispozici:
 - i) okolnosti havárie,
 - ii) které nebezpečné látky byly přítomny,
 - iii) dostupné údaje pro hodnocení účinků havárie na lidské zdraví, životní prostředí a majetek,
 - iv) provedená havarijní opatření;
- c) uvědomil příslušný orgán o zamýšlených opatřeních:
 - i) ke zmírnění střednědobých a dlouhodobých účinků havárie,
 - ii) k zamezení opakování havárie;
- d) aktualizoval podané informace, jestliže další vyšetřování odhalí dodatečné skutečnosti, které mění danou informaci nebo učiněné závěry.

Článek 17

Opatření, která musí přijmout příslušný orgán po závažné havárii

Po závažné havárii členské státy pověří příslušný orgán, aby

- a) zajistil, že se přijmou všechna naléhavá, střednědobá a dlouhodobá opatření, která se mohou ukázat jako nezbytná;

- b) shromažďoval kontrolami, vyšetřováním nebo jinými vhodnými prostředky informace, které jsou nezbytné pro plnou analýzu technických, organizačních a řídicích aspektů havárie;
- c) přijal vhodná ustanovení k zajištění toho, aby provozovatel činil všechna nezbytná nápravná opatření;
- d) vypracoval doporučení týkající se budoucích preventivních opatření a
- e) informoval osoby, kterých by se havárie mohla týkat, o vzniklé havárii a případně o opatřeních přijatých ke zmírnění jejich následků.

Článek 18

Informace, které musí členské státy poskytnout po závažné havárii

1. Členské státy musí za účelem prevence a zmírnění závažných havárií uvědomit Komisi o závažných haváriích splňujících kritéria přílohy VI, ke kterým došlo na jejich území. Musí Komisi poskytnout tyto údaje:

- a) členský stát, název a adresu orgánu, který odpovídá za zprávu;
- b) datum, dobu a místo havárie včetně plného jména provozovatele a adresy daného závodu;
- c) stručný popis okolností havárie, včetně přítomných nebezpečných látek a bezprostředních účinků na lidské zdraví a životní prostředí;
- d) stručný popis přijatých nouzových opatření a preventivních opatření nezbytných k tomu, aby se zamezilo opakování havárie;
- e) výsledky jejich analýzy a doporučení.

2. Informace uvedené v odstavci 1 tohoto článku se poskytnou, jakmile je to možné, a nejpozději jeden rok po dni havárie prostřednictvím databáze uvedené v čl. 21 odst. 4. Mohou-li být podle odst. 1 písm. e) v této lhůtě pro zařazení do databáze poskytnuty pouze předběžné informace, musí být tyto informace aktualizovány, jakmile budou k dispozici výsledky další analýzy a doporučení.

Sdělení informací uvedených v odst. 1 písm. e) členskými státy může být odloženo do skončení soudního řízení, pokud by sdělení mohlo uvedené řízení ovlivnit.

3. Pro účely podávání informací členskými státy podle odstavce 1 tohoto článku se vypracuje formulář zpráv ve formě prováděcích aktů. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 27 odst. 2.

4. Členské státy oznámí Komisi jméno a adresu každého subjektu, který může mít důležité informace o závažných haváriích a může poradit příslušným orgánům členských států, které musí v případě havárie zasahovat.

Článek 19

Zákaz provozu

1. Členské státy zakáží provoz nebo uvádění do provozu každého závodu, zařízení nebo skladu nebo jejich částí, jestliže opatření přijatá provozovatelem za účelem prevence a zmírnění závažných havárií mají vážné nedostatky. K tomuto účelu členské státy mimo jiné zohlední vážná selhání při přijímání nezbytných opatření určených v kontrolní zprávě.

Členské státy mohou zakázat provoz nebo uvádění do provozu každého závodu, zařízení nebo skladovacího zařízení nebo jejich částí, jestliže provozovatel nepředloží ve stanovené lhůtě oznámení, zprávy nebo jiné informace požadované touto směrnicí.

2. Členské státy zajistí, aby se provozovatelé mohli proti zákazu provozu vydanému příslušným orgánem podle odstavce 1 odvolat k vhodnému subjektu určenému vnitrostátním právem a postupy.

Článek 20

Kontroly

1. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány zavedly systém kontrol.

2. Kontroly musí být vhodné pro typ dotyčného závodu. Nesmějí záviset na obdržení bezpečnostní zprávy nebo jakékoli jiné předložené zprávy. Musí být dostatečné pro plánovité a systematické vyšetření technických, organizačních a řídicích systémů používaných v závodech, aby zejména:

- a) provozovatel mohl prokázat, že přijal vhodná opatření v souvislosti s různými činnostmi závodu, aby zabránil závažným haváriím;
- b) provozovatel mohl prokázat, že zajistil vhodné prostředky pro omezení následků závažných havárií na pracovišti i mimo pracoviště;
- c) údaje a informace obsažené v bezpečnostní zprávě a ve všech ostatních předložených zprávách spolehlivě odrážely podmínky v závodech;

d) informace podle článku 14 byly poskytnuty veřejnosti.

3. Členské státy zajistí, aby se na všechna zařízení vztahoval plán kontrol na celostátní, regionální nebo místní úrovni a aby byl tento plán pravidelně přezkoumáván a podle potřeby aktualizován.

Každý plán kontrol musí obsahovat:

- a) obecné posouzení důležitých bezpečnostních otázek;
- b) zeměpisnou oblast, na kterou se vztahuje;
- c) seznam závodů, na něž se vztahuje;
- d) seznam skupin závodů s možným domino efektem podle článku 9;
- e) seznam závodů, kde by mohla konkrétní vnější rizika nebo zdroje nebezpečí zvýšit riziko závažné havárie nebo zhoršit její následky;
- f) postupy běžných kontrol, včetně programů takových kontrol podle odstavce 4;
- g) postupy pro mimořádné kontroly podle odstavce 6;
- h) ustanovení o spolupráci mezi různými kontrolními orgány.

4. Příslušný orgán na základě plánů kontrol podle odstavce 3 pravidelně vypracovává programy běžných kontrol pro všechny závody, včetně četnosti prohlídek na místě pro různé druhy závodů.

Pokud příslušný orgán nevypracoval plán kontrol na základě systematického hodnocení nebezpečí závažné havárie dotyčných závodů, nesmějí být odstupy mezi dvěma po sobě následujícími prohlídkami na místě delší než jeden rok pro závody s nadlimitním množstvím a tři roky pro závody s podlimitním množstvím.

5. Při systematickém posuzování nebezpečí dotyčných závodů se vychází alespoň z těchto kritérií:

- a) možné dopady dotyčných závodů na lidské zdraví a životní prostředí;

b) dodržování požadavků této směrnice v minulosti.

Je-li to vhodné, zohlední se rovněž příslušná zjištění z kontrol provedených na základě jiných právních předpisů Unie.

6. Mimořádné kontroly se provádějí s cílem prošetřit co nejdříve závažné stížnosti, vážné havárie a případy, kdy k nim téměř došlo, nehody a případy nedodržení této směrnice.

7. Příslušný orgán sdělí do čtyř měsíců po každé kontrole její výsledky a všechna určená nezbytná opatření provozovateli. Příslušný orgán zajistí, aby provozovatel přijal všechna tato nezbytná opatření v přiměřené lhůtě od obdržení sdělení.

8. Je-li při kontrole zjištěno závažné nedodržení této směrnice, provede se do šesti měsíců další kontrola.

9. Kontroly musí být, pokud možno, koordinovány s kontrolami podle jiných právních předpisů Unie a ve vhodných případech s nimi spojovány.

10. Členské státy podněcují příslušné orgány, aby poskytly mechanismy a nástroje pro výměnu zkušeností a upevňování poznatků a případně se účastnily takových mechanismů na úrovni Unie.

11. Členské státy zajistí, aby provozovatelé poskytli příslušným orgánům veškerou součinnost nezbytnou k tomu, aby tyto orgány mohly provést kontroly a shromáždit veškeré informace, které potřebují k plnění svých povinností pro účely této směrnice, zejména pro to, aby mohly plně vyhodnotit možnost závažné havárie, určit rozsah případného zvýšení pravděpodobnosti nebo zhoršení následků závažných havárií a vypracovat vnější havarijní plán a aby mohl vzít v úvahu látky, které v důsledku své fyzikální formy, konkrétních podmínek nebo umístění mohou vyžadovat zvláštní pozornost.

Článek 21

Informační systém a výměna informací

1. Členské státy a Komise si vyměňují informace o získaných zkušenostech v oblasti prevence závažných havárií a omezování jejich následků. Tyto informace se týkají zejména fungování opatření stanovených touto směrnicí.

2. Do 30. září 2019 a poté každé čtyři roky předloží členské státy Komisi zprávu o provádění této směrnice.

3. Členské státy poskytnou Komisi alespoň tyto informace o závodech, na které se vztahuje tato směrnice:

a) jméno nebo obchodní firmu provozovatele a úplnou adresu dotčeného závodu;

b) činnost nebo činnosti závodu.

Komise zřídí a průběžně aktualizuje databázi informací poskytovaných členskými státy. Přístup k databázi je omezen na osoby zmocněné Komisí nebo příslušnými orgány členských států.

4. Komise sestaví a zpřístupní členským státům databázi obsahující zejména údaje o závažných haváriích, ke kterým došlo na území členských států, pro účely:

a) rychlého šíření informací poskytnutých členskými státy v souladu s čl. 18 odst. 1 a 2 mezi všechny příslušné orgány;

b) informování příslušných orgánů o rozborech příčin závažných havárií a o poučeních, která z nich plynou;

c) poskytnutí informací o preventivních opatřeních příslušným orgánům;

d) poskytnutí informací o organizacích, které mohou poradit nebo poskytnout důležité informace o výskytu, prevenci a zmírňování závažných havárií.

5. Komise přijme do 1. ledna 2015 prováděcí akty s cílem vytvořit formáty pro sdělování informací uvedených v odstavcích 2 a 3 tohoto článku od členských států a zřídí příslušné databáze Unie uvedené v odstavcích 3 a 4. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 27 odst. 2.

6. Databáze uvedené v odstavci 4 obsahují alespoň:

a) informace poskytované členskými státy v souladu s čl. 18 odst. 1 a 2;

b) rozbor příčin havárie;

c) poučení z havárií;

d) preventivní opatření nezbytná k tomu, aby se zabránilo opakování havárie.

7. Komise zveřejní část údajů, která není důvěrná.

Článek 22

Přístup k informacím a důvěrnost

1. Členské státy zajistí v zájmu průhlednosti, aby příslušný orgán byl povinen zpřístupnit jakékoli informace, které má na základě této směrnice, každé fyzické nebo právnické osobě, která o to požádá v souladu se směrnicí 2003/4/ES.

2. Zpřístupnění jakýchkoli informací požadovaných podle této směrnice, včetně podle článku 14, může příslušný orgán odmítnout nebo omezit, jsou-li splněny podmínky stanovené v článku 4 směrnice 2003/4/ES.

3. Příslušný orgán odmítne zpřístupnit úplné informace uvedené v čl. 14 odst. 2 písm. b) a c), které má, aniž je dotčen odstavec 2 tohoto článku, pokud provozovatel požádá o to, aby z důvodů stanovených v článku 4 směrnice 2003/4/ES nebyly určité části bezpečnostní zprávy nebo soupisů nebezpečných látek sdělovány.

Příslušný orgán může rovněž ze stejných důvodů rozhodnout, že nebudou sděleny některé části zprávy nebo soupisů. V těchto případech na základě povolení tohoto orgánu předloží provozovatel příslušnému orgánu změněnou zprávu nebo soupisy bez uvedených částí.

Článek 23

Přístup k právní ochraně

Členské státy zajistí, aby

a) každý žadatel vyžadující informace podle čl. 14 odst. 2 písm. b) nebo c) nebo čl. 22 odst. 1 této směrnice měl možnost dosáhnout v souladu s článkem 6 směrnice 2003/4/ES přezkumu aktů nebo nečinnosti příslušného orgánu v souvislosti se svou žádostí;

b) v souladu s jejich vnitrostátním právním řádem měli příslušníci dotčené veřejnosti možnost dosáhnout přezkumu podle článku 11 směrnice 2011/92/EU v případech, na které se vztahuje čl. 15 odst. 1 této směrnice.

Článek 24

Pokyny

Komise může vypracovat pokyny týkající se bezpečné vzdálenosti a domino efektu.

Článek 25

Změny příloh

Komisi je svěřena pravomoc přijímat postupem uvedeným v článku 26 akty v přenesené pravomoci za účelem přizpůsobení příloh II až VI technickému pokroku. Tato přizpůsobení nesmějí mít za následek podstatné změny povinností členských států a provozovatelů, které jsou stanoveny v této směrnici.

Článek 26

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článku 25 je svěřena Komisi na dobu pěti let od 13. srpna 2012. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději čtyři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článku 25 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm bližší určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 25 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 27

Postup jednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor zřízený směrnicí 96/82/ES. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 28**Sankce**

Členské státy stanoví sankce za porušení vnitrostátních předpisů přijatých na základě této směrnice. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy oznámí takto stanovené sankce Komisi do 1. června 2015 a neprodleně jí oznámí veškeré následné změny těchto ustanovení.

Článek 29**Předkládání zpráv a přezkum**

1. Na základě informací poskytnutých členskými státy v souladu s článkem 18 a čl. 21 odst. 2 a rovněž informací obsažených v databázích uvedených v čl. 21 odst. 3 a 4 a s ohledem na provedení článku 4 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě do 30. září 2020 a poté každé čtyři roky zprávu o provádění a účinnosti této směrnice, včetně informací o závažných haváriích, k nimž došlo v rámci Unie, a o jejich možném vlivu na provádění této směrnice. Do první z těchto zpráv Komise začlení posouzení nutnosti změnit oblast působnosti této směrnice. V případě potřeby ke kterékoli zprávě přiloží legislativní návrh.

2. V souvislosti s příslušnými právními předpisy Unie může Komise posoudit nutnost zabývat se otázkou finanční odpovědnosti provozovatele v souvislosti se závažnými haváriemi, včetně otázek týkajících se pojištění.

Článek 30**Změna směrnice 96/82/ES**

V části 1 přílohy I směrnice 96/82/ES se v položce „Ropné produkty“ doplňuje nové písmeno, které zní: „d) těžké topné oleje“.

Článek 31**Provedení**

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 31. května 2015. Použijí tyto předpisy ode dne 1. června 2015.

Odchylně od prvního pododstavce uvedou členské státy v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu

s článkem 30 této směrnice do 14. února 2014. Použijí tyto předpisy ode dne 15. února 2014.

Neprodleně sdělí Komisi znění těchto předpisů.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 32**Zrušení**

1. Směrnice 96/82/ES se zrušuje s účinkem ode dne 1. června 2015.

2. Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze VII.

Článek 33**Vstup v platnost**

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Článek 34**Určení**

Tato směrnice je určena členskými státním.

Ve Štrasburku dne 4. července 2012.

Za Evropský parlament

předseda

M. SCHULZ

Za Radu

předseda

A. D. MAVROYIANNIS

SEZNAM PŘÍLOH

- Příloha I — Nebezpečné látky
- Příloha II — Minimální údaje a informace, které je třeba zohlednit v bezpečnostní zprávě podle článku 10
- Příloha III — Informace uvedené v čl. 8 odst. 5 a článku 10 o systému řízení bezpečnosti a organizaci závodu s ohledem na prevenci závažných havárií
- Příloha IV — Údaje a informace, jež musí obsahovat havarijní plány uvedené v článku 12
- Příloha V — Údaje sdělované veřejnosti podle čl. 14 odst. 1 a odst. 2 písm. a)
- Příloha VI — Kritéria pro oznamování závažné havárie Komisi podle čl. 18 odst. 1
- Příloha VII — Srovnávací tabulka
-

PŘÍLOHA I

NEBEZPEČNÉ LÁTKY

Nebezpečné látky spadající do kategorií nebezpečnosti uvedených ve sloupci 1 části 1 této přílohy podléhají kvalifikačním množstvím stanoveným ve sloupcích 2 a 3 části 1.

Pokud je určitá nebezpečná látka obsažena v části 1 této přílohy a je uvedena rovněž v části 2 této přílohy, použijí se kvalifikační množství stanovená ve sloupcích 2 a 3 části 2.

ČÁST 1

Kategorie nebezpečných látek

Tato část obsahuje všechny nebezpečné látky spadající do kategorií nebezpečnosti uvedených ve sloupci 1:

Sloupec 1	Sloupec 2	Sloupec 3
Kategorie nebezpečnosti v souladu s nařízením (ES) č. 1272/2008	Kvalifikační množství nebezpečné látky (v tunách) podle čl. 3 odst. 10 při uplatnění	
	Požadavků pro podlimitní množství	Požadavků pro nadlimitní množství
Oddíl „H“ – NEBEZPEČNOST PRO ZDRAVÍ		
H1 AKUTNÍ TOXICITA kategorie 1, všechny cesty expozice	5	20
H2 AKUTNÍ TOXICITA — kategorie 2, všechny cesty expozice — kategorie 3, inhalační cesta expozice (viz poznámka 7)	50	200
H3 TOXICITA PRO SPECIFICKÉ CÍLOVÉ ORGÁNY – JEDNORÁZOVÁ EXPOZICE Toxicita pro specifické cílové orgány – jednorázová expozice kategorie 1	50	200
Oddíl „P“ – fyzikální nebezpečnost		
P1a VÝBUŠNINY (viz poznámka 8) — Nestabilní výbušniny, nebo — výbušniny, oddíl 1.1, 1.2, 1.3, 1.5 nebo 1.6, nebo — látky nebo směsi, které mají výbušné vlastnosti podle metody A.14 dle nařízení (ES) č. 440/2008 (viz poznámka 9) a nenáleží do třídy nebezpečnosti organické peroxidy nebo samovolně reagující látky a směsi	10	50
P1b VÝBUŠNINY (viz poznámka 8) Výbušniny, oddíl 1.4 (viz poznámka 10)	50	200
P2 HOŘLAVÉ PLYNY Hořlavé plyny, kategorie 1 nebo 2	10	50
P3a Hořlavé aerosoly (viz poznámka 11.1) „Hořlavé“ aerosoly kategorie 1 nebo 2 obsahující hořlavé plyny kategorie 1 nebo 2 nebo hořlavé kapaliny kategorie 1	150 (čisté)	500 (čisté)
P3b Hořlavé aerosoly (viz poznámka 11.1) „Hořlavé“ aerosoly kategorie 1 nebo 2 neobsahující hořlavé plyny kategorie 1 nebo 2 ani hořlavé kapaliny kategorie 1 (viz poznámka 11.2)	5 000 (čisté)	50 000 (čisté)

Sloupec 1	Sloupec 2	Sloupec 3
Kategorie nebezpečnosti v souladu s nařízením (ES) č. 1272/2008	Kvalifikační množství nebezpečné látky (v tunách) podle čl. 3 odst. 10 při uplatnění	
	Požadavků pro podlimitní množství	Požadavků pro nadlimitní množství
P4 OXIDUJÍCÍ PLYNY Oxidující plyny, kategorie 1	50	200
P5a HOŘLAVÉ KAPALINY — Hořlavé kapaliny, kategorie 1, nebo — hořlavé kapaliny kategorie 2 nebo 3 udržované za teplot nad jejich bodem varu nebo — jiné kapaliny s bodem vzplanutí ≤ 60 °C, udržované za teplot nad jejich bodem varu (viz poznámka 12)	10	50
P5b HOŘLAVÉ KAPALINY — Hořlavé kapaliny kategorie 2 nebo 3, u kterých zejména podmínky zpracování jako vysoký tlak nebo vysoká teplota mohou vytvořit nebezpečí závažné havárie, nebo — jiné kapaliny s bodem vzplanutí ≤ 60 °C, u kterých zejména podmínky zpracování jako vysoký tlak nebo vysoká teplota mohou vytvořit nebezpečí závažné havárie (viz poznámka 12)	50	200
P5c HOŘLAVÉ KAPALINY Hořlavé kapaliny, kategorie 2 nebo 3, nespádající pod položky P5a a P5b	5 000	50 000
P6a Samovolně reagující látky a směsi a organické peroxidy Samovolně reagující látky a směsi, typ A nebo B, nebo organické peroxidy, typ A nebo B	10	50
P6b Samovolně reagující látky a směsi a organické peroxidy Samovolně reagující látky a směsi, typ C, D, E nebo F, nebo organické peroxidy, typ C, D, E nebo F	50	200
P7 SAMOZÁPALNÉ kapaliny a tuhé látky Samozápalné kapaliny, kategorie 1 Samozápalné tuhé látky, kategorie 1	50	200
P8 OXIDUJÍCÍ KAPALINY A TUHÉ LÁTKY Oxidující kapaliny, kategorie 1, 2 nebo 3, nebo oxidující tuhé látky, kategorie 1, 2 nebo 3	50	200
Oddíl „E“ – nebezpečnost pro životní prostředí		
E1 Nebezpečnost pro vodní prostředí v kategorii akutní 1 nebo chronická 1	100	200
E2 Nebezpečnost pro vodní prostředí v kategorii chronická 2	200	500
Oddíl „O“ – JINÁ NEBEZPEČNOST		
O1 Látky nebo směsi se standardní větou o nebezpečnosti EUH014	100	500
O2 Látky a směsi, které při styku s vodou uvolňují hořlavé plyny, kategorie 1	100	500
O3 Látky nebo směsi se standardní větou o nebezpečnosti EUH029	50	200

ČÁST 2

Nebezpečné látky jmenovitě uvedené

Sloupec 1	Číslo CAS (1)	Sloupec 2	Sloupec 3
Nebezpečné látky		Kvalifikační množství (v tunách) při uplatnění	
		Požadavků pro podlimitní množství	Požadavků pro nadlimitní množství
1. Dusičnan amonný (viz poznámka 13)	—	5 000	10 000
2. Dusičnan amonný (viz poznámka 14)	—	1 250	5 000
3. Dusičnan amonný (viz poznámka 15)	—	350	2 500
4. Dusičnan amonný (viz poznámka 16)	—	10	50
5. Dusičnan draselný (viz poznámka 17)	—	5 000	10 000
6. Dusičnan draselný (viz poznámka 18)	—	1 250	5 000
7. Oxid arseničný, kyselina arseničná nebo její soli	1303-28-2	1	2
8. Oxid arsenitý, kyselina arsenitá nebo její soli	1327-53-3		0,1
9. Brom	7726-95-6	20	100
10. Chlor	7782-50-5	10	25
11. Sloučeniny niklu v inhalovatelné práškové formě: oxid nikelnatý, oxid nikličitý, sulfid nikelnatý, sulfid niklitý, oxid niklitý	—		1
12. Ethylenimin	151-56-4	10	20
13. Fluor	7782-41-4	10	20
14. Formaldehyd (koncentrace $\geq 90\%$)	50-00-0	5	50
15. Vodík	1333-74-0	5	50
16. Kyselina chlorovodíková (zkapalněný plyn)	7647-01-0	25	250
17. Alkyly olova	—	5	50
18. Zkapalněné hořlavé plyny, kategorie 1 nebo 2 (včetně LPG) a zemní plyn (viz poznámka 19)	—	50	200
19. Acetylen	74-86-2	5	50
20. Ethylenoxid	75-21-8	5	50
21. Propylenoxid	75-56-9	5	50
22. Methanol	67-56-1	500	5 000
23. 4, 4'-metylen bis (2-chloranilin) nebo jeho soli, v práškové formě	101-14-4		0,01
24. Methylisokyanát	624-83-9		0,15
25. Kyslík	7782-44-7	200	2 000
26. 2,4-toluen diisokyanát	584-84-9	10	100
2,6-toluen diisokyanát	91-08-7		

Sloupec 1	Číslo CAS (*)	Sloupec 2	Sloupec 3
Nebezpečné látky		Kvalifikační množství (v tunách) při uplatnění	
		Požadavků pro podlimitní množství	Požadavků pro nadlimitní množství
27. Karbonyldichlorid (fosgen)	75-44-5	0,3	0,75
28. Arsan (arsenovodík)	7784-42-1	0,2	1
29. Fosfan (fosforovodík)	7803-51-2	0,2	1
30. Chlorid sirnatý	10545-99-0		1
31. Oxid sírový	7446-11-9	15	75
32. Polychlordibenzofurany a polychlordibenzodioxiny (včetně TCDD), kalkulované jako ekvivalent TCDD (viz poznámka 20)	—		0,001
33. Tyto KARCINOGENY nebo směsi obsahující tyto karcinogeny v koncentracích vyšších než 5 % hmotnostních: 4-aminobifenyl nebo jeho soli, benzotrichlorid, benzinid nebo jeho soli, bis(chlormethyl)ether, chlormethylmethylether, 1,2-dibrommethan, diethylsulfát, dimethylsulfát, dimethylkarbamoylchlorid, 1,2-dibrom-3-chlorpropan, 1,2-dimethylhydrazin, dimethylnitrosoamin, hexamethylfosfotriamid, hydrazin, 2-naftylamin nebo jeho soli, 4-nitrodifenyl a 1,3 propansulton	—	0,5	2
34. Ropné produkty a alternativní paliva a) benzíny a primární benzíny, b) letecké petroleje (včetně paliva pro reaktivní motory), c) plynové oleje (včetně motorové nafty, topných olejů pro domácnost a směsí plynových olejů) d) těžké topné oleje e) alternativní paliva sloužící ke stejným účelům a mající podobné vlastnosti, pokud jde o hořlavost a nebezpečnost pro životní prostředí jako produkty uvedené v písmenech a) až d)	—	2 500	25 000
35. Bezvodý amoniak	7664-41-7	50	200
36. Fluorid boritý	7637-07-2	5	20
37. Sirovodík	7783-06-4	5	20
38. Piperidin	110-89-4	50	200
39. Bis(2-dimethylaminoethyl)(methyl)amin	3030-47-5	50	200
40. 3-(2-ethylhexyloxy)propylamin	5397-31-9	50	200
41. Směsi (*) chlornanu sodného klasifikované ve třídě akutní toxicita pro vodní prostředí, kategorie 1 [H400] obsahující méně než 5 % aktivního chlóru a neklasifikované v žádné jiné kategorii nebezpečnosti v části 1 přílohy I.		200	500

(*) Za předpokladu, že směs při nepřítomnosti chlornanu sodného nebude klasifikována ve třídě akutní toxicita pro vodní prostředí 1 [H400].

Sloupec 1	Číslo CAS ⁽¹⁾	Sloupec 2	Sloupec 3
Nebezpečné látky		Kvalifikační množství (v tunách) při uplatnění	
		Požadavků pro podlimitní množství	Požadavků pro nadlimitní množství
42. Propylamin (viz poznámka 21)	107-10-8	500	2 000
43. Tert-butyl-akrylát (viz poznámka 21)	1663-39-4	200	500
44. 2-methyl-3-butennitril (viz poznámka 21)	16529-56-9	500	2 000
45. Tetrahydro-3,5-dimethyl-1,3,5-thiadiazin-2-thion (Dazomet) (viz poznámka 21)	533-74-4	100	200
46. Methylakrylát (viz poznámka 21)	96-33-3	500	2 000
47. 3-methylpyridin (viz poznámka 21)	108-99-6	500	2 000
48. 1-brom-3-chlorpropan (viz poznámka 21)	109-70-6	500	2 000

⁽¹⁾ Číslo CAS je uváděno pouze pro informaci.

POZNÁMKY K PŘÍLOZE I

- Látky a směsi se klasifikují podle nařízení (ES) č. 1272/2008.
- Se směsmi se zachází stejným způsobem jako s čistými látkami, pokud zůstávají v rámci mezí koncentrace stanovených podle jejich vlastností nařízením (ES) č. 1272/2008 v poznámce 1 nebo jeho posledním přizpůsobením technickému pokroku, pokud není výslovně udáno procento složení nebo jiný popis.
- Výše uvedená kvalifikační množství se vztahují vždy na jednotlivý závod.

Množství, ke kterým musí být přihlíženo pro uplatnění odpovídajících článků, jsou maximální množství, která jsou nebo by mohla být přítomna v kterémkoli okamžiku. K nebezpečným látkám přítomným v závodě pouze v množstvích, která se nejvýše rovnají 2 % příslušného kvalifikačního množství, se pro účely výpočtu celkového přítomného množství nepřihlíží, je-li jejich umístění v závodě takové, že nemohou způsobit závažnou havárii jinde v dotyčném závodě.

- Je-li to vhodné, použijí se tato pravidla, kterými se řídí sčítání nebezpečných látek nebo kategorií nebezpečných látek:

V případě závodu, ve kterém není přítomna žádná jednotlivá nebezpečná látka v množství přesahujícím nebo rovnajícím se příslušnému kvalifikačnímu množství, se pro zjištění, zda se na závod vztahují příslušné požadavky této směrnice, používá toto pravidlo:

Tato směrnice se použije na závody s nadlimitním množstvím, jestliže součet

$$q_1/Q_{U1} + q_2/Q_{U2} + q_3/Q_{U3} + q_4/Q_{U4} + q_5/Q_{U5} + \dots \text{ je větší než nebo rovný } 1,$$

kde q_x = množství nebezpečné látky x (nebo nebezpečných látek téže kategorie) podle části 1 nebo 2 této přílohy

a Q_{UX} = příslušné kvalifikační množství nebezpečné látky nebo kategorie x ze sloupce 3 části 1 nebo ze sloupce 3 části 2 této přílohy.

Tato směrnice se použije na závody s podlimitním množstvím, jestliže součet

$$q_1/Q_{L1} + q_2/Q_{L2} + q_3/Q_{L3} + q_4/Q_{L4} + q_5/Q_{L5} + \dots \text{ je větší než nebo rovný } 1,$$

kde q_x = množství nebezpečné látky x (nebo nebezpečných látek téže kategorie) podle části 1 nebo 2 této přílohy

a Q_{LX} = příslušné kvalifikační množství nebezpečné látky nebo kategorie x ze sloupce 2 části 1 nebo ze sloupce 2 části 2 této přílohy.

Toto pravidlo se používá při posuzování nebezpečnosti pro zdraví, fyzikální nebezpečnosti a nebezpečnosti pro životní prostředí. Musí se proto použít třikrát:

- a) k sečtení nebezpečných látek uvedených v části 2, které spadají do třídy akutní toxicita, kategorií 1, 2 nebo 3 (inhalační cesta expozice) nebo toxicita pro specifické cílové orgány – jednorázová expozice kategorie 1, s nebezpečnými látkami spadajícími do oddílu H tříd H1 až H3 části 1;
- b) k sečtení nebezpečných látek uvedených v části 2, které jsou výbušniny, hořlavé plyny, hořlavé aerosoly, oxidující plyny, hořlavé kapaliny, samovolně reagující látky a směsi, organické peroxidy, samozápalné kapaliny a tuhé látky, oxidující kapaliny a tuhé látky, s nebezpečnými látkami spadajícími do oddílu P tříd P1 až P8 části 1;
- c) k sečtení nebezpečných látek uvedených v části 2, které spadají mezi nebezpečné pro vodní prostředí, akutně kategorie 1, chronicky kategorie 1 nebo chronicky kategorie 2, s nebezpečnými látkami spadajícími do oddílu E tříd E1 a E2 části 1.

Příslušná ustanovení této směrnice se použijí, jestliže kterýkoliv ze součtů získaný pro a), b) nebo c) je větší než nebo roven 1.

5. Nebezpečné látky, na které se nevztahuje nařízení (ES) č. 1272/2008, ale přesto jsou nebo by mohly být v závodě přítomny a mají nebo by mohly mít za podmínek existujících v závodě rovnocenné vlastnosti z hlediska potenciálu závažné havárie, včetně odpadu, budou dočasně zařazeny do nejhodnější kategorie nebo přiřazeny k nejhodnější jmenovitě uvedené kategorii nebo nebezpečné látce spadající do oblasti působnosti této směrnice.
6. U nebezpečných látek, jejichž vlastnosti vedou k více než jedné klasifikaci, se pro účely této směrnice použije nejnižší kvalifikační množství. Pro použití pravidla sčítání v poznámce 4 se však použijí nejnižší kvalifikační množství pro každou skupinu kategorií v poznámce 4 písmenech a), b) a c) odpovídající příslušné klasifikaci.
7. Nebezpečné látky spadající do třídy akutní toxicita kategorie 3 orální cestou expozice (H 301) spadají do třídy nebezpečnosti H2 AKUTNÍ TOXICITA v těch případech, kdy nelze odvodit ani klasifikaci akutní inhalační toxicity ani klasifikaci akutní dermální toxicity, například v důsledku nedostatku přesvědčivých údajů o inhalační a dermální toxicitě.
8. Třída nebezpečnosti výbušniny obsahuje výbušné předměty (viz oddíl 2.1 přílohy I nařízení (ES) č. 1272/2008). Je-li známo množství výbušné látky nebo směsi obsažené v předmětu, uvažuje se pro účely této směrnice toto množství. Není-li množství výbušné látky nebo směsi obsažené v předmětu známo, považuje se pro účely této směrnice za výbušninu celý předmět.
9. Zkoušení výbušných vlastností látek a směsí je nezbytné pouze tehdy, pokud se screeningovou zkouškou podle části 3 přílohy 6 Doporučení OSN pro přepravu nebezpečného zboží: Příručka zkoušek a kritérií (dále jen „příručka zkoušek a kritérií OSN“) ⁽¹⁾ zjistí, že látka nebo směs může mít výbušné vlastnosti.
10. Jsou-li výbušniny spadající do oddílu 1.4 vybaleny z obalu nebo znovu zabaleny, zařazují se v souladu s nařízením (ES) č. 1272/2008 do položky P1a, pokud nebude prokázáno, že jejich nebezpečnost nadále odpovídá oddílu 1.4.
- 11.1 Hořlavé aerosoly se klasifikují podle směrnice Rady 75/324/EHS ze dne 20. května 1975 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se aerosolových rozprašovačů ⁽²⁾ (směrnice o aerosolových rozprašovačích). „Extrémně hořlavé“ a „hořlavé“ aerosoly podle směrnice 75/324/EHS odpovídají hořlavým aerosolům kategorií 1 a 2 podle nařízení (ES) č. 1272/2008.
- 11.2 Aby bylo možné použít tuto položku, je třeba prokázat, že aerosolový rozprašovač neobsahuje hořlavý plyn kategorie 1 nebo 2 ani hořlavou kapalinu kategorie 1.

⁽¹⁾ Více pokynů k promínutí testu naleznete v popisu metody A.14, viz nařízení Komise (ES) č. 440/2008 ze dne 30. května 2008, kterým se stanoví zkušební metody podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek (Úř. věst. L 142, 31.5.2008, s. 1).

⁽²⁾ Úř. věst. L 147, 9.6.1975, s. 40.

12. Podle bodu 2.6.4.5 přílohy I nařízení (ES) č. 1272/2008 nemusí být kapaliny s bodem vzplanutí vyšším než 35 °C zařazeny do kategorie 3, jestliže byly získány negativní výsledky v testu podpory hoření L.2, části III, oddílu 32 Příručky zkoušek a kritérií OSN. Při náročnějších podmínkách, například vysoké teplotě nebo tlaku, však toto neplatí, a proto jsou tyto kapaliny zařazeny do této kategorie.

13. Dusičnan amonný (5 000 / 10 000): hnojiva schopná samovolného rozkladu

Toto se vztahuje na vícesložková nebo směsná hnojiva na bázi dusičnanu amonného (vícesložková nebo směsná hnojiva obsahující dusičnan amonný s fosforečnanem nebo uhličitanem draselným), která jsou schopna samovolného rozkladu podle zkoušky „Trough Test“ OSN (viz Příručka zkoušek a kritérií OSN, část III, pododíl 38.2) a u kterých je obsah dusíku z dusičnanu amonného

- 15,75 % ⁽¹⁾ až 24,5 % ⁽²⁾ hmotnostních a které neobsahují více než 0,4 % hořlavých či organických látek celkem nebo splňují požadavky přílohy III-2 nařízení (ES) č. 2003/2003 ze dne 13. října 2003 o hnojivech ⁽³⁾,
- 15,75 % hmotnostních nebo méně a hořlavé látky nejsou omezeny.

14. Dusičnan amonný (1 250 / 5 000): jakost pro hnojiva

Toto se vztahuje na jednosložková hnojiva na bázi dusičnanu amonného a na vícesložková nebo směsná hnojiva na bázi dusičnanu amonného, která splňují požadavky přílohy III-2 nařízení (ES) č. 2003/2003 a u kterých je obsah dusíku z dusičnanu amonného

- větší než 24,5 % hmotnostních s výjimkou směsí dusičnanu amonného s dolomitem, vápencem nebo uhličitanem vápenatým o čistotě alespoň 90 %,
- větší než 15,75 % hmotnostních u směsí dusičnanu amonného a síranu amonného,
- větší než 28 % ⁽⁴⁾ hmotnostních u směsí dusičnanu amonného s dolomitem, vápencem nebo uhličitanem vápenatým o čistotě alespoň 90 %.

15. Dusičnan amonný (350 / 2 500): technický

Toto se vztahuje na dusičnan amonný a směsi s dusičnanem amonným, jejichž obsah dusíku z dusičnanu amonného je:

- 24,5 % až 28 % hmotnostních a které neobsahují více než 0,4 % hořlavých látek,
- více než 28 % hmotnostních a které neobsahují více než 0,2 % hořlavých látek.

Toto se vztahuje také na vodné roztoky dusičnanu amonného, ve kterých jeho koncentrace přesahuje 80 % hmotnostních.

16. Dusičnan amonný (10 / 50): materiál „off-spec“ (blíže neurčený) a hnojiva, která neprojdou zkouškou výbušnosti

Toto se vztahuje na:

- materiál vyřazený v průběhu výrobního postupu a dusičnan amonný a směsi s dusičnanem amonným, jednosložková hnojiva na bázi dusičnanu amonného a vícesložková nebo směsná hnojiva na bázi dusičnanu amonného uvedené v poznámkách 14 a 15, které jsou vráceny nebo byly vráceny konečným uživatelem výrobci, do dočasného skladu nebo do zpracovatelského zařízení k přepracování, využití nebo zpracování pro bezpečné použití, protože již nevyhovují požadavkům uvedeným v poznámkách 14 a 15,
- hnojiva uvedená v první odrážce poznámky 13 a v poznámce 14 k této příloze, která nesplňují požadavky přílohy III-2 nařízení (ES) č. 2003/2003.

17. Dusičnan draselný (5 000 / 10 000):

Toto se vztahuje na směsná hnojiva na bázi dusičnanu draselného s dusičnanem draselným ve formě granulí nebo mikrogranulí, která mají stejné nebezpečné vlastnosti jako čistý dusičnan draselný.

⁽¹⁾ Obsah dusíku z dusičnanu amonného 15,75 % hmotnostních odpovídá 45 % koncentraci dusičnanu amonného.

⁽²⁾ Obsah dusíku z dusičnanu amonného 24,5 % hmotnostních odpovídá 70 % koncentraci dusičnanu amonného.

⁽³⁾ Úř. věst. L 304, 21.11.2003, s. 1.

⁽⁴⁾ Obsah dusíku z dusičnanu amonného 28 % hmotnostních odpovídá 80% koncentraci dusičnanu amonného.

18. Dusičnan draselný (1 250 / 5 000):

Toto se vztahuje na směsná hnojiva na bázi dusičnanu draselného s dusičnanem draselným v krystalické formě, která mají stejné nebezpečné vlastnosti jako čistý dusičnan draselný.

19. Upravený bioplyn

Pro účely provedení této směrnice se upravený bioplyn může klasifikovat v položce 18 části 2 přílohy I, pokud byl zpracován v souladu s platnými normami pro vyčištěný a upravený bioplyn se zaručením stejné kvality, jakou má zemní plyn včetně obsahu metanu, a pokud obsahuje maximálně 1 % kyslíku.

20. Polychlorodibenzofurany a polychlorodibenzodioxiny

Množství polychlorodibenzofuranů a polychlorodibenzodioxinů se počítají s použitím následujících faktorů:

WHO 2005 TEF			
2,3,7,8-TCDD	1	2,3,7,8 - TCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeCDD	1	2,3,4,7,8-PeCDF	0,3
		1,2,3,7,8-PeCDF	0,03
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1		
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1	1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1	1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1
		1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01	2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1
OCDD	0,0003	1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01
		1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01
		OCDF	0,0003

(T = tetra, P = penta, Hx = hexa, Hp = hepta, O = okta)

Zdroj – Van den Berg et al: The 2005 World Health Organization Re-evaluation of Human and Mammalian Toxic Equivalency Factors for Dioxins and Dioxin-like Compounds

21. Pokud tato nebezpečná látka spadá do kategorie P5a hořlavá kapalina nebo P5b hořlavá kapalina, použijí se pro účely této směrnice nejnižší kvalifikační množství.

PŘÍLOHA II

Minimální údaje a informace, které je třeba zohlednit v bezpečnostní zprávě podle článku 10

1. Informace o systému řízení a o organizaci závodu s ohledem na prevenci závažných havárií

Tato informace obsahuje prvky uvedené v příloze III.

2. Prostředí závodu

- a) Popis závodu a jeho prostředí včetně zeměpisné polohy, meteorologických, geologických a hydrografických podmínek, a je-li to vhodné, i jeho historie;
- b) identifikace zařízení a jiných činností závodu, které by mohly představovat nebezpečí závažné havárie;
- c) na základě dostupných informací identifikace sousedních závodů a provozů mimo oblast působnosti této směrnice, oblastí a rozvojových aktivit v okolí závodu, jež by mohly způsobit nebo zvýšit riziko závažné havárie a domino efektu nebo zhoršit jejich následky;
- d) popis oblastí, ve kterých může dojít k závažné havárii.

3. Popis zařízení:

- a) Popis hlavních činností a výrobků těch částí závodu, které jsou důležité z hlediska bezpečnosti, zdrojů rizika závažné havárie a podmínek, za kterých by taková závažná havárie mohla nastat, spolu s popisem navrhovaných preventivních opatření;
- b) popis procesů, zejména provozních metod; s přihlédnutím k dostupným informacím o osvědčených postupech;
- c) popis nebezpečných látek:
 - i) soupis nebezpečných látek včetně
 - identifikace nebezpečných látek: chemický název, číslo CAS, název podle nomenklatury IUPAC,
 - maximálního množství přítomných nebezpečných látek nebo látek, které mohou být přítomny,
 - ii) fyzikální, chemické a toxikologické charakteristiky a indikace bezprostředního i opožděného nebezpečí pro lidské zdraví a životní prostředí,
 - iii) fyzikální a chemické chování za normálních podmínek použití nebo za předvídatelných havarijních stavů.

4. Stanovení a rozbor havarijních rizik a metody prevence:

- a) Podrobný popis možných scénářů závažné havárie a jejich pravděpodobnosti nebo stavů, za kterých k nim dochází, včetně shrnutí událostí, které mohou sehrát úlohu při spuštění každého z těchto scénářů, bez ohledu na to, zda jsou příčiny vzhledem k zařízení vnitřní a nebo vnější; včetně zejména:
 - i) provozních příčin,
 - ii) vnějších příčin, například souvisejících s domino efektem nebo s riziky a nebezpečími z provozů mimo oblast působnosti této směrnice, oblastí a rozvojových aktivit, jež by mohly způsobit nebo zvýšit riziko závažné havárie nebo zhoršit její následky,
 - iii) přirozených příčin, například zemětřesení nebo povodní;
- b) vyhodnocení rozsahu a závažnosti důsledků zjištěných závažných havárií zahrnující mapy, obrázky nebo případně odpovídající popisy, z nichž jsou patrné oblasti, které mohou být postiženy takovými haváriemi vznikajícími v závodě;

- c) přezkum dřívějších havárií a nehod se stejnými látkami a postupy, jaké jsou používány, zohlednění získaných zkušeností a výslovný odkaz na konkrétní opatření přijatá k zabránění takovým haváriím;
 - d) popis technických parametrů a vybavení používaného pro bezpečnost zařízení.
5. Opatření pro ochranu a zásah k omezení následků závažné havárie:
- a) Popis vybavení instalovaného v závodě k omezení následků závažných havárií pro lidské zdraví a životní prostředí, včetně například systémů detekce či ochrany a technických prostředků k omezení rozsahu úniků při haváriích, včetně skrápěčů, parotěsných zábran, nouzových odlučovačů nebo jímek, uzavíracích ventilů, inertizačních systémů, požárních nádrží;
 - b) organizace poplachu a zásahu;
 - c) popis vnitřních i vnějších mobilizovatelných zdrojů;
 - d) popis veškerých technických a netechnických opatření, která jsou významná z hlediska snížení dopadu závažné havárie.
-

PŘÍLOHA III

Informace uvedené v čl. 8 odst. 5 a článku 10 o systému řízení bezpečnosti a organizaci závodu s ohledem na prevenci závažných havárií

Pro účely provádění systému řízení bezpečnosti provozovatelem se berou v úvahu následující prvky:

- a) systém řízení bezpečnosti musí být úměrný nebezpečím, průmyslovým činnostem a složitosti organizace v závodě a musí být založen na posouzení rizik; měl by obsahovat část obecného systému řízení, která zahrnuje organizační strukturu, povinnosti, běžné způsoby, postupy, procesy a zdroje pro určování a provádění politiky prevence závažných havárií;
- b) systém řízení bezpečnosti řeší tyto otázky:
- i) organizace a zaměstnanci: úlohy a povinnosti zaměstnanců zapojených do kontroly hlavních rizik na všech úrovních organizace spolu s opatřeními přijatými s cílem zvýšit informovanost o nutnosti trvalého zlepšování. Stanovení potřeb odborné přípravy tohoto personálu a poskytnutí této přípravy. Zapojení zaměstnanců a pracovníků subdodavatelů pracujících v závodě, kteří jsou důležití z hlediska bezpečnosti,
 - ii) stanovení a hodnocení závažných zdrojů rizik: přijímání a provádění postupů systematického určování závažných rizik vyplývajících z běžného i mimořádného provozu, případně včetně činností subdodavatelů, a hodnocení jejich pravděpodobnosti a závažnosti,
 - iii) provozní kontrola: přijímání a provádění postupů a pokynů pro bezpečný provoz včetně údržby závodu, procesů a vybavení, a poplachového řízení a dočasných odstávek; zohledňování dostupných informací o osvědčených postupech pro sledování a kontrolu s cílem snížit riziko selhání systému; řízení a kontrola rizik spojených se stárnutím vybavení instalovaného v závodě a korozí; soupis vybavení závodu a strategie a metoda pro sledování a kontrolu stavu vybavení; náležitá následná opatření a jakákoli nezbytná protiopatření,
 - iv) řízení změn: přijímání a provádění postupů pro plánování změn stávajících nebo stavbu nových zařízení, procesů nebo skladovacích zařízení,
 - v) havarijní plánování: přijímání a provádění postupů ke stanovení předvídatelných mimořádných událostí systematickým rozbořem a k přípravě, zkouškám a hodnocení plánů mimořádných událostí, aby těmto mimořádným událostem odpovídaly, a k poskytování zvláštní odborné přípravy dotčeným pracovníkům. Tuto odbornou přípravu musí absolvovat všichni pracovníci pracující v závodě, včetně příslušných pracovníků subdodavatelů,
 - vi) sledování plnění programu: přijetí a provádění postupů průběžného hodnocení dodržování cílů stanovených provozovatelovou politikou prevence závažných havárií a systémem řízení bezpečnosti, jakož i mechanismy pro vyšetřování a provedení nápravných opatření v případě, že se tyto cíle nedodrží. Postupy by se měly týkat provozovatelova systému hlášení závažných havárií nebo případů, kdy k nim téměř došlo, zvláště těch, u kterých ochranná opatření selhala, a vyšetřování a sledování na základě získaných zkušeností. Postupy mohou zahrnovat rovněž výkonnostní ukazatele, například ukazatele bezpečnostního výkonu, a další příslušné ukazatele,
 - vii) kontrola a hodnocení: přijetí a provádění postupů pravidelného systematického hodnocení politiky prevence závažných havárií a účinnosti a vhodnosti systému řízení bezpečnosti; dokumentované hodnocení účinků zavedené politiky a systému řízení bezpečnosti a jeho aktualizace vedením, včetně uvážení a zapracování nezbytných změn určených kontrolou a hodnocením.

PŘÍLOHA IV

Údaje a informace, jež musí obsahovat havarijní plány uvedené v článku 12

1. Vnitřní havarijní plány:

- a) Jména nebo funkce osob oprávněných spustit postupy pro případ mimořádné události a osob, které jsou pověřeny určováním nápravných opatření a jejich koordinací na místě
- b) Jméno nebo funkce osoby odpovídající za spojení s orgány odpovědnými za vnější havarijní plán
- c) U předvídatelných situací nebo událostí, které by mohly být rozhodující pro vznik závažné havárie, popis opatření, která mají být přijata k zvládnutí této situace nebo události a k omezení jejich důsledků, včetně popisu bezpečnostního vybavení a dostupných prostředků
- d) Opatření k omezení rizik pro osoby na pracovišti včetně výstražného systému a očekávaného chování osob při výstraze
- e) Opatření přijatá, aby v případě havárie byla co nejrychleji informována osoba odpovědná za uvedení vnějšího havarijního plánu v činnost, typ informací, které by měly být obsaženy v počáteční výstraze, a opatření pro poskytnutí podrobnějších informací, jakmile jsou k dispozici
- f) V případě potřeby opatření pro vyškolení zaměstnanců v oblasti povinností, jejichž plnění se od nich očekává, a kde je to vhodné, i jejich koordinace se záchrannými službami mimo pracoviště
- g) Opatření k podpoře nápravných opatření mimo pracoviště

2. Vnější havarijní plány:

- a) Jména nebo funkce osob oprávněných spustit postupy pro případ mimořádné události a osob oprávněných převzít vedení a koordinaci činnosti mimo pracoviště
 - b) Opatření pro rychlé informování o případné nehodě a poplašné a výstražné postupy
 - c) Opatření pro koordinaci prostředků, které jsou nezbytné k provedení vnějšího havarijního plánu
 - d) Opatření k podpoře nápravných opatření na pracovišti
 - e) Opatření k podpoře nápravných opatření mimo pracoviště, včetně opatření ke zvládnutí možných scénářů závažných havárií stanovených v bezpečnostní zprávě a zohledňující možný domino efekt, včetně těch, které mají dopad na životní prostředí
 - f) Opatření pro poskytnutí konkrétních informací o havárii a o žádoucím chování veřejnosti a případným sousedním závodům nebo provozům mimo oblast působnosti této směrnice podle článku 9
 - g) Opatření pro informování záchranných služeb jiných členských států v případě závažné havárie s možnými důsledky, které přesahují hranice státu
-

PŘÍLOHA V

ÚDAJE SDĚLOVANÉ VEŘEJNOSTI PODLE ČL. 14 ODS. 1 A ODS. 2 PÍSM. A)

ČÁST 1

Za všechny závody, na které se vztahuje této směrnice:

1. Jméno nebo obchodní firma provozovatele a úplná adresa dotčeného závodu.
2. Potvrzení, že závod podléhá právním nebo správním předpisům, které provádějí tuto směrnici, a že příslušnému orgánu bylo podáno oznámení podle čl. 7 odst. 1 nebo bezpečnostní zpráva uvedená v čl. 10 odst. 1.
3. Jednoduché vysvětlení činnosti nebo činností prováděných v závodě.
4. Běžné názvy nebo, u nebezpečných látek podle části 1 přílohy I, druhové názvy a obecná klasifikace stupně nebezpečnosti příslušných nebezpečných látek přítomných v závodě, které by mohly vést k závažné havárii, s jednoduchým naznačením jejich hlavních nebezpečných charakteristik.
5. Obecné informace o tom, jakým způsobem bude v případě potřeby varována dotčená veřejnost; náležité informace o vhodném chování v případě závažné havárie nebo údaj o tom, kde lze získat přístup k těmto informacím v elektronické podobě.
6. Datum poslední prohlídky na místě v souladu s čl. 20 odst. 4 nebo odkaz na to, kde lze získat přístup k této informaci v elektronické podobě; informace o tom, kde lze na vyžádání obdržet podrobnější informace o kontrole a souvisejícím plánu kontrol, s výhradou požadavků článku 22.
7. Podrobnosti o způsobu, jímž lze obdržet veškeré související informace, s výhradou požadavků článku 22.

ČÁST 2

Za závody s nadlimitním množstvím vedle informací uvedených v části 1 této přílohy:

1. Obecné informace o povaze rizika závažné havárie včetně možných účinků na lidské zdraví a životní prostředí a shrnutí údajů o hlavních typech scénářů závažných havárií a kontrolních opatřeních k jejich řešení.
2. Potvrzení, že se od provozovatele vyžaduje provedení odpovídajících opatření na pracovišti, zvláště pak spojení se záchrannými službami, aby bylo možno zvládat závažné havárie a minimalizovat jejich účinky.
3. Vhodné informace z vnějšího havarijního plánu vypracovaného s cílem zvládnout všechny účinky havárie mimo pracoviště. Měla by zde být zahrnuta výzva k dodržování pokynů nebo příkazů záchranných služeb v době havárie.
4. Je-li to vhodné, informace o tom, zda se závod nachází v blízkosti jiného členského státu a existuje možnost závažné havárie s účinky přesahujícími hranice státu ve smyslu Úmluvy Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů o přeshraničních účincích průmyslových havárií.

PŘÍLOHA VI

Kritéria pro oznamování závažné havárie komisi podle čl. 18 odst. 1

- I. Každá závažná havárie podle bodu 1 nebo mající nejméně jeden z důsledků popsaných v bodech 2, 3, 4 a 5 musí být oznámena Komisi.
1. Přítomné nebezpečné látky
jakýkoli požár nebo výbuch nebo havarijný únik nebezpečné látky v množství minimálně 5 % kvalifikačního množství stanoveného ve sloupci 3 části 1 nebo ve sloupci 3 části 2 přílohy I.
 2. Zranění osob a poškození nemovitostí:
 - a) smrt;
 - b) zranění šesti osob v závodě a jejich hospitalizace na dobu nejméně 24 hodin;
 - c) jedna osoba mimo závod hospitalizovaná nejméně 24 hodin;
 - d) obydlí mimo závod poškozené tak, že je v důsledku havárie nezpůsobilé k využití;
 - e) evakuace nebo omezení pohybu osob po dobu delší než 2 hodiny (osoby × hodiny): hodnota nejméně 500;
 - f) přerušení dodávek pitné vody, elektřiny nebo plynu anebo telefonického spojení po dobu delší než 2 hodiny (osoby × hodiny): hodnota nejméně 1 000.
 3. Bezprostřední škoda na životním prostředí:
 - a) trvalé nebo dlouhodobé poškození suchozemských biotopů:
 - i) nejméně 0,5 ha biotopu chráněného právními předpisy z důvodů ekologické významnosti nebo uchování,
 - ii) nejméně 10 ha rozšířenějšího biotopu, včetně zemědělské půdy;
 - b) významné nebo dlouhodobé poškození sladkovodních a mořských biotopů:
 - i) nejméně 10 km řeky nebo kanálu,
 - ii) nejméně 1 ha jezera nebo rybníku,
 - iii) nejméně 2 ha delty,
 - iv) nejméně 2 ha pobřeží nebo volného moře;
 - c) významná škoda způsobená vodonosné vrstvě nebo podzemní vodě:
nejméně 1 ha.
 4. Škoda na majetku:
 - a) škoda na majetku v závodě: nejméně 2 000 000 EUR;
 - b) škoda na majetku mimo závod: nejméně 500 000 EUR.
 5. Škoda přesahující hranice
každá závažná havárie, které se přímo účastní nebezpečná látka a která vede k účinkům mimo území dotyčného členského státu.
- II. Komisi by se měly oznamovat havárie nebo „případy, kdy téměř došlo k havárii“, které členské státy považují za zvlášť technicky zajímavé pro prevenci závažných havárií a omezení jejich důsledků a které neodpovídají výše uvedeným kvantitativním kritériím.
-

PŘÍLOHA VII

SROVNÁVACÍ TABULKA

Směrnice 96/82/ES	Tato směrnice
Článek 1	Článek 1
Čl. 2 odst. 1 první pododstavec	Čl. 2 odst. 1 a čl. 3 body 2 a 3
Čl. 2 odst. 1 druhý pododstavec	Čl. 3 bod 12
Čl. 2 odst. 2	—
Čl. 3 bod 1	Čl. 3 bod 1
Čl. 3 bod 2	Čl. 3 bod 8
Čl. 3 bod 3	Čl. 3 bod 9
Čl. 3 bod 4	Čl. 3 bod 10
Čl. 3 bod 5	Čl. 3 bod 13
Čl. 3 bod 6	Čl. 3 bod 14
Čl. 3 bod 7	Čl. 3 bod 15
Čl. 3 bod 8	Čl. 3 bod 16
—	Čl. 3 body 2 až 7, body 11 a 12 a body 17 až 19
Článek 4	Čl. 2 odst. 2 první pododstavec písm. a) až f) a h)
—	Čl. 2 odst. 2 první pododstavec písm. g) a druhý pododstavec
—	Článek 4
Článek 5	Článek 5
Čl. 6 odst. 1	Čl. 7 odst. 2
Čl. 6 odst. 2 písm. a) až g)	Čl. 7 odst. 1 písm. a) až g)
Čl. 6 odst. 3	Čl. 7 odst. 3
Čl. 6 odst. 4	Čl. 7 odst. 4 písm. a) až c)
—	Čl. 7 odst. 4 písm. d)
Čl. 7 odst. 1	Čl. 8 odst. 1
—	Čl. 8 odst. 2 písm. a) a b)
Čl. 7 odst. 1a	Čl. 8. odst. 2 písm. a)
Čl. 7 odst. 2	Čl.8 odst. 5
Čl. 7 odst. 3	—
—	Čl. 8 odst. 3
—	Čl. 8 odst. 4
—	Čl. 8 odst. 5
Čl. 8 odst. 1 a 2	Čl. 9 odst. 1 a 3

Směrnice 96/82/ES	Tato směrnice
—	Čl. 9 odst. 2
Čl. 9 odst. 1	Čl. 10 odst. 1
Čl. 9 odst. 2 první pododstavec	Čl. 10 odst. 2
Čl. 9 odst. 2 druhý pododstavec	—
Čl. 9 odst. 3	Čl. 10 odst. 3
Čl. 9 odst. 4	Čl. 10 odst. 6
Čl. 9 odst. 5	Čl. 10 odst. 5
Čl. 9 odst. 6	—
—	Čl. 10 odst. 4
Článek 10	Článek 11
Čl. 11 odst. 1 písm. a) a b)	Čl. 12 odst. 1 písm. a) a b) a čl. 12 odst. 2
Čl. 11 odst. 1 písm. c)	Čl. 12 odst. 1 písm. c)
Čl. 11 odst. 2	Čl. 12 odst. 3
Čl. 11 odst. 3	Čl. 12 odst. 4 a 5
Čl. 11 odst. 4	Čl. 12 odst. 6 první pododstavec
Čl. 11 odst. 4a	Čl. 12 odst. 6 druhý pododstavec
Čl. 11 odst. 5	Čl. 12 odst. 7
Čl. 11 odst. 6	Čl. 12 odst. 8
Čl. 12 odst. 1 první pododstavec	Čl. 13 odst. 1
Čl. 12 odst. 1 druhý pododstavec	Čl. 13 odst. 2
Čl. 12 odst. 1a	—
Čl. 12 odst. 2	Čl. 13 odst. 3
—	Čl. 13 odst. 4
Čl. 13 odst. 1 první pododstavec	Čl. 14 odst. 2 první pododstavec písm. a) a druhý pododstavec druhá věta
Čl. 13 odst. 1 druhý pododstavec první a třetí věta	Čl. 14 odst. 2 druhý pododstavec poslední věta
Čl. 13 odst. 1 druhý pododstavec druhá věta	Čl. 14 odst. 1
Čl. 13 odst. 1 třetí pododstavec	Čl. 14 odst. 2 druhý pododstavec první věta
—	Čl. 14 odst. 1 druhá věta
Čl. 13 odst. 2	Čl. 14 odst. 3
Čl. 13 odst. 3	Čl. 14 odst. 4
Čl. 13 odst. 4 první věta	Čl. 14 odst. 2 písm. b)
Čl. 13 odst. 4 druhá a třetí věta	Čl. 22 odst. 3 první a druhý pododstavec
Čl. 13 odst. 5	Čl. 15 odst. 1
Čl. 13 odst. 6	Čl. 14 odst. 2 písm. c)

Směrnice 96/82/ES	Tato směrnice
—	Čl. 15 odst. 2 až 7
Čl. 14 odst. 1	Článek 16
Čl. 14 odst. 2	Článek 17
Čl. 15 odst. 1 písm. a) až d)	Čl. 18 odst. 1 písm. a) až d) a odst. 2 první pododstavec
Čl. 15 odst. 2 první pododstavec	Čl. 18 odst. 1 písm. e) a odst. 3
Čl. 15 odst. 2 druhý pododstavec	Čl. 18 odst. 2 druhý pododstavec
Čl. 15 odst. 3	Čl. 18 odst. 4
Článek 16	Čl. 6 odst. 1
—	Čl. 6 odst. 2 a 3
Článek 17	Článek 19
Čl. 18 odst. 1	Čl. 20 odst. 1 a 2
Čl. 18 odst. 2 písm. a)	Čl. 20 odst. 4
Čl. 18 odst. 2 písm. b) a c)	Čl. 20 odst. 7
Čl. 18 odst. 3	Čl. 20 odst. 11
—	Čl. 20 odst. 3, 5, 6, 8, 9 a 10
Čl. 19 odst. 1	Čl. 21 odst. 1
Čl. 19 odst. 1a první pododstavec	Čl. 21 odst. 3 první pododstavec
Čl. 19 odst. 1a druhý pododstavec	Čl. 21 odst. 3 druhý pododstavec
Čl. 19 odst. 2 první pododstavec	Čl. 21 odst. 4
Čl. 19 odst. 2 druhý pododstavec	Čl. 21 odst. 6
Čl. 19 odst. 3	Čl. 21 odst. 7
—	Čl. 21 odst. 5
Čl. 19 odst. 4	Čl. 21 odst. 2
Čl. 20 odst. 1 první pododstavec	Čl. 22 odst. 1
Čl. 20 odst. 1 druhý pododstavec	Čl. 22 odst. 2
Čl. 20 odst. 2	—
—	Článek 23
—	Článek 24
Čl. 21 odst. 1	Článek 25
Čl. 21 odst. 2	Čl. 21 odst. 5
Článek 22	Článek 27
Článek 23	Článek 32
Článek 24	Článek 31
Článek 25	Článek 33

Směrnice 96/82/ES	Tato směrnice
Článek 26	Článek 34
—	Články 26 a články 28 až 30
—	Příloha I, úvodní odstavce
Příloha I, úvod, odstavce 1 až 5	Příloha I, poznámky k příloze I, poznámky 1 až 3
Příloha I, úvod, odstavce 6 a 7	—
Příloha I část 1	Příloha I část 2
Příloha I část 1, poznámky k části 1, poznámky 1 až 6	Příloha I, poznámky k příloze I, poznámky 13 až 18
Příloha I část 1, poznámky k části 1, poznámka 7	Příloha I, poznámky k příloze I, poznámka 20
—	Příloha I, poznámky k příloze I, poznámka 7
Příloha I část 2	Příloha I část 1
Příloha I část 2, poznámky k části 2, poznámka 1	Příloha I, poznámky k příloze I, poznámky 1, 5 a 6
Příloha I část 2, poznámky k části 2, poznámka 2	Příloha I, poznámky k příloze I, poznámky 8 až 10
Příloha I část 2, poznámky k části 2, poznámka 3	Příloha I, poznámky k příloze I, poznámky 11.1, 11.2 a 12
Příloha I část 2, poznámky k části 2, poznámka 4	Příloha I, poznámky k příloze I, poznámka 4
Příloha II části I až III	Příloha II části 1 až 3
Příloha II část IV oddíl A	Příloha II část 4 písm. a)
—	Příloha II část 4 písm. a) body i) až iii)
Příloha II část IV oddíl B	Příloha II část 4 písm. b)
—	Příloha II část 4 písm. c)
Příloha II část IV oddíl C	Příloha II část 4 písm. d)
Příloha II část V oddíl A až C	Příloha II část 5 písm. a) až c)
Příloha II část V oddíl D	—
—	Příloha II část 5 písm. d)
Příloha III úvodní odstavec a písmena a) a b)	Příloha III úvodní odstavec a písmeno a) Čl. 8 odst. 1 a 5
Příloha III písm. c) body i) až iv)	Příloha III písm. b) body i) až iv)
Příloha III písm. c) body v) až vii)	Příloha III písm. b) body v) až vii)
Příloha IV	Příloha IV
Příloha V bod 1	Příloha V část 1 bod 1
Příloha V bod 2	—
Příloha V body 3 až 5	Příloha V část 1 body 2 až 4
Příloha V bod 6	Příloha V část 2 bod 1
Příloha V body 7 a 8	Příloha V část 1 bod 5
—	Příloha V část 1 bod 6
Příloha V body 9 a 10	Příloha V část 2 body 2 a 3

Směrnice 96/82/ES	Tato směrnice
Příloha V bod 11	Příloha V část 1 bod 7
—	Příloha V část 2 bod 4
Příloha VI část I	Příloha VI část I
Příloha VI část II	Příloha VI část II
—	Příloha VII

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2012/19/EU

ze dne 4. července 2012

o odpadních elektrických a elektronických zařízeních (OEEZ)

(přepracované znění)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 192 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2002/96/ES ze dne 27. ledna 2003 o odpadních elektrických a elektronických zařízeních (OEEZ) ⁽⁴⁾ by mělo být provedeno několik podstatných změn. Z důvodu srozumitelnosti a přehlednosti by uvedená směrnice měla být přepracována.
- (2) Cíle politiky Unie v oblasti životního prostředí jsou zejména zachování, ochrana a zlepšování kvality životního prostředí, ochrana lidského zdraví a uvážlivé a racionální využívání přírodních zdrojů. Tato politika je založena na zásadách obezřetnosti a prevence, odvrácení ohrožení životního prostředí především u zdroje a na zásadě „znečišťovatel platí“.
- (3) Program politiky a opatření Společenství v oblasti životního prostředí a udržitelného rozvoje (Pátý akční program pro životní prostředí) ⁽⁵⁾ uváděl, že pro dosažení

udržitelného rozvoje je nutno významně změnit současný charakter vývoje, výroby, spotřeby a vzorce chování, a vyslovil se mimo jiné pro snížení plýtvání přírodními zdroji a pro předcházení znečištění. Odpadní elektrická a elektronická zařízení (dále jen „OEEZ“) byla zmíněna jako jedna z cílových oblastí, která má být regulována s cílem uplatnit zásady předcházení vzniku odpadů, jejich využití a bezpečného odstranění.

- (4) Tato směrnice doplňuje obecné právní předpisy Unie týkající se nakládání s odpady, například směrnici Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech ⁽⁶⁾. Odkazuje na definice v uvedené směrnici, včetně definic odpadu a obecného nakládání s odpady. Definice sběru ve směrnici 2008/98/ES zahrnuje předběžné třídění a předběžné skladování odpadu pro účely přepravy do zařízení na zpracování odpadu. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES ⁽⁷⁾ stanoví rámec pro určení požadavků na ekodesign výrobků spojených se spotřebou energie a umožňuje přijetí zvláštních požadavků na ekodesign výrobků spojených se spotřebou energie, na které se může vztahovat též tato směrnice. Směrnici 2009/125/ES a prováděcími opatřeními k ní přijatými nejsou dotčeny právní předpisy Unie týkající se nakládání s odpady. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/95/ES ze dne 27. ledna 2003 o omezení používání některých nebezpečných látek v elektrických a elektronických zařízeních ⁽⁸⁾ požaduje nahradit zakázané látky ve všech elektrických a elektronických zařízeních (dále jen „EEZ“), která spadají do její působnosti.
- (5) S pokračujícím rozšiřováním trhu a dalším zkracováním inovačních cyklů se nahrazování zařízení zrychluje a z EEZ se stává rychle se zvětšující zdroj odpadů. Směrnice 2002/95/ES sice účinně přispěla ke snížení obsahu nebezpečných látek obsažených v nových EEZ, avšak nebezpečné látky jako rtuť, kadmium, olovo, šestimocný chrom, polychlorované bifenylly (PCB) a látky poškozující ozónovou vrstvu budou v OEEZ přítomny ještě po mnoho let. Obsah nebezpečných konstrukčních částí v EEZ představuje při nakládání s odpady závažný problém a k recyklaci OEEZ nedochází v dostatečném rozsahu. Bez recyklace dochází ke ztrátě hodnotných surovin.
- (6) Účelem této směrnice je přispívat k udržitelné výrobě a spotřebě především předcházením vzniku OEEZ a dále jejich opětovným použitím, recyklací a dalšími

⁽¹⁾ Úř. věst. C 306, 16.12.2009, s. 39.⁽²⁾ Úř. věst. C 141, 29.5.2010, s. 55.⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 3. února 2011 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a postoj Rady v prvním čtení ze dne 19. července 2011 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku). Postoj Evropského parlamentu ze dne 19. ledna 2012 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 7. června 2012.⁽⁴⁾ Úř. věst. L 37, 13.2.2003, s. 24.⁽⁵⁾ Úř. věst. C 138, 17.5.1993, s. 5.⁽⁶⁾ Úř. věst. L 312, 22.11.2008, s. 3.⁽⁷⁾ Úř. věst. L 285, 31.10.2009, s. 10.⁽⁸⁾ Úř. věst. L 37, 13.2.2003, s. 19.

formami jejich využívání ve snaze snížit množství odpadu určeného k odstranění a podílet se na účinném využívání zdrojů a opětovném získávání hodnotných druhotných surovin. Usiluje také o zlepšení účinnosti ochrany životního prostředí všemi subjekty zapojenými do životního cyklu EEZ, tj. výrobci, distributory a spotřebiteli, a zejména subjekty přímo zapojenými do sběru a zpracování OEEZ. Zejména odlišné uplatňování zásady odpovědnosti výrobce různými členskými státy může vést k podstatným nerovnostem ve finančním zatížení hospodářských subjektů. Existence rozdílných vnitrostátních politik nakládání s OEEZ omezuje efektivnost recyklační politiky. Z tohoto důvodu by základní kritéria měla být stanovena na úrovni Unie a měly by být vytvořeny minimální normy pro manipulaci s OEEZ.

- (7) Tato směrnice by se měla vztahovat na výrobky a jejich výrobce bez ohledu na způsob prodeje, včetně prodeje na dálku a elektronického prodeje. V této souvislosti by povinnosti výrobců a distributorů provozujících prodej na dálku a elektronický prodej měly být pokud možno stejné a měly by být vynucovány stejným způsobem jako pro ostatní distribuční kanály, aby se předešlo tomu, že by tyto ostatní distribuční kanály musely nést náklady vyplývající z této směrnice spojené s OEEZ, která byla prodána na dálku nebo elektronicky.
- (8) Aby výrobce splnil povinnosti podle této směrnice v daném členském státě, měl by být v tomto členském státě usazen. Výjimečně, za účelem odstranění stávajících překážek, které brání řádnému fungování vnitřního trhu, a snížení administrativní zátěže, by měly členské státy povolit výrobcům, kteří nejsou usazení na jejich území, jsou však usazení v jiném členském státě, určit zplnomocněného zástupce, který odpovídá za plnění povinností tohoto výrobce podle této směrnice. Mimoto by se měla snížit administrativní zátěž tím, že se zjednoduší postupy registrace a podávání zpráv a že bude zajištěno, aby poplatky za registraci nebyly placeny opakovaně v jednotlivých členských státech.
- (9) Do oblasti působnosti této směrnice by měla spadat veškerá EEZ používaná spotřebiteli a EEZ určená k profesionálnímu použití. Tato směrnice by se měla použít, aniž by byly dotčeny právní předpisy Unie týkající se požadavků na bezpečnost a ochranu zdraví všech osob, které přicházejí do styku s OEEZ, zvláštní právní předpisy Unie týkající se nakládání s odpady, zejména směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/66/ES ze dne 6. září 2006 o bateriích a akumulátorech a odpadních bateriích a akumulátorech⁽¹⁾, a právní předpisy Unie týkající se návrhu výrobku, zejména směrnice 2009/125/ES. Příprava k opětovnému použití, využití a recyklace odpadních chladicích zařízení a jejich látek, směsí nebo konstrukčních částí by měla být v souladu

s příslušnými právními předpisy Unie, zejména s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1005/2009 ze dne 16. září 2009 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu⁽²⁾, a s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 ze dne 17. května 2006 o některých fluorovaných skleníkových plynech⁽³⁾. Cílů této směrnice lze dosáhnout i bez toho, aby byly do její oblasti působnosti zahrnuty velké pevné instalace, jako jsou ropné plošiny, přepravní systémy zavazadel na letištích nebo výtahy. Do oblasti působnosti této směrnice by však mělo být zahrnuto jakékoli zařízení, které není zvlášť navrženo a nainstalováno jako část těchto instalací a které může plnit svou funkci, i když není jejich součástí. Příkladem takového zařízení jsou osvětlovací zařízení nebo fotovoltaické panely.

- (10) Do této směrnice je nezbytné zařadit řadu definic, aby se upřesnila její oblast působnosti. V rámci přezkumu oblasti působnosti by však měla být ještě konkrétněji upřesněna definice EEZ s cílem sblížit příslušná vnitrostátní opatření členských států a stávající, uplatňované a zavedené postupy.
- (11) Požadavky na ekodesign usnadňující opětovné použití, demontáž a využití OEEZ by měly být stanoveny v rámci prováděcích opatření ke směrnici 2009/125/ES. S cílem optimalizovat opětovné použití a využití prostřednictvím návrhu výrobku je třeba zohlednit celý životní cyklus výrobku.
- (12) Zavedení odpovědnosti výrobce podle této směrnice je jedním ze způsobů, jak podporovat takové návrhy a výrobu EEZ, které zcela zohlední a usnadní jejich opravu, možnou modernizaci, opětovné použití, demontáž a recyklaci.
- (13) S cílem zajistit bezpečnost a zdraví pracovníků distributora, kteří jsou zapojeni do zpětného odběru OEEZ a manipulace s nimi, by členské státy měly, v souladu s vnitrostátními právními předpisy a předpisy Unie týkajícími se požadavků na bezpečnost a ochranu zdraví, určit podmínky, za kterých může distributor zpětný odběr odmítnout.
- (14) Tříděný sběr je předpokladem pro zajištění specifického zpracování a pro recyklaci OEEZ a je nezbytný pro dosažení zvolené úrovně ochrany lidského zdraví a životního prostředí v Unii. Spotřebitelé musí aktivně přispívat k úspěšnému provádění tohoto sběru a měli by být motivováni k vracení OEEZ. K tomuto účelu by měla být

(1) Úř. věst. L 266, 26.9.2006, s. 1.

(2) Úř. věst. L 286, 31.10.2009, s. 1.

(3) Úř. věst. L 161, 14.6.2006, s. 1.

zřízena vhodná zařízení pro vracení OEEZ, včetně veřejných sběrných míst, kam by domácnosti měly mít možnost vracet tento odpad přinejmenším bezplatně. Na úspěšném sběru OEEZ se významnou měrou podílí distributoři. Sběrná místa pro velmi malá OEEZ zřízená v maloobchodních prodejnách by proto neměla podléhat požadavkům na registraci a získání povolení podle směrnice 2008/98/ES.

- (15) S cílem dosáhnout zvolené úrovně ochrany a harmonizovaných cílů Unie v oblasti životního prostředí by měly členské státy přijmout vhodná opatření k minimalizaci odstraňování OEEZ jako netříděného komunálního odpadu a k dosažení vysoké úrovně tříděného sběru OEEZ. S cílem zajistit, aby členské státy usilovaly o zřízení účinných systémů sběru, by mělo být požadováno dosažení vysoké úrovně sběru OEEZ, zejména pokud jde o chladicí a mrazicí zařízení obsahující látky poškozující ozónovou vrstvu a fluorované skleníkové plyny vzhledem k jejich dopadu na životní prostředí a s ohledem na povinnosti uvedené v nařízení (ES) č. 842/2006 a nařízení (ES) č. 1005/2009. Z údajů uvedených v posouzení dopadů uskutečněném Komisí v roce 2008 vyplývá, že tehdy bylo 65 % EEZ uváděných na trh sbíráno tříděným sběrem, ovšem více než polovina tohoto množství byla potenciálně předmětem nesprávného zpracování a nedovoleného vývozu, a v případech, kdy byla náležitě zpracována, nebyla tato skutečnost nahlášena. Dochází tak ke ztrátám hodnotných druhotných surovin, ke zhoršování životního prostředí a poskytování nekonzistentních údajů. Aby tomu bylo zabráněno, je třeba stanovit ambiciózní cíl sběru a zajistit ekologické zpracování sebraných OEEZ a podávání zpráv odpovídající skutečnosti. Pro přepravu použitých EEZ, u nichž existuje podezření, že se jedná o OEEZ, je vhodné stanovit minimální požadavky, při jejichž uplatňování mohou členské státy zohlednit případné příslušné pokyny kontaktních subjektů vypracované v souvislosti s prováděním nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů⁽¹⁾. Účelem těchto minimálních požadavků by v každém případě mělo být zamezit nežádoucí přepravě nefunkčních EEZ do rozvojových zemí.
- (16) Stanovení ambiciózních cílů sběru by se mělo zakládat na množství produkce OEEZ při řádném zohlednění různě dlouhých životních cyklů výrobků v členských státech, nenasycených tržů a EEZ s dlouhým životním cyklem. Proto by měla být v blízké budoucnosti vytvořena metodika pro výpočet úrovně sběru vycházející z produkce OEEZ. Členské státy by proto měly mít možnost výběru mezi dosažením cíle sběru založeného na EEZ uvedených na trh a cíle sběru založeného na produkci OEEZ. Podle současných odhadů úroveň sběru vyprodukovaných OEEZ ve výši 85 % zhruba odpovídá úrovni sběru 65 % průměrné hmotnosti EEZ uvedených na trh v předchozích třech letech.
- (17) Má-li se předejít rozptylu znečišťujících látek do recyklovaných materiálů nebo do toku odpadů, je nevyhnutelné specifické zpracování OEEZ. Takové zpracování je nejúčinnějším prostředkem zajištění dosažení zvolené úrovně ochrany životního prostředí v Unii. Aby se zabránilo negativním dopadům na životní prostředí spojeným se zpracováváním OEEZ, měla by všechna zařízení nebo podniky zabývající se sběrem, recyklací a zpracováním OEEZ splňovat určité minimální normy. Měly by být používány nejlepší dostupné techniky pro zpracování, využití a recyklaci, pokud zabezpečí ochranu lidského zdraví a vysokou úroveň ochrany životního prostředí. Nejlepší dostupné techniky pro zpracování, využití a recyklaci mohou být dále definovány v souladu s postupy směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/1/ES ze dne 15. ledna 2008 o integrované prevenci a omezování znečištění⁽²⁾.
- (18) Vědecký výbor pro vznikající a nově zjištěná zdravotní rizika ve svém stanovisku na téma „Posouzení rizik produktů nanotechnologie“ ze dne 19. ledna 2009 uvedl, že k expozici nanomateriálům, které jsou pevně zabudovány do velkých struktur, například v elektronických obvodech, může docházet ve fázi odpadu a během recyklace. Za účelem kontroly možných rizik pro lidské zdraví a životní prostředí vyplývajících ze zpracování OEEZ obsahujících nanomateriály je žádoucí, aby Komise posoudila, zda může být nutné specifické zpracování.
- (19) Sběr, skladování, přeprava, zpracování a recyklace OEEZ, jakož i jejich příprava k opětovnému použití, se provádějí v souladu s přístupem, který dbá na ochranu životního prostředí a lidského zdraví a umožňuje zachování surovin, a jejich cílem je recyklace hodnotných zdrojů obsažených v EEZ za účelem lepších dodávek komodit v Unii.
- (20) Ve vhodných případech by měla být upřednostněna příprava OEEZ a jejich konstrukčních částí, podstav a spotřebních materiálů k opětovnému použití. Pokud tomuto nelze dát přednost, měla by být všechna OEEZ z tříděného sběru předána k využití, přičemž by mělo být dosaženo vysoké úrovně recyklace a využití. Výrobci by měli být navíc pobízeni k tomu, aby při výrobě nových zařízení používali recyklovaný materiál.
- (21) Využití, přípravu k opětovnému použití a recyklaci OEEZ by mělo být možné zahrnout k dosažení cílů stanovených v této směrnici, pouze pokud uvedené využití, příprava k opětovnému použití nebo recyklace není v rozporu s jinými právními předpisy Unie nebo členských států vztahujícími se na tato zařízení. Zajištění řádné přípravy k opětovnému použití, recyklace a využití OEEZ je nezbytné k rozumnému využívání zdrojů a k optimalizaci dodávek zdrojů.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 190, 12.7.2006, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 24, 29.1.2008, s. 8.

- (22) Základní zásady týkající se financování nakládání s OEEZ musí být stanoveny na úrovni Unie a systémy financování musí přispívat k vysoké úrovni sběru a k uplatňování zásady odpovědnosti výrobců.
- (23) Domácnosti, které jsou uživateli EEZ, by měly mít možnost vracet OEEZ přinejmenším bezplatně. Výrobci by měli financovat přinejmenším sběr ze sběrných míst, zpracování, využití a odstranění OEEZ. Členské státy by měly pobízet výrobce k převzetí plné odpovědnosti za sběr OEEZ, zejména financováním sběru v celém odpadním řetězci, včetně sběru z domácností, aby se zabránilo nesprávnému zpracování a nedovolenému vývozu OEEZ sebraných tříděným sběrem, aby se harmonizací financování výrobci v Unii vytvořily rovné podmínky a aby se platby za sběr uvedených odpadů přesunuly od běžných daňových poplatníků na spotřebitele EEZ podle zásady „znečišťovatel platí“. K dosažení maximálního účinku koncepce odpovědnosti výrobce je třeba, aby každý výrobce odpovídal za financování nakládání s odpady ze svých vlastních výrobků. Výrobce by měl mít možnost výběru, zda chce plnit tuto povinnost samostatně, anebo se zapojit do kolektivního systému. Každý výrobce by měl při uvádění svého výrobku na trh poskytnout finanční záruku, aby se předešlo tomu, že by náklady spojené s nakládáním s OEEZ z bezprizorných výrobků nesla společnost nebo ostatní výrobci. Odpovědnost za financování nakládání s historickými odpady by měli sdílet všichni stávající výrobci v kolektivních systémech financování, do kterých přispívají úměrně všichni výrobci působící na trhu v okamžiku, kdy dochází ke vzniku nákladů. Kolektivní systémy financování by neměly mít za následek vyloučení drobných a malých výrobců, dovozců a nových účastníků trhu. Kolektivní systémy by mohly zavést diferencované poplatky na základě toho, jak snadno lze výrobky a hodnotné druhotné suroviny, které tyto výrobky obsahují, recyklovat. U zařízení s dlouhým životním cyklem, která spadají do oblasti působnosti této směrnice, jako jsou například fotovoltaické panely, by mělo být co nejlépe využito stávajících systémů sběru a využití za předpokladu, že splňují požadavky stanovené touto směrnicí.
- (24) Výrobcům by mohlo být umožněno, aby při prodeji nových výrobků dobrovolně informovali kupující o nákladech na sběr, zpracování a odstraňování OEEZ způsobem šetrným k životnímu prostředí. To je v souladu se sdělením Komise o akčním plánu pro udržitelnou spotřebu a výrobu a udržitelnou průmyslovou politiku, zejména pokud jde o inteligentní spotřebu a ekologické veřejné zakázky.
- (25) Pro úspěšné provedení sběru OEEZ jsou nepostradatelné informace poskytované uživatelům o požadavku neodstraňovat OEEZ jako netříděný komunální odpad a sbírat je tříděným sběrem, o sběrných systémech a o jejich úloze při nakládání s OEEZ. Takovéto informace si vyžadují rovněž vhodné označování EEZ, která by jinak mohla skončit v nádobách na odpadky nebo v obdobných prostředcích pro sběr komunálního odpadu.
- (26) Je důležité, aby výrobci poskytovali informace o identifikaci konstrukčních částí a materiálů pro usnadnění nakládání s OEEZ, a zejména pro jejich zpracování a využití nebo recyklaci.
- (27) Členské státy by měly zajistit, aby inspekční a kontrolní infrastruktura umožnila kontrolu řádného uplatňování této směrnice, přičemž je třeba mimo jiné zohlednit doporučení Evropského parlamentu a Rady 2001/331/ES ze dne 4. dubna 2001, kterým se stanoví minimální kritéria pro inspekce v oblasti životního prostředí v členských státech⁽¹⁾.
- (28) Členské státy by měly stanovit účinné, přiměřené a odrazující sankce, které budou ukládány fyzickým a právními osobám odpovědným za nakládání s odpady za porušení této směrnice. Aniž je dotčena směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/35/ES ze dne 21. dubna 2004 o odpovědnosti za životní prostředí v souvislosti s prevencí a nápravou škod na životním prostředí⁽²⁾, měly by členské státy mít rovněž možnost přijmout opatření k předcházení a vymáhání nákladů souvisejících s nedodržením předpisů a s nápravnými opatřeními.
- (29) Pro kontrolu dosahování cílů této směrnice jsou nezbytné informace o hmotnosti EEZ uvedených na trh v Unii a o úrovních sběru, o přípravě k opětovnému použití – zahrnující všude tam, kde je to možné, přípravu k opětovnému použití celých zařízení –, o využití nebo recyklaci OEEZ a o vývozu OEEZ sebraných v souladu s touto směrnicí. Pro účely výpočtu úrovně sběru je třeba vypracovat společnou metodiku pro výpočet hmotnosti EEZ, aby se mimo jiné zjistilo, zda tento pojem zahrnuje skutečnou hmotnost celého zařízení v podobě, v níž je nabízeno na trhu, včetně všech konstrukčních částí, podstav, příslušenství a spotřebních materiálů, avšak bez obalů, baterií, návodů k použití a manuálů.

(1) Úř. věst. L 118, 27.4.2001, s. 41.

(2) Úř. věst. L 143, 30.4.2004, s. 56.

- (30) Je vhodné umožnit členským státům rozhodnout se, že určitá ustanovení této směrnice provedou prostřednictvím dohod mezi příslušnými orgány a dotýcnými hospodářskými odvětvími, budou-li splněny zvláštní požadavky.
- (31) S cílem řešit potíže, jimž čelí členské státy během dosahování sběrných úrovní, zohlednit technický a vědecký pokrok a doplnit ustanovení týkající se plnění cílů využití by Komise měla být zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“), pokud jde o přechodnou úpravu pro určité členské státy, přizpůsobení se technickému a vědeckému pokroku a přijímání podrobných pravidel týkajících se OEEZ vyvážených z Unie, jež se započítávají do plnění cílů využití. Je zvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (32) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení této směrnice by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí⁽¹⁾.
- (33) Povinnost provést tuto směrnici ve vnitrostátním právu by se měla omezovat na ustanovení, která v porovnání s předchozími směrnicemi představují věcnou změnu. Povinnost provést ve vnitrostátním právu nezměněná ustanovení vyplývá z předchozích směrnic.
- (34) Členské státy se v souladu se Společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech⁽²⁾ zavázaly, že v odůvodněných případech doplní sdělení opatření k provedení směrnice ve vnitrostátním právu o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými prvky směrnice a odpovídajícími částmi vnitrostátních prováděcích nástrojů. V případě této směrnice považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.
- (35) Touto směrnicí by neměly být dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení směrnic uvedených v části B přílohy XI ve vnitrostátním právu.

- (36) Jelikož cíle této směrnice nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jej může být z důvodu rozsahu problematiky lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Předmět

Touto směrnicí se stanoví opatření na ochranu životního prostředí a lidského zdraví tím, že se zabrání nepříznivým vlivům vzniku odpadu z elektrických a elektronických zařízení (dále jen „OEEZ“) a nakládání s ním nebo že se tyto vlivy sníží, a tím, že se omezí negativní dopady využívání zdrojů a zlepší se jeho účinnost v souladu s články 1 a 4 směrnice 2008/98/ES, což přispěje k udržitelnému rozvoji.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Tato směrnice se použije na elektrická a elektronická zařízení (dále jen „EEZ“) takto:

- a) od 13. srpna 2012 do 14. srpna 2018 (přechodné období), s výhradou odstavce 3, na EEZ spadající do kategorií uvedených v příloze I. Příloha II obsahuje demonstrativní seznam EEZ spadajících do kategorií uvedených v příloze I;
- b) od 15. srpna 2018, s výhradou odstavců 3 a 4, na všechna EEZ. Všechna EEZ se zařadí do kategorií uvedených v příloze III. Příloha IV obsahuje nevyčerpávající seznam EEZ spadajících do kategorií uvedených v příloze III (otevřená oblast působnosti).

2. Tato směrnice se použije, aniž jsou dotčeny požadavky právních předpisů Unie týkajících se bezpečnosti a ochrany zdraví, chemických látek, zejména nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek a o zřízení Evropské agentury pro chemické látky⁽³⁾, jakož i zvláštních právních předpisů Unie týkajících se nakládání s odpady nebo návrhu výrobku.

3. Tato směrnice se nevztahuje na tato EEZ:

- a) zařízení nezbytná pro ochranu podstatných bezpečnostních zájmů členských států, včetně zbraní, střeliva a válečného materiálu, určená výlučně k vojenským účelům;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13.

⁽²⁾ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

⁽³⁾ Úř. věst. L 396, 30.12.2006, s. 1.

b) zařízení zvlášť navržená a nainstalovaná jako část jiného typu zařízení vyloučeného z oblasti působnosti této směrnice nebo do ní nespádajícího, která mohou plnit svou funkci pouze jako součást uvedeného zařízení;

c) přímo žhavené žárovky.

4. Vedle zařízení uvedených v odstavci 3 se tato směrnice od 15. srpna 2018 nevztahuje na tato EEZ:

a) zařízení určená pro vyslání do vesmíru;

b) velké stacionární průmyslové nástroje;

c) velké pevné instalace, s výjimkou jakéhokoli zařízení, které není zvlášť navrženo a nainstalováno jako část těchto instalací;

d) dopravní prostředky pro přepravu osob nebo zboží, kromě elektrických dvoustopých vozidel, kterým nebylo uděleno schválení typu;

e) nesilniční pojízdné stroje určené výlučně pro profesionální uživatele;

f) zařízení specificky určená výhradně pro účely výzkumu a vývoje, která jsou k dispozici pouze mezi podniky;

g) zdravotnické prostředky a diagnostické zdravotnické prostředky in vitro, pokud se očekává, že tyto prostředky budou před ukončením životnosti zdrojem nákazy, a aktivní implantabilní zdravotnické prostředky.

5. Komise do 14. srpna 2015 přezkoumá působnost této směrnice stanovenou v odst. 1 písm. b), včetně parametrů pro rozlišení velkých a malých zařízení uvedených v příloze III, a předloží Evropskému parlamentu a Radě odpovídající zprávu. K této zprávě podle potřeby připojí legislativní návrh.

Článek 3

Definice

1. Pro účely této směrnice se rozumí:

a) „elektrickým a elektronickým zařízením“ nebo „EEZ“ zařízení, jehož správná funkce závisí na elektrickém proudu nebo na elektromagnetickém poli, a zařízení k výrobě, přenosu a měření tohoto proudu a pole, které je určeno pro použití s napětím nepřesahujícím 1 000 V pro střídavý proud a 1 500 V pro stejnosměrný proud;

b) „velkým stacionárním průmyslovým nástrojem“ sestava velkých rozměrů složená ze strojů, zařízení nebo součástí,

kteří fungují společně k určitému účelu, jsou trvale instalovány a odinstalovány odbornými pracovníky na určitém místě a jejich použití a údržba jsou vyhrazeny odborným pracovníkům v zařízení pro průmyslovou výrobu nebo výzkum a vývoj;

c) „velkou pevnou instalací“ propojení velkých rozměrů složené z několika typů přístrojů a případně dalších zařízení, které:

i) jsou montovány, nainstalovány a odinstalovány odbornými pracovníky,

ii) jsou určeny ke stálému použití jako součást budovy nebo konstrukce na předem určeném místě vyhrazeném k tomuto účelu a

iii) mohou být nahrazeny pouze zařízením specificky určeným k témuž účelu;

d) „nesilničním pojízdným strojem“ stroj s vlastním zdrojem energie, jehož provoz vyžaduje při práci buď mobilitu, nebo souvislý či částečný souvislý pohyb mezi sledem pevných pracovních míst;

e) „odpadním elektrickým a elektronickým zařízením“ nebo „OEEZ“ elektrické a elektronické zařízení, které je odpadem ve smyslu čl. 3 bodu 1 směrnice 2008/98/ES, včetně všech konstrukčních částí, podsestav a spotřebních materiálů, které jsou součástí výrobku v době jeho vyřazení;

f) „výrobce“ fyzická nebo právnická osoba, která bez ohledu na způsob prodeje, včetně prodeje prostřednictvím komunikace na dálku ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES ze dne 20. května 1997 o ochraně spotřebitele v případech smluv uzavřených na dálku ⁽¹⁾,

i) je usazena v členském státě a vyrábí pod vlastním jménem nebo ochrannou známkou EEZ nebo si EEZ nechává navrhnout či vyrobit a nabízí je na trhu pod vlastním jménem nebo ochrannou známkou na území tohoto členského státu,

ii) je usazena v členském státě a dále prodává na území tohoto členského státu pod vlastním jménem nebo ochrannou známkou EEZ vyrobená jinými dodavateli; prodejce přitom není považován za výrobce, jestliže se značka výrobce objevuje na zařízení, jak je uvedeno v bodě i),

⁽¹⁾ Úř. věst. L 144, 4.6.1997, s. 19.

- iii) je usazena v členském státě a uvádí profesionálně na trh tohoto členského státu EEZ ze třetí země nebo z jiného členského státu, nebo
- iv) prodává EEZ prostřednictvím komunikace na dálku přímo do domácností nebo jiným uživatelům, než jsou domácnosti, v členském státě a je usazen v jiném členském státě nebo ve třetí zemi.
- Za výrobce se nepovažuje osoba, která zajišťuje výlučně financování na základě nebo v rámci finanční dohody, pokud nepůsobí zároveň jako výrobce ve smyslu bodů i) až iv);
- g) „distributorem“ fyzická nebo právnická osoba v dodavatelském řetězci, která EEZ dodává na trh. Tato definice nevyklučuje, aby byl distributor současně výrobcem ve smyslu písmene f);
- h) „OEEZ z domácností“ OEEZ, která pocházejí z domácností, a OEEZ, která pocházejí ze živnostenských, průmyslových, institucionálních a jiných zdrojů a svou povahou a množstvím se podobají OEEZ pocházejícím z domácností. Odpad z EEZ, u nichž je pravděpodobné využití domácnostmi i jinými uživateli, se v každém případě považuje za OEEZ z domácností;
- i) „finanční dohodou“ smlouva o úvěru, leasingu, nájmu nebo splátkovém prodeji nebo podobná dohoda o nějakém zařízení, bez ohledu na to, zda podle podmínek takové smlouvy nebo dohody, případně smlouvy nebo dohody o zajištění, dojde nebo může dojít k převodu vlastnictví tohoto zařízení;
- j) „dodáním na trh“ dodání výrobku k distribuci, spotřebě nebo použití na trhu členského státu v rámci obchodní činnosti, ať už za úplatu, nebo bezplatně;
- k) „uvedením na trh“ první profesionální dodání výrobku na trh na území členského státu;

- l) „zbavením“ manuální, mechanická, chemická nebo metalurgická úprava, v jejímž důsledku jsou nebezpečné látky, směsi a konstrukční části přítomny jako identifikovatelný tok nebo identifikovatelná část toku v rámci procesu zpracování. Látka, směs nebo konstrukční část je identifikovatelná, pokud ji lze kontrolovat, aby se ověřilo, zda je zpracování bezpečné pro životní prostředí;

- m) „zdravotnickým prostředkem“ zdravotnický prostředek nebo příslušenství ve smyslu čl. 1 odst. 2 písm. a) nebo b) směrnice Rady 93/42/EHS ze dne 14. června 1993 o zdravotnických prostředcích ⁽¹⁾, který je současně EEZ;
- n) „diagnostickým zdravotnickým prostředkem *in vitro*“ zdravotnický prostředek *in vitro* nebo příslušenství ve smyslu čl. 1 odst. 2 písm. b) nebo c) směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/79/ES ze dne 27. října 1998 o diagnostických zdravotnických prostředcích *in vitro* ⁽²⁾, který je současně EEZ;
- o) „aktivním implantabilním zdravotnickým prostředkem“ aktivní implantabilní zdravotnický prostředek ve smyslu čl. 1 odst. 2 písm. c) směrnice Rady 90/385/EHS ze dne 20. června 1990 o sblížování právních předpisů členských států týkajících se aktivních implantabilních zdravotnických prostředků ⁽³⁾, který je současně EEZ.

2. Vedle toho se použijí definice „nebezpečného odpadu“, „sběru“, „tříděného sběru“, „předcházení vzniku“, „opětovného použití“, „zpracování“, „využití“, „přípravy k opětovnému použití“, „recyklace“ a „odstranění“ stanovené v článku 3 směrnice 2008/98/ES.

Článek 4

Návrh výrobku

Aniž jsou dotčeny požadavky právních předpisů Unie o řádném fungování vnitřního trhu a o návrhu výrobků, včetně směrnice 2009/125/ES, zasazují se členské státy o spolupráci mezi výrobci a provozovateli recyklačních zařízení a o opatření zaměřená na podporu návrhů a výroby EEZ, zejména s ohledem na snazší opětovné použití, demontáž a využití OEEZ, jejich konstrukčních částí a materiálů. V této souvislosti členské státy přijmou vhodná opatření, aby byly uplatňovány požadavky na ekodesign usnadňující opětovné použití a zpracování OEEZ stanovené v rámci směrnice 2009/125/ES a aby výrobci specifickými vlastnostmi návrhu nebo výrobními postupy nebránili opětovnému použití OEEZ, pokud tyto specifické vlastnosti návrhu nebo výrobní postupy nepředstavují převažující výhody, například s ohledem na ochranu životního prostředí nebo na požadavky na bezpečnost.

Článek 5

Tříděný sběr

1. Členské státy přijmou vhodná opatření k minimalizaci odstraňování OEEZ ve formě netříděného komunálního odpadu, k zajištění řádného zpracování všech sebraných OEEZ a k dosažení vysoké úrovně tříděného sběru OEEZ, a to zejména a přednostně u zařízení pro tepelnou výměnu, která obsahují látky poškozující ozonovou vrstvu a fluorované skleníkové plyny, u zářivek obsahujících rtuť, u fotovoltaických panelů a u malých zařízení uvedených v kategoriích 5 a 6 v příloze III.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 169, 12.7.1993, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 331, 7.12.1998, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 189, 20.7.1990, s. 17.

2. Pokud jde o OEEZ z domácností, zajistí členské státy, aby:

a) byly zřízeny systémy, které umožní konečným držitelům a distributorům vracet tento odpad z domácností přinejmenším bezplatně. Členské státy zajistí dostupnost a přístupnost nezbytných sběrných zařízení, zejména s přihlédnutím k hustotě obyvatelstva;

b) distributoři při dodávce nových výrobků zodpovídali za zajištění vrácení těchto odpadů distributorovi, a to přinejmenším bezplatně vždy jedno odpadní zařízení za jeden nový výrobek, pokud jde o zařízení rovnocenného typu, které plnilo stejnou funkci jako dodávaný výrobek. Členské státy se mohou odchýlit od tohoto ustanovení, pokud zajistí, že tak nebude vrácení OEEZ pro konečného držitele obtížnější a že pro něj zůstane bezplatně. Použijí-li členské státy tuto odchylku, uvědomí o tom Komisi;

c) distributoři zajistili v maloobchodních prodejnách, v nichž prodejní plocha vyhrazená EEZ činí nejméně 400 m², nebo v jejich bezprostřední blízkosti bezplatný sběr velmi malých OEEZ (jejichž žádný vnější rozměr není větší než 25 cm) od konečných držitelů, aniž by to bylo podmíněno zakoupením EEZ rovnocenného typu, pokud posouzení neukáže, že jiné existující systémy sběru jsou s velkou pravděpodobností přinejmenším stejně účinné. Tato posouzení se zpřístupní veřejnosti. Sebraná OEEZ se náležitě zpracují v souladu s článkem 8;

d) aniž jsou dotčena písmena a), b) a c), bylo výrobcům povoleno zřídit a provozovat samostatné nebo kolektivní systémy zpětného odběru OEEZ z domácností za předpokladu, že jsou v souladu s cíli této směrnice;

e) s ohledem na zdravotní a bezpečnostní normy členských států a Unie mohlo být vrácení podle písmen a), b) a c) odmítnuto v případě OEEZ, která představují zdravotní a bezpečnostní riziko pro personál z důvodu kontaminace. Členské státy přijmou pro tato OEEZ zvláštní opatření.

Členské státy mohou stanovit zvláštní opatření pro vrácení OEEZ podle písmen a), b) a c) v případech, kdy zařízení neobsahuje základní konstrukční části nebo obsahuje jiné odpady než OEEZ.

3. Členské státy mohou určit provozovatele, kteří jsou oprávněni sbírat OEEZ z domácností podle odstavce 2.

4. Členské státy mohou vyžadovat, aby OEEZ uložená ve sběrných zařízeních podle odstavců 2 a 3 byla předána výrobcům nebo třetím osobám jednajícím jejich jménem nebo, pro účely přípravy k opětovnému použití, určeným zařízením nebo podnikům.

5. Aniž je dotčen článek 13, zajistí členské státy, aby výrobci nebo třetí osoby jednající jejich jménem zabezpečili sběr OEEZ jiných než z domácností.

Článek 6

Odstraňování a přeprava sebraných OEEZ

1. Členské státy zakáží odstraňování OEEZ sebraných tříděným sběrem, která ještě nebyla zpracována postupem uvedeným v článku 8.

2. Členské státy zajistí, aby byly sběr a přeprava OEEZ sebraných tříděným sběrem prováděny způsobem umožňujícím optimální podmínky pro přípravu na opětovné použití a recyklaci, jakož i izolaci nebezpečných látek.

Aby se maximalizovala příprava na opětovné použití, podporují členské státy, aby sběrné systémy nebo sběrná zařízení tam, kde je to vhodné, před jakoukoli další přepravou zajistily, že OEEZ, která mají být připravena k opětovnému použití, jsou na sběrných místech separována od jiných OEEZ sebraných tříděným sběrem, zejména tím, že umožní přístup pracovníkům z center opětovného použití.

Článek 7

Úroveň sběru

1. Aniž je dotčen čl. 5 odst. 1, zajistí každý členský stát, aby byla uplatňována zásada odpovědnosti výrobce a aby na tomto základě byla každoročně dosažena minimální úroveň sběru. Od 2016 činí tato minimální úroveň sběru 45 %, počítáno na základě celkové hmotnosti OEEZ sebraných podle článků 5 a 6 v daném roce v dotčeném členském státě a vyjádřeno jako procentní podíl průměrné roční hmotnosti EEZ uvedených na trh v uvedeném členském státě v předchozích třech letech. Členské státy zajistí, aby se objem sebraných OEEZ v období od 2016 do 2019 postupně zvyšoval, dokud není dosaženo úrovně sběru stanovené ve druhém pododstavci.

Od 2019 činí minimální úroveň sběru, které má být každoročně dosaženo, buď 65 % průměrné hmotnosti EEZ uvedených na trh v předchozích třech letech v dotčeném členském státě, anebo 85 % hmotnosti produkce OEEZ na území tohoto členského státu.

Do 31. prosince 2015 se nadále uplatňuje úroveň tříděného sběru v průměru nejméně čtyř kilogramů OEEZ z domácností na osobu za rok nebo stejná úroveň hmotnosti OEEZ, jaká byla sebrána v dotčeném členském státě v průměru v předchozích třech letech, podle toho, která z těchto hodnot je vyšší.

Členské státy si mohou stanovit ambicióznější úroveň tříděného sběru OEEZ a v takovém případě ji oznámí Komisi.

2. S cílem stanovit, zda bylo dosaženo minimální úrovně sběru, zajistí členské státy, aby jim byly bezplatně předávány informace o OEEZ sebraných tříděným sběrem podle článku 5 zahrnující alespoň informace o OEEZ, která:

- a) obdržela sběrná a zpracovatelská zařízení;
- b) obdrželi distributoři;
- c) formou tříděného sběru sebrali výrobci nebo třetí osoby jednající jejich jménem.

3. Odchylně od odstavce 1 se Bulharsko, Česká republika, Lotyšsko, Litva, Maďarsko, Malta, Polsko, Rumunsko, Slovensko a Slovinsko mohou z důvodu nedostatku potřebné infrastruktury a nízké úrovně své spotřeby EEZ rozhodnout:

- a) dosáhnout do 14. srpna 2016 úrovně sběru nižší než 45 %, avšak vyšší než 40 % průměrné hmotnosti EEZ uvedených na trh v předchozích třech letech a
- b) odložit dosažení úrovně sběru uvedené ve druhém pododstavci odstavce 1 do dne, který samy určí a který nastane nejpozději 14. srpna 2021.

4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 20, kterými stanoví potřebnou přechodnou úpravu pro vyřešení potíží, s nimiž se členské státy potýkají při plnění požadavků stanovených v odstavci 1.

5. Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto článku přijme Komise do 14. srpna 2015 prováděcí akty, jež stanoví společnou metodiku pro výpočet celkové hmotnosti EEZ uvedených na vnitrostátní trh a společnou metodiku pro výpočet hmotnosti produkce OEEZ v každém členském státě. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 21 odst. 2.

6. Komise do 14. srpna 2015 předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o přezkoumání lhůt týkajících se dosažení úrovně sběru podle odstavce 1 a o případném stanovení individuální úrovně sběru pro jednu nebo více kategorií uvedených v příloze III, zejména pro zařízení pro tepelnou výměnu, fotovoltaické panely, malá zařízení, malá zařízení informačních

technologií a telekomunikačních zařízení a světelné zdroje obsahující rtuť. Tato zpráva je v případě potřeby doplněna legislativním návrhem.

7. Pokud se Komise na základě studie o dopadu domnívá, že úroveň sběru stanovenou na základě produkce OEEZ je třeba revidovat, předloží Evropskému parlamentu a Radě příslušný legislativní návrh.

Článek 8

Náležitě zpracování

1. Členské státy zajistí, aby byla všechna OEEZ sebraná tříděným sběrem náležitě zpracována.

2. Součástí náležitého zpracování jiného, než je příprava k opětovnému použití, a postupů využití nebo recyklace musí být alespoň zbavení všech tekutin a selektivní zpracování v souladu s přílohou VII.

3. Členské státy zajistí, aby výrobci nebo třetí osoby jednající jejich jménem zřídili systémy zajišťující využití OEEZ, a to za uplatnění nejlepších dostupných technik. Tyto systémy mohou výrobci zřídit samostatně nebo kolektivně. Členské státy zajistí, aby každé zařízení nebo podnik, který provádí sběr nebo zpracování, skladoval a zpracovával OEEZ v souladu s technickými požadavky stanovenými v příloze VIII.

4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 20, pokud jde o změnu přílohy VII s cílem zavést jiné technologie zpracování, které zajišťují přinejmenším stejnou úroveň ochrany lidského zdraví a životního prostředí.

Komise přednostně posoudí, zda je třeba změnit body týkající se desek tištěných spojů pro mobilní telefony a displejů z tekutých krystalů. Komise se vyzývá, aby posoudila, zda jsou pro zohlednění nanomateriálů obsažených v EEZ nezbytné změny přílohy VII.

5. Pro účely ochrany životního prostředí mohou členské státy vypracovat normy minimální jakosti pro zpracování sebraných OEEZ.

Členské státy, které se rozhodnou pro tyto normy jakosti, o tom uvědomí Komisi, která tyto normy zveřejní.

Komise do 14. února 2013 požádá evropské normalizační organizace, aby vypracovaly evropské normy pro sběr, skladování, přepravu, zpracování, recyklaci a opravu OEEZ a pro jejich přípravu k opětovnému použití. Tyto normy musí odrážet současný stav technického vývoje.

Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto článku může Komise přijmout prováděcí akty, jež stanoví minimální normy kvality vycházející zejména z norem vypracovaných evropskými normalizačními organizacemi. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 21 odst. 2.

Odkaz na normy přijaté Komisí se zveřejní.

6. Členské státy podpoří zařízení nebo podniky, které provádějí zpracování, při zavádění certifikovaných systémů řízení z hlediska ochrany životního prostředí v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1221/2009 ze dne 25. listopadu 2009 o dobrovolné účasti organizací v systému Společenství pro environmentální řízení podniků a audit (EMAS) ⁽¹⁾.

Článek 9

Povolení

1. Členské státy zajistí, aby každé zařízení nebo podnik, který provádí zpracování, k tomu získal od příslušných orgánů povolení v souladu s článkem 23 směrnice 2008/98/ES.

2. Výjimky z povinnosti získat povolení, podmínky pro výjimky a registrace musí být v souladu s články 24, 25 a 26 směrnice 2008/98/ES.

3. Členské státy zajistí, aby povolení nebo registrace uvedené v odstavcích 1 a 2 obsahovaly všechny podmínky nezbytné pro splnění požadavků čl. 8 odst. 2, 3 a 5 a pro dosažení cílů využití stanovených v článku 11.

Článek 10

Přeprava OEEZ

1. Zpracování může být rovněž provedeno mimo dotyčný členský stát nebo mimo Unii, je-li přeprava OEEZ v souladu s nařízením (ES) č. 1013/2006 a nařízením Komise (ES) č. 1418/2007 ze dne 29. listopadu 2007 o vývozu některých odpadů určených k využití, uvedených v příloze III nebo IIIA nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006, do některých zemí, na které se nevztahuje rozhodnutí OECD o kontrole pohybu odpadů přes hranice ⁽²⁾.

2. OEEZ vyvážená z Unie se započítávají do plnění povinností a cílů stanovených v článku 11 této směrnice pouze tehdy, pokud vývozce může v souladu s nařízením

(ES) č. 1013/2006 a (ES) č. 1418/2007 prokázat, že zpracování bylo prováděno za podmínek, které jsou rovnocenné požadavkům této směrnice.

3. Komise přijme do 14. února 2014 akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 20, pokud jde o podrobná pravidla doplňující pravidla obsažená v odstavci 2 tohoto článku, zejména kritéria pro posuzování rovnocenných podmínek.

Článek 11

Cíle využití

1. Pokud jde o všechna OEEZ, která byla sebrána v souladu s článkem 5 a zaslána ke zpracování podle článků 8, 9 a 10, zajistí členské státy, aby výrobci splnili minimální cíle uvedené v příloze V.

2. Dosažení cílů se pro každou kategorii vypočítá jako podíl hmotnosti OEEZ, která po řádném zpracování v souladu s čl. 8 odst. 2, pokud jde o využití nebo recyklaci, vstupují do zařízení na využití nebo recyklaci či přípravu k opětovnému použití, a hmotnosti všech OEEZ sebraných tříděným sběrem v každé kategorii, vyjádřený v procentech.

Předběžné činnosti včetně třídění a skladování před využitím se do dosažení těchto cílů nezapočítávají.

3. Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto článku může Komise přijmout prováděcí akty, jež stanoví další pravidla pro způsoby výpočtu pro použití minimálních cílů. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 21 odst. 2.

4. Členské státy zajistí, aby výrobci nebo třetí osoby jednající jejich jménem vedli pro účely výpočtu minimálních cílů záznamy o hmotnosti OEEZ, jejich konstrukčních částech, materiálech nebo látkách při výstupu ze sběrného zařízení, při vstupu do zpracovatelského zařízení a výstupu z něho a při vstupu do zařízení na využití, recyklaci či přípravu k opětovnému použití.

Členské státy také zajistí, aby pro účely odstavce 6 byly vedeny záznamy o hmotnosti výrobků a materiálů při výstupu ze zařízení na využití, recyklaci nebo přípravu k opětovnému použití.

5. Členské státy podporují vývoj nových technologií využití, recyklace a zpracování.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 342, 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 316, 4.12.2007, s. 6.

6. Na základě zprávy Komise, v případě potřeby provázené legislativním návrhem, přezkoumají Evropský parlament a Rada do 14. srpna 2016 cíle využití podle části 3 přílohy V, možnost stanovení samostatných cílů pro OEEZ, které mají být připraveny k opětovnému použití, a metodu výpočtu podle odstavce 2 s cílem provést analýzu proveditelnosti stanovení cílů na základě výrobků a látek, které jsou výsledkem využití, recyklace a přípravy k opětovnému použití.

Článek 12

Financování týkající se OEEZ z domácností

1. Členské státy zajistí, aby výrobci financovali přinejmenším sběr, zpracování, využití a k životnímu prostředí šetrné odstraňování OEEZ z domácností odevzdaných ve sběrných zařízeních, která byla zřízena podle čl. 5 odst. 2.

2. Je-li to zapotřebí, mohou členské státy vybídnout výrobce k tomu, aby financovali rovněž náklady, které vzniknou při sběru OEEZ z domácností do sběrných zařízení.

3. U výrobků uvedených na trh po 13. srpnu 2005 odpovídá každý výrobce za financování postupů uvedených v odstavci 1 týkajících se odpadů z vlastních výrobků. Výrobci mají možnost plnit tuto povinnost buď samostatně, nebo zapojením do kolektivního systému.

Členské státy zajistí, aby každý výrobce při uvedení výrobku na trh poskytl záruku, že bude zajištěno financování nakládání se všemi těmito OEEZ, a aby výrobci jasně označili své výrobky v souladu s čl. 15 odst. 2. Uvedená záruka musí zajišťovat financování postupů uvedených v odstavci 1 týkajících se tohoto výrobku. Záruka může mít formu účasti výrobce na vhodných systémech financování nakládání s OEEZ, pojištění recyklace nebo vázaného bankovního účtu.

4. Financování nákladů spojených s nakládáním s OEEZ z výrobků uvedených na trh do 13. srpna 2005 („historický odpad“) musí být zajištěno jedním nebo více systémy, do kterých všichni výrobci, kteří působí na trhu v okamžiku vzniku příslušných nákladů, přispívají poměrně, tj. podle poměru svého podílu na trhu podle druhu zařízení.

5. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby byly vytvořeny vhodné mechanismy nebo postupy poskytování náhrad pro kompenzaci příspěvků výrobcům v případech, kdy jsou elektrická a elektronická zařízení přepravena k uvedení na trh mimo území dotyčného členského státu. Takové mechanismy nebo postupy mohou vytvořit výrobci nebo třetí osoby jednajíc jejich jménem.

6. Komise se vyzývá, aby do 14. srpna 2015 podala zprávu o možnosti vytvořit kritéria pro zahrnutí skutečných nákladů na konci životnosti výrobku do financování OEEZ výrobci a v případě potřeby předložila Evropskému parlamentu a Radě legislativní návrh.

Článek 13

Financování týkající se OEEZ od uživatelů jiných, než jsou domácnosti

1. Členské státy zajistí, aby výrobci financovali náklady na sběr, zpracování, využití a k životnímu prostředí šetrné odstraňování OEEZ od uživatelů jiných, než jsou domácnosti, pocházejících z výrobků uvedených na trh po 13. srpnu 2005.

Náklady nahrazování historického odpadu rovnocennými novými výrobky nebo novými výrobky plnicími stejnou funkcí financují výrobci těchto výrobků při jejich dodání. Jako alternativní řešení mohou členské státy stanovit, že za toto financování částečně nebo úplně odpovídají i uživatelé jiní než domácnosti.

Pokud jde o ostatní historický odpad, financují náklady uživatelé jiní než domácnosti.

2. Aniž je dotčena tato směrnice, mohou výrobci a uživatelé jiní než domácnosti uzavírat dohody o jiných způsobech financování.

Článek 14

Informace pro uživatele

1. Členské státy mohou požadovat, aby výrobci informovali kupující při prodeji nových výrobků o nákladech na sběr, zpracování a k životnímu prostředí šetrné odstraňování. Uvedené náklady nesmějí převýšit nejlepší možný odhad skutečně vzniklých nákladů.

2. Členské státy zajistí, aby byly uživatelům EEZ v domácnostech poskytnuty nezbytné informace o:

- a) požadavku neodstraňovat OEEZ jako netříděný komunální odpad a sbírat tato OEEZ do tříděného sběru;
- b) jim dostupných systémech vracení a sběru, čímž podpoří koordinaci informací o sběrných místech, jež jsou k dispozici, bez ohledu na to, který výrobce nebo jiný hospodářský subjekt je zřídil;
- c) příspěvku uživatelů k opětovnému použití, recyklaci nebo k jiným formám využití OEEZ;

d) potenciálních účincích na životní prostředí a lidské zdraví v důsledku přítomnosti nebezpečných látek v EEZ;

e) významu symbolu uvedeného v příloze IX.

3. Členské státy přijmou vhodná opatření, aby se spotřebitelé podíleli na sběru OEEZ a byli motivováni k podpoře procesu opětovného použití, zpracování a využití.

4. S cílem minimalizovat odstraňování OEEZ jako netříděného komunálního odpadu a usnadnit jejich tříděný sběr členské státy zajistí, aby výrobci – pokud možno v souladu s evropskou normou EN 50419 ⁽¹⁾ – správně označovali EEZ uvedené na trh symbolem znázorněným v příloze IX. Ve výjimečných případech, kdy je to nezbytné vzhledem k velikosti nebo funkci výrobku, se tento symbol vytiskne na obal, na návod k použití a na záruční list EEZ.

5. Členské státy mohou požadovat, aby výrobci nebo distributoři poskytovali některé nebo všechny informace uvedené v odstavcích 2, 3 a 4 například v návodu k použití, v místě prodeje a prostřednictvím informačních kampaní.

Článek 15

Informace pro zpracovatelská zařízení

1. S cílem usnadnit přípravu k opětovnému použití a řádné a k životnímu prostředí šetrné zpracování OEEZ, včetně údržby, modernizace, opravy a recyklace, přijmou členské státy opatření nezbytná k zajištění toho, aby výrobci bezplatně poskytli informace o přípravě k opětovnému použití a zpracování ke každému novému druhu EEZ uváděnému poprvé na trh Unie do jednoho roku od jeho uvedení na trh. V míře, kterou potřebují střediska přípravy k opětovnému použití a zařízení pro zpracování a recyklaci k dosažení souladu s touto směrnicí, musí tyto informace uvádět, jaké různé konstrukční části a materiály EEZ obsahují a na jakém místě se nebezpečné látky a směsi v EEZ vyskytují. Výrobci EEZ tyto informace zpřístupní střediskům přípravy k opětovnému použití a zařízením pro zpracování a recyklaci v podobě manuálů nebo v elektronické podobě (např. CD-ROM, on-line služby).

2. Aby mohlo být jednoznačně určeno datum uvedení EEZ na trh, zajistí členské státy, aby značka na EEZ specifikovala, že dané EEZ bylo uvedeno na trh po 13. srpnu 2005. K tomuto účelu se použije přednostně evropská norma EN 50419.

⁽¹⁾ Přijato výborem CENELEC v březnu 2006.

Článek 16

Registrace, informování a předkládání zpráv

1. Členské státy podle odstavce 2 vytvoří registr výrobců, který zahrnuje i výrobce dodávající EEZ prostřednictvím komunikace na dálku. Tento registr slouží ke kontrole dodržování požadavků této směrnice.

Výrobci dodávající EEZ prostřednictvím komunikace na dálku podle čl. 3 odst. 1 písm. f) bodu iv) musí být registrováni v členském státě, do kterého prodávají. Pokud nejsou tito výrobci zaregistrováni v členském státě, do kterého prodávají, musí být registrováni prostřednictvím svých zplnomocněných zástupců podle čl. 17 odst. 2.

2. Členské státy zajistí, aby:

a) každý výrobce nebo každý zplnomocněný zástupce určený podle článku 17 byl náležitě registrován a měl možnost po internetu zadat do vnitrostátních registrů veškeré relevantní informace zohledňující činnosti tohoto výrobce v daném členském státě;

b) každý výrobce nebo každý zplnomocněný zástupce určený podle článku 17 při registraci poskytl informace uvedené v části A přílohy X a zavázal se je náležitě aktualizovat;

c) každý výrobce nebo každý zplnomocněný zástupce určený podle článku 17 poskytoval informace uvedené v části B přílohy X;

d) s cílem usnadnit registraci výrobců nebo zplnomocněných zástupců určených podle článku 17 ve všech členských státech vnitrostátní registry odkazovaly na svých internetových stránkách na další vnitrostátní registry.

3. Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto článku přijme Komise prováděcí akty, jež stanoví formát pro registraci a předkládání zpráv a četnost podávání zpráv do registru. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 21 odst. 2.

4. Členské státy každoročně shromáždí informace, podle hmotnosti a včetně podložených odhadů, o množstvích a o kategoriích EEZ uvedených na jejich trhy, sebraných všemi způsoby, připravených pro opětovné použití, recyklovaných a využitých v členských státech, a o vyvezených OEEZ sebraných tříděným sběrem.

5. Členské státy předkládají Komisi v tříletých odstupech zprávu o provádění této směrnice a informacích stanovených v odstavci 4. Prováděcí zpráva se vypracovává na základě dotazníku stanoveného v rozhodnutích Komise 2004/249/ES ⁽¹⁾ a 2005/369/ES ⁽²⁾. Komisi musí být zpráva zpřístupněna do devíti měsíců od konce tříletého období, jehož se týká.

První zpráva se týká období od 14. února 2014 do 31. prosince 2015.

Komise zveřejní zprávu o provádění této směrnice do devíti měsíců od obdržení zpráv z členských států.

Článek 17

Zplnomocněný zástupce

1. Každý členský stát zajistí, aby bylo výrobcí podle čl. 3 odst. 1 písm. f) bodů i) až iii) usazenému v jiném členském státě výjimkou z čl. 3 odst. 1 písm. f) bodů i) až iii) umožněno určit právnickou nebo fyzickou osobu usazenou na jeho území jako zplnomocněného zástupce, který na jeho území odpovídá za plnění povinností daného výrobce podle této směrnice.

2. Každý členský stát zajistí, aby výrobce podle čl. 3 odst. 1 písm. f) bodu iv) usazený na jeho území, který prodává EEZ do dalšího členského státu, v němž není usazen, určil zplnomocněného zástupce v tomto členském státě jako osobu, která na jeho území odpovídá za plnění povinností daného výrobce podle této směrnice.

3. Určení zplnomocněného zástupce se provádí písemným pověřením.

Článek 18

Správní spolupráce a výměna informací

Členské státy zajistí, aby orgány příslušné pro uplatňování této směrnice mezi sebou spolupracovaly, zejména s cílem zajistit odpovídající tok informací za účelem zajištění dodržování této směrnice výrobcí, a aby si navzájem a Komisi podle potřeby poskytovaly informace s cílem usnadnit náležité uplatňování této směrnice. Administrativní spolupráce a výměna informací, zejména mezi vnitrostátními registry, zahrnuje elektronické komunikační prostředky.

Spolupráce mimo jiné zahrnuje poskytnutí přístupu k příslušným dokumentům a informacím včetně výsledků inspekci, s výhradou právní úpravy ochrany údajů platné v členském státě orgánu, jenž je požádán o spolupráci.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 78, 16.3.2004, s. 56.

⁽²⁾ Úř. věst. L 119, 11.5.2005, s. 13.

Článek 19

Přizpůsobování vědeckému a technickému pokroku

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 20, pokud jde o změny nezbytné k přizpůsobení čl. 16 odst. 5 a příloh IV, VII, VIII a IX vědeckému a technickému pokroku. Při změně přílohy VII se vezmou v úvahu výjimky udělené podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/65/EU ze dne 8. června 2011 o omezení používání některých nebezpečných látek v elektrických a elektronických zařízeních ⁽³⁾.

Před provedením změn příloh Komise mimo jiné vede konzultace s výrobcí EEZ, provozovateli recyklačních zařízení, zpracovateli odpadů, organizacemi zaměřenými na ochranu životního prostředí a sdruženími zaměstnanců a spotřebitelů.

Článek 20

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 7 odst. 4, čl. 8 odst. 4, čl. 10 odst. 3 a článku 19 je svěřena Komisi na dobu pěti let od 13. srpna 2012. Komise předloží zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto období pěti let. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevyssloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomocí uvedené v čl. 7 odst. 4, čl. 8 odst. 4, čl. 10 odst. 3 a článku 19 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomocí v něm blíže určených. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který v něm je upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 7 odst. 4, čl. 8 odst. 4, čl. 10 odst. 3 a článku 19 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevyssloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před

⁽³⁾ Úř. věst. L 174, 1.7.2011, s. 88.

uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 21

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor zřízený článkem 39 směrnice 2008/98/ES. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Pokud výbor nevydá žádné stanovisko, Komise navrhaný prováděcí akt nepřijme a použije se čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 22

Sankce

Členské státy stanoví sankce za porušení vnitrostátních předpisů přijatých na základě této směrnice a přijmou veškerá opatření nezbytná k jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy oznámí takto stanovené sankce Komisi do 14. února 2014 a neprodleně jí oznámí všechny následné změny těchto ustanovení.

Článek 23

Inspekce a kontrola

1. Členské státy provádějí vhodné inspekce a kontroly, aby ověřily řádné uplatňování této směrnice.

Tyto inspekce se vztahují alespoň na:

- a) informace, jež jsou poskytovány v rámci registru výrobců;
- b) přepravu, a zejména vývoz OEEZ mimo Unii v souladu s nařízením (ES) č. 1013/2006 a nařízením (ES) č. 1418/2007 a
- c) postupy ve zpracovatelských zařízeních podle směrnice 2008/98/ES a přílohy VII této směrnice.

2. Členské státy zajistí, aby přeprava použitých EEZ, u nichž existuje podezření, že se jedná o OEEZ, probíhala podle minimálních požadavků v příloze VI, a náležitě tuto přepravu kontrolují.

3. Náklady na vhodné analýzy a inspekce, včetně nákladů na skladování, v případě použitých EEZ, u nichž existuje podezření, že se jedná o OEEZ, mohou být účtovány výrobcům, třetím osobám jednajícím jejich jménem nebo jiným osobám zajišťujícím přepravu použitých EEZ, u nichž existuje podezření, že se jedná o OEEZ.

4. Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto článku a přílohy VI může Komise přijmout prováděcí akty, jež stanoví dodatečná pravidla pro inspekci a kontrolu, a zejména jednotné podmínky k provedení bodu 2 přílohy VI. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 21 odst. 2.

Článek 24

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 14. února 2014. Neprodleně sdělí Komisi znění těchto předpisů.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Musí rovněž obsahovat prohlášení, že odkazy ve stávajících právních a správních předpisech na směrnice zrušené touto směrnicí se považují za odkazy na tuto směrnici. Způsob odkazu a znění prohlášení si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

3. Za podmínky, že cíle stanovené touto směrnicí jsou dosaženy, mohou členské státy provést čl. 8 odst. 6, čl. 14 odst. 2 a článek 15 prostřednictvím dohod mezi příslušnými orgány a dotyčnými hospodářskými odvětvími. Tyto dohody musí splňovat tyto požadavky:

- a) dohody jsou vymahatelné;
- b) dohody uvádějí cíle a odpovídající lhůty;
- c) dohody jsou zveřejněny v úředním věstníku dotčeného členského státu nebo v úředním dokumentu rovněž přístupném veřejnosti a jsou předány Komisi;
- d) dosažené výsledky jsou pravidelně kontrolovány, sdělovány příslušným orgánům a Komisi a zpřístupňovány veřejnosti za podmínek stanovených v dohodě;

- e) příslušné orgány zajistí, aby byly přezkoumány výsledky dosažené v rámci dohody;
- f) v případě neplnění dohody jsou členské státy povinny provést příslušná ustanovení této směrnice přijetím právních nebo správních opatření.

Článek 25

Zrušení

Směrnice 2002/96/ES ve znění směrnic uvedených v části A přílohy XI se zrušuje s účinkem ode dne 15. února 2014, aniž jsou dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení směrnice uvedené v části B přílohy XI ve vnitrostátním právu.

Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze XII.

Článek 26

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 27

Určení

Tato směrnice je určena členskými státním.

Ve Štrasburku dne 4. července 2012.

Za Evropský parlament

předseda

M. SCHULZ

Za Radu

předseda

A. D. MAVROYIANNIS

PŘÍLOHA I

Kategorie EEZ spadajících do oblasti působnosti této směrnice během přechodného období podle čl. 2 odst. 1 písm. a)

1. Velké spotřebiče pro domácnost
 2. Malé spotřebiče pro domácnost
 3. Zařízení informačních technologií a telekomunikační zařízení
 4. Spotřební elektronika a fotovoltaické panely
 5. Osvětlovací zařízení
 6. Elektrické a elektronické nástroje (s výjimkou velkých stacionárních průmyslových nástrojů)
 7. Hračky, vybavení pro volný čas a sporty
 8. Zdravotnické prostředky (s výjimkou všech implantovaných a infikovaných výrobků)
 9. Přístroje pro monitorování a kontrolu
 10. Výdejní automaty
-

PŘÍLOHA II

Demonstrativní seznam EEZ, které spadají do kategorií uvedených v příloze I

1. VELKÉ SPOTŘEBIČE PRO DOMÁCNOST

Velká chladicí zařízení

Chladničky

Mrazicí zařízení

Jiná velká zařízení používaná pro chlazení, uchování a skladování potravin

Pračky

Sušičky

Myčky nádobí

Variče a pečicí trouby

Elektrické sporáky

Elektrické varné desky

Mikrovlnné trouby

Jiná velká zařízení používaná k vaření a jinému zpracování potravin

Elektrické přístroje pro vytápění

Elektrické radiátory

Jiná velká zařízení pro vytápění místností, lůžek a sedacího nábytku

Elektrické ventilátory

Klimatizační zařízení

Jiná ventilační, odsávací a klimatizační zařízení

2. MALÉ SPOTŘEBIČE PRO DOMÁCNOST

Vysavače

Stroje na čištění koberců

Jiná zařízení pro čištění

Zařízení používaná k šití, pletení, tkaní a jinému zpracování textilií

Žehličky a jiná zařízení používaná k žehlení, mandlování a další péči o oděvy

Opékače topinek

Fritézy

Mlýnky, kávovary a zařízení pro otevírání nebo uzavírání nádob nebo obalů

Elektrické nože

Stříhačky na vlasy, vysoušeče vlasů, elektrické kartáčky na zuby, holicí strojky, zařízení na masáže a jiná zařízení pro péči o tělo

Hodiny, hodinky a zařízení pro účely měření, zobrazování nebo zaznamenávání času

Váhy

3. ZAŘÍZENÍ INFORMAČNÍCH TECHNOLOGIÍ A TELEKOMUNIKAČNÍ ZAŘÍZENÍ

Centrální zpracování údajů:

Velké sálové počítače, servery

Minipočítače

Tiskárny

Osobní počítače:

Osobní počítače (včetně CPU, myši, monitoru a klávesnice)

Laptopy (včetně CPU, myši, monitoru a klávesnice)

Notebooky

Elektronické diáře

Tiskárny

Kopírovací zařízení

Elektrické a elektronické psací stroje

Kapesní a stolní kalkulačky

a jiné výrobky a zařízení pro sběr, uchovávání, zpracování, prezentaci nebo sdělování informací elektronickým způsobem

Uživatelská koncová zařízení a systémy

Faxové přístroje

Dálnopisné přístroje

Telefonní přístroje

Telefonní automaty

Bezdrátové telefonní přístroje

Mobilní telefony

Telefonní záznamníky

a jiné výrobky nebo zařízení pro přenos zvuku, obrazu či jiných informací telekomunikačními prostředky

4. SPOTŘEBNÍ ELEKTRONIKA A FOTOVOLTAICKÉ PANELY

Rozhlasové přijímače

Televizní přijímače

Videokamery

Videorekordéry

Hi-fi rekordéry

Zesilovače zvuku

Hudební nástroje

a jiné výrobky nebo zařízení pro účely záznamu nebo reprodukce zvuku nebo obrazu, včetně signálů, nebo jiné technologie pro šíření zvuku nebo obrazu jinými než telekomunikačními prostředky

Fotovoltaické panely

5. OSVĚTLOVACÍ ZAŘÍZENÍ

Svítilna se zářivkami s výjimkou svítidel v domácnostech

Přímé (trubicové) zářivky

Kompaktní zářivky

Vysoce intenzivní výbojky, včetně vysokotlakých sodíkových výbojek a halogenidových výbojek

Nízkotlaké sodíkové výbojky

Jiná osvětlovací zařízení nebo zařízení pro šíření nebo řízení osvětlení s výjimkou přímo žhavených žárovek

6. ELEKTRICKÉ A ELEKTRONICKÉ NÁSTROJE (S VÝJIMKOU VELKÝCH STACIONÁRNÍCH PRŮMYSLOVÝCH NÁSTROJŮ)

Vrtačky

Pily

Šicí stroje

Zařízení pro soustružení, frézování, broušení, drcení, řezání, sekání, stříhání, vrtání, děláné otvorů, ražení, skládání, ohýbání nebo podobné opracování dřeva, kovu a dalších materiálů

Nástroje pro nýtování, přibíjení nebo šroubování nebo pro odstraňování nýtů, hřebíků, šroubů nebo pro podobné účely

Nástroje pro pájení, svařování nebo pro podobné účely

Zařízení pro postřik, šíření, rozptýl nebo jiné zpracování kapalných nebo plynných látek jinými způsoby

Nástroje pro sečení nebo jiné zahradnické činnosti

7. HRAČKY, VYBAVENÍ PRO VOLNÝ ČAS A SPORTY

Elektrické vláčky nebo sady elektrických závodních autčtek

Ruční ovladače videoher

Videohry

Počítače pro cyklistiku, potápění, běh, veslování atd.

Sportovní vybavení s elektrickými nebo elektronickými součástmi

Výherní mincovní automaty

8. ZDRAVOTNICKÉ PROSTŘEDKY (S VÝJIMKOU VŠECH IMPLANTOVANÝCH A INFIKOVANÝCH VÝROBKŮ)

Radioterapeutické přístroje

Kardiologická zařízení

Zařízení pro dialýzu

Přístroje k okysličování plic

Přístroje nukleární medicíny

Laboratorní zařízení pro diagnostiku in vitro

Zařízení pro analýzu

Mrazicí zařízení

Přístroje pro testy oplodnění

Jiné přístroje pro zjišťování, prevenci, monitorování, ošetření či zmírnění onemocnění, zranění nebo postižení

9. PŘÍSTROJE PRO MONITOROVÁNÍ A KONTROLU

Detektory kouře

Regulační ventily topení

Termostaty

Přístroje pro měření, vážení nebo seřizování pro domácnosti nebo užívané jako laboratorní zařízení

Jiné přístroje pro monitorování a kontrolu používané v průmyslových zařízeních (např. v ovládacích panelech)

10. VÝDEJNÍ AUTOMATY

Automaty na horké nápoje

Automaty na horké nebo chlazené lahve nebo plechovky

Automaty na pevné výrobky

Automaty na peníze

Veškerá zařízení, která automaticky vydávají všechny druhy výrobků

PŘÍLOHA III

KATEGORIE EEZ SPADAJÍCÍCH DO OBLASTI PŮSOBNOSTI TÉTO SMĚRNICE

1. Zařízení pro tepelnou výměnu
2. Obrazovky, monitory a zařízení obsahující obrazovky o ploše větší než 100 cm²
3. Světelné zdroje
4. Velká zařízení (kterýkoli vnější rozměr větší než 50 cm) zahrnující mimo jiné:

domácí spotřebiče; zařízení informačních technologií a telekomunikační zařízení; spotřební elektroniku; svítidla; zařízení reprodukcující zvuk či obraz, hudební zařízení; elektrické a elektronické nástroje; hračky, vybavení pro volný čas a sporty; zdravotnické prostředky; přístroje pro monitorování a kontrolu; výdejní automaty; zařízení pro výrobu elektrického proudu. Do této kategorie nepatří zařízení kategorií 1, 2 a 3.

5. Malá zařízení (žádný vnější rozměr není větší než 50 cm) zahrnující mimo jiné:

domácí spotřebiče; spotřební elektroniku; svítidla; zařízení reprodukcující zvuk či obraz, hudební zařízení; elektrické a elektronické nástroje; hračky, vybavení pro volný čas a sporty; zdravotnické prostředky; přístroje pro monitorování a kontrolu; výdejní automaty; zařízení pro výrobu elektrického proudu. Do této kategorie nepatří zařízení kategorií 1 až 3 a 6.

6. Malá zařízení informačních technologií a telekomunikační zařízení (žádný vnější rozměr není větší než 50 cm)

PŘÍLOHA IV

Nevyčerpávající seznam EEZ, které spadají do kategorií uvedených v příloze III

1. Zařízení pro tepelnou výměnu

Chladničky, mrazničky, zařízení automaticky poskytující chlazené výrobky, klimatizační zařízení, odvlhčovací zařízení, tepelná čerpadla, radiátory obsahující olej a jiná zařízení pro tepelnou výměnu využívající k tepelné výměně jiné kapaliny než vodu.

2. Obrazovky, monitory a zařízení obsahující obrazovky o ploše větší než 100 cm²

Obrazovky, televize, LCD fotorámečky, monitory, laptopy, notebooky.

3. Světelné zdroje

Přímé (trubicové) zářivky, kompaktní zářivky, zářivky, vysoce intenzivní výbojky, včetně vysokotlakých sodíkových výbojek a halogenidových výbojek, nízkotlaké sodíkové výbojky, LED lampy.

4. Velká zařízení

Pračky, sušičky, myčky nádobí, vařiče a pečicí trouby, elektrické sporáky, elektrické varné desky, svítidla, zařízení reprodukcující zvuk či obraz, hudební zařízení (kromě kostelních varhan), zařízení používaná k pletení a tkaní, velké sálové počítače, velké tiskárny, kopírovací zařízení, velké výherní mincovní automaty, velké zdravotnické prostředky, velké přístroje pro monitorování a kontrolu, velké výdejní automaty na výrobky a peníze, fotovoltaické panely.

5. Malá zařízení

Vysavače, stroje na čištění koberců, šicí stroje, svítidla, mikrovlnné trouby, ventilační zařízení, žehličky, opékače topinek, elektrické nože, elektrické konvice, hodiny a hodinky, elektrické holicí strojky, váhy, přístroje pro péči o vlasy a tělo, kalkulačky, rozhlasové přijímače, videokamery, videorekordéry, hi-fi zařízení, hudební nástroje, zařízení reprodukcující zvuk či obraz, elektrické a elektronické hračky, sportovní vybavení, počítače pro cyklistiku, potápění, běh, veslování atd., detektory kouře, regulační ventily topení, termostaty, malé elektrické a elektronické nástroje, malé zdravotnické prostředky, malé nástroje pro monitorování a kontrolu, malé výdejní automaty na výrobky, malá zařízení s vestavěnými fotovoltaickými panely.

6. Malá zařízení informačních technologií a telekomunikační zařízení (žádný vnější rozměr není větší než 50 cm)

Mobilní telefony, GPS, kapesní kalkulačky, routery, osobní počítače, tiskárny, telefony.

PŘÍLOHA V

MINIMÁLNÍ CÍLE TÝKAJÍCÍ SE VYUŽITÍ PODLE ČLÁNKU 11

Část 1: Minimální cíle podle kategorií použitelné od 13. srpna 2012 do 14. srpna 2015 s odkazem na kategorie uvedené v příloze I:

- a) v případě OEEZ spadajících do kategorie 1 nebo 10 přílohy I
 - musí být využito 80 % a
 - musí být recyklováno 75 %;
- b) v případě OEEZ spadajících do kategorie 3 nebo 4 přílohy I
 - musí být využito 75 % a
 - musí být recyklováno 65 %;
- c) v případě OEEZ spadajících do kategorie 2, 5, 6, 7, 8 nebo 9 přílohy I
 - musí být využito 70 % a
 - musí být recyklováno 50 %;
- d) v případě výbojek musí být recyklováno 80 %.

Část 2: Minimální cíle podle kategorií platné od 15. srpna 2015 do 14. srpna 2018 s odkazem na kategorie uvedené v příloze I:

- a) v případě OEEZ spadajících do kategorie 1 nebo 10 přílohy I
 - musí být využito 85 % a
 - musí být připraveno k opětovnému použití a recyklováno 80 %;
- b) v případě OEEZ spadajících do kategorie 3 nebo 4 přílohy I
 - musí být využito 80 % a
 - musí být připraveno k opětovnému použití a recyklováno 70 %;
- c) v případě OEEZ spadajících do kategorie 2, 5, 6, 7, 8 nebo 9 přílohy I
 - musí být využito 75 % a
 - musí být připraveno k opětovnému použití a recyklováno 55 %;
- d) v případě výbojek musí být recyklováno 80 %.

Část 3: Minimální cíle podle kategorií platné od 15. srpna 2018 s odkazem na kategorie uvedené v příloze III

- a) v případě OEEZ spadajících do kategorie 1 nebo 4 přílohy III
 - musí být využito 85 % a
 - musí být připraveno k opětovnému použití a recyklováno 80 %;
- b) v případě OEEZ spadajících do kategorie 2 přílohy III
 - musí být využito 80 % a
 - musí být připraveno k opětovnému použití a recyklováno 70 %;
- c) v případě OEEZ spadajících do kategorie 5 nebo 6 přílohy III
 - musí být využito 75 % a
 - musí být připraveno k opětovnému použití a recyklováno 55 %;
- d) v případě OEEZ spadajících do kategorie 3 přílohy III musí být recyklováno 80 %.

PŘÍLOHA VI

MINIMÁLNÍ POŽADAVKY PRO PŘEPRAVU

1. Tam, kde držitel předmětu prohlašuje, že má v úmyslu přepravovat použitá EEZ, a nikoli OEEZ, nebo tak již činí, vyžadují orgány členských států, aby měl tento držitel pro doložení tohoto prohlášení za účelem rozlišení mezi EEZ a OEEZ k dispozici:
 - a) kopii faktury a smlouvy týkající se prodeje nebo převodu vlastnictví EEZ, v níž je uvedeno, že zařízení jsou určena k přímému opětovnému použití a že jsou plně funkční;
 - b) doklad o vyhodnocení nebo zkouškách ve formě kopie záznamů (doklad o zkoušce, důkaz funkčnosti) pro každou přepravovanou položku a protokol obsahující veškeré informace o záznamech podle bodu 3;
 - c) prohlášení držitele, jenž zařizuje přepravu EEZ, že nic z přepravovaného materiálu ani zařízení není odpadem podle definice v čl. 3 bodu 1 směrnice 2008/98/ES, a
 - d) odpovídající ochranu před poškozením v průběhu přepravy, nakládky a vykládky zejména prostřednictvím dostatečných obalů a vhodného uspořádání nákladu.
2. Bod 1 písm. a) a b) a bod 3 nepoužijí v případě, je-li přesvědčivě prokázáno, že k přepravě dochází v rámci dohody o převodu mezi podniky a že:
 - a) EEZ jsou zasílána jako vadná zpět výrobci či třetí osobě jednající jeho jménem na opravu v rámci záruky za účelem opětovného použití, nebo
 - b) použitá EEZ určená k profesionálnímu použití jsou zasílána na renovaci nebo opravu za účelem opětovného použití na základě platné smlouvy výrobcí či osobě jednající jeho jménem do země, na něž se vztahuje rozhodnutí Rady OECD C(2001)107/v konečném znění o revizi rozhodnutí C(92)39/v konečném znění o kontrole přeshraničního pohybu odpadů určených k využití, nebo
 - c) vadná použitá EEZ určená k profesionálnímu použití, jako jsou zdravotnické prostředky nebo jejich součásti, jsou na základě platné smlouvy zasílána výrobcí či třetí osobě jednající jeho jménem za účelem analýzy hlavní příčiny v případě, že analýzu může provést pouze výrobce nebo třetí osoby jednající jeho jménem.
3. K prokázání skutečnosti, že přepravovanými položkami jsou EEZ, a nikoli OEEZ, členské státy požadují, aby se zkoušky použitých EEZ a vedení souvisejících záznamů uskutečnily v těchto krocích:

Krok 1: Zkoušky

- a) Provedou se zkoušky funkčnosti a vyhodnotí se přítomnost nebezpečných látek. Zkoušky se provádějí v závislosti na druhu EEZ. Pro většinu použitých EEZ je dostačující zkouška funkčnosti hlavních funkcí.
- b) O výsledcích vyhodnocení a zkoušek se vedou záznamy.

Krok 2: Záznamy

- a) Záznamy jsou bezpečně, nikoli však nastálo, upevněny buď přímo na (nebalená) EEZ, nebo na jejich obal tak, aby byly čitelné bez rozbalení zařízení.
- b) Záznamy obsahují tyto informace:
 - název položky (název zařízení, pokud je uvedeno v příloze II nebo příloze IV, a kategorie podle přílohy I nebo III),
 - identifikační číslo položky (typové číslo), pokud existuje,
 - rok výroby (je-li k dispozici),
 - název a adresu společnosti odpovědné za doklad o funkčnosti,

- výsledek zkoušek popsaných v kroku 1 (včetně data zkoušky funkčnosti),
 - druh provedených zkoušek.
4. Kromě dokumentace požadované v bodech 1, 2 a 3 se ke každému nákladu (např. přepravnímu kontejneru, nákladnímu automobilu) použitých EEZ přiloží:
- a) příslušný přepravní doklad, např. CMR nebo nákladový list;
 - b) prohlášení odpovědné osoby o její odpovědnosti.
5. Jestliže chybí důkaz toho, že předmět je použitým EEZ, a nikoliv OEEZ, na základě příslušné dokumentace požadované v bodech 1, 2, 3 a 4, a jestliže chybí vhodná ochrana před poškozením v průběhu přepravy, nakládky a vykládky zejména prostřednictvím dostatečných obalů a vhodného uspořádání nákladu, jež spadají mezi povinnosti držitele, který zařizuje přepravu, považují orgány členských států položku za OEEZ a mají za to, že náklad představuje nedovolenou přepravu. Za těchto okolností se s nákladem zachází podle článků 24 a 25 nařízení (ES) č. 1013/2006.
-

PŘÍLOHA VII

Selektivní zpracování materiálů a konstrukčních částí OEEZ podle čl. 8 odst. 2

1. Každé OEEZ sebrané tříděným sběrem musí být zbaveno alespoň těchto látek, směsí a konstrukčních částí:

- kondenzátorů obsahujících polychlorované bifenylly (PCB) v souladu se směrnicí Rady 96/59/ES ze dne 16. září 1996 o odstraňování polychlorovaných bifenylů a polychlorovaných terfenylů (PCB/PCT) ⁽¹⁾,
- konstrukčních částí obsahujících rtuť, jako jsou přepínače nebo fluorescenční lampy na podsvěcování displejů,
- baterií,
- desek tištěných spojů z mobilních telefonů vždy a z jiných přístrojů v případě, že je povrch desky tištěných spojů větší než 10 cm²,
- tonerových kazet pro kapalinové a pastovité náplně, jakož i barevné tonery,
- plastů obsahujících bromované retardéry hoření,
- azbestových odpadů a součástí obsahující azbest,
- katodových trubíc,
- chlorfluorderivátů uhlovodíků (CFC), částečně halogenovaných chlorfluorderivátů uhlovodíků (HCFC), částečně halogenovaných fluorderivátů uhlovodíků (HFC), uhlovodíků (HC),
- výbojek,
- displejů z tekutých krystalů (případně spolu s obalem) o ploše větší než 100 cm² a všech displejů podsvícených výbojkami,
- vnějších elektrických kabelů,
- konstrukčních částí obsahujících ohnivzdorná keramická vlákna podle směrnice Komise 97/69/ES ze dne 5. prosince 1997, kterou se po dvacáté třetí přizpůsobuje technickému pokroku směrnice Rady 67/548/EHS o sblížení právních a správních předpisů týkajících se klasifikace, balení a označování nebezpečných látek ⁽²⁾,
- konstrukčních částí obsahujících radioaktivní látky s výjimkou částí, které nepřekračují zprošťovací úroveň stanovené v článku 3 a v příloze I směrnice Rady 96/29/Euratom ze dne 13. května 1996, kterou se stanoví základní bezpečnostní standardy na ochranu zdraví pracovníků a obyvatelstva před riziky vyplývajícími z ionizujícího záření ⁽³⁾,
- elektrolytických kondenzátorů obsahujících látky vzbuzující obavy (výška > 25 mm, průměr > 25 mm nebo úměrně podobný objem).

Uvedené látky, směsi a konstrukční části musí být odstraněny nebo využity v souladu se směrnicí 2008/98/ES.

2. Tyto konstrukční části z OEEZ sebraného tříděným sběrem musí být zpracovávány takto:

- katodové trubice: musí být odstraněn fluorescenční nátěr,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 243, 24.9.1996, s. 31.

⁽²⁾ Úř. věst. L 343, 13.12.1997, s. 19.

⁽³⁾ Úř. věst. L 159, 29.6.1996, s. 1.

- zařízení obsahující plyny, které poškozují ozonovou vrstvu nebo mají potenciál globálního oteplování (GWP) vyšší než 15, např. v pěnách a chladicích obvodech: plyny musí být řádně odsáty a řádně zpracovány. Plyny poškozující ozonovou vrstvu musí být zpracovány v souladu s nařízením (ES) č. 1005/2009,
 - výbojky: musí být odstraněna rtuť.
3. Při zohlednění úvah týkajících se životního prostředí a vhodnosti přípravy k opětovnému použití a recyklace se body 1 a 2 použijí takovým způsobem, aby nebylo zabráněno k životnímu prostředí šetrné přípravě k opětovnému použití a recyklaci konstrukčních částí nebo celých spotřebičů.
-

PŘÍLOHA VIII

TECHNICKÉ POŽADAVKY PODLE ČL. 8 ODS. 3

1. Místa pro skladování (včetně dočasného skladování) OEEZ před jejich zpracováním (aniž jsou dotčeny požadavky směrnice Rady 1999/31/ES ze dne 26. dubna 1999 o skládkách odpadů ⁽¹⁾):
 - vhodné plochy s nepropustnými povrchy se zařízením na jímání úniků a případně s odlučovači a čističi-odmašťovacími,
 - vhodné plochy s nepropustným pokrytím.
2. Místa pro zpracování OEEZ:
 - váhy k vážení hmotnosti zpracovávaného odpadu,
 - vhodné plochy s nepropustnými povrchy a nepropustným pokrytím se zařízením na jímání úniků a případně s odlučovači a čističi-odmašťovacími,
 - vhodné sklady pro demontované náhradní díly,
 - vhodné nádoby pro skladování baterií, kondenzátorů obsahujících PCB nebo PCT a jiné nebezpečné odpady, jako např. radioaktivní odpady,
 - zařízení pro čištění vod v souladu s předpisy pro ochranu zdraví a životního prostředí.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 182, 16.7.1999, s. 1.

PŘÍLOHA IX

SYMBOL PRO OZNAČENÍ EEZ

Symbolem označujícím tříděný sběr EEZ je pojízdný kontejner na odpad přeškrtnutý křížem uvedený níže. Symbol musí být vytištěn viditelně, čitelně a nesmazatelně.

PŘÍLOHA X

INFORMACE PRO REGISTRACI A PŘEDKLÁDÁNÍ ZPRÁV PODLE ČLÁNKU 16

A. Informace předkládané při registraci:

1. Název a adresa výrobce nebo zplnomocněného zástupce určeného podle článku 17 (poštovní směrovací číslo a místo, název ulice a číslo, země, telefonní a faxové číslo, e-mail a kontaktní osoba). V případě zplnomocněného zástupce ve smyslu článku 17 rovněž kontaktní údaje výrobce, kterého zastupuje.
2. Vnitrostátní identifikační kód výrobce, včetně evropského daňového čísla nebo vnitrostátního daňového čísla.
3. Kategorie EEZ stanovené v příloze I nebo III.
4. Druh EEZ (domácí spotřebiče nebo zařízení jiná než domácí spotřebiče).
5. Značka EEZ.
6. Informace o způsobu, jakým výrobce plní své povinnosti: individuální nebo kolektivní systém, včetně informací o finanční záruce.
7. Použitý způsob prodeje (například prodej na dálku).
8. Prohlášení o pravdivosti uvedených informací.

B. Informace předkládané při podávání zpráv:

1. Vnitrostátní identifikační kód výrobce.
2. Vykazované období.
3. Kategorie EEZ stanovené v příloze I nebo III.
4. Hmotnostní množství EEZ uvedených na vnitrostátní trh.
5. Hmotnostní množství OEEZ sebraných tříděným sběrem, recyklovaných (včetně připravených k opětovnému použití), využitých a odstraněných v členském státě nebo přepravených v Unii nebo mimo ni.

Poznámka: Informace uvedené v bodech 4 a 5 musí být poskytovány podle jednotlivých kategorií.

PŘÍLOHA XI

ČÁST A

*Zrušená směrnice a její následné změny**(podle článku 25)*

Směrnice 2002/96/ES o odpadních elektrických a elektro- (Úř. věst. L 37, 13.2.2003, s. 24.)
nických zařízeních (OEEZ)

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/108/ES (Úř. věst. L 345, 31.12.2003, s. 106.)

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/34/ES (Úř. věst. L 81, 20.3.2008, s. 65.)

ČÁST B

*Lhůty pro provedení ve vnitrostátním právu**(podle článku 25)*

Směrnice	Lhůta pro provedení
2002/96/ES	13. srpen 2004
2003/108/ES	13. srpen 2004
2008/34/ES	—

PŘÍLOHA XII

SROVNÁVACÍ TABULKA

Směrnice 2002/96/ES	Tato směrnice
Článek 1	—
—	Článek 1
Čl. 2 odst. 1	Čl. 2 odst. 1
Čl. 2 odst. 2	Čl. 2 odst. 2
Čl. 2 odst. 3	Čl. 2 odst. 3 písm. a)
Čl. 2 odst. 1 (částečně)	Čl. 2 odst. 3 písm. b)
Příloha IB bod 5, poslední položka	Čl. 2 odst. 3 písm. c)
Příloha IB bod 8	Čl. 2 odst. 4 písm. g)
—	Čl. 2 odst. 4 písm. a) až f) a odst. 5
Čl. 3 písm. a)	Čl. 3 odst. 1 písm. a)
—	Čl. 3 odst. 1 písm. b) až d)
Čl. 3 písm. b)	Čl. 3 odst. 1 písm. e)
Čl. 3 písm. c) až h)	Čl. 3 odst. 2
Čl. 3 písm. i)	Čl. 3 odst. 1 písm. f)
Čl. 3 písm. j)	Čl. 3 odst. 1 písm. g)
Čl. 3 písm. k)	Čl. 3 odst. 1 písm. h)
Čl. 3 písm. l)	—
Čl. 3 písm. m)	Čl. 3 odst. 1 písm. i)
—	Čl. 3 odst. 1 písm. j) až o)
Článek 4	Článek 4
Čl. 5 odst. 1 až 2	Čl. 5 odst. 1 až 2
—	Čl. 5 odst. 3 až 4
Čl. 5 odst. 3	Čl. 5 odst. 5
—	Čl. 6 odst. 1
Čl. 5 odst. 4	Čl. 6 odst. 2
Čl. 5 odst. 5	Čl. 7 odst. 1 a 2
—	Čl. 8 odst. 1
Čl. 6 odst. 1 první a druhý pododstavec a odst. 3	Čl. 8 odst. 2, 3 a 4
Příloha II bod 4	Čl. 8 odst. 4 druhý pododstavec první věta
Čl. 6 odst. 1 třetí pododstavec	Čl. 8 odst. 5
Čl. 6 odst. 6	Čl. 8 odst. 6

Směrnice 2002/96/ES	Tato směrnice
Čl. 6 odst. 2	Čl. 9 odst. 1 a 2
Čl. 6 odst. 4	Čl. 9 odst. 3
Čl. 6 odst. 5	Čl. 10 odst. 1 a 2
—	Čl. 10 odst. 3
Čl. 7 odst. 1	—
Čl. 7 odst. 2	Čl. 11 odst. 1 a příloha V
—	Čl. 11 odst. 2
—	Čl. 11 odst. 3
Čl. 7 odst. 3 první pododstavec	Čl. 11 odst. 4
Čl. 7 odst. 3 druhý pododstavec	—
Čl. 7 odst. 4	—
Čl. 7 odst. 5	Čl. 11 odst. 5
—	Čl. 11 odst. 6
Čl. 8 odst. 1	Čl. 12 odst. 1
—	Čl. 12 odst. 2
Čl. 8 odst. 2 první a druhý pododstavec	Čl. 12 odst. 3
Čl. 8 odst. 2 třetí pododstavec	Čl. 14 odst. 1 částečně
Čl. 8 odst. 3 první pododstavec	Čl. 12 odst. 4
—	Čl. 12 odst. 5
Čl. 8 odst. 3 druhý pododstavec	Čl. 14 odst. 1 částečně
Čl. 8 odst. 4	—
Čl. 9 odst. 1 první pododstavec	Čl. 13 odst. 1 první pododstavec
Čl. 9 odst. 1 druhý pododstavec	—
Čl. 9 odst. 1 třetí pododstavec	Čl. 13 odst. 1 druhý pododstavec
Čl. 9 odst. 1 čtvrtý pododstavec	Čl. 13 odst. 1 třetí pododstavec
Čl. 9 odst. 2	Čl. 13 odst. 2
Čl. 10 odst. 1	Čl. 14 odst. 2
Čl. 10 odst. 2	Čl. 14 odst. 3
Čl. 10 odst. 3	Čl. 14 odst. 4
Čl. 10 odst. 4	Čl. 14 odst. 5
Článek 11	Článek 15
Čl. 12 odst. 1 částečně	Čl. 16 odst. 1 až 3
Čl. 12 odst. 1 první pododstavec částečně	Čl. 16 odst. 4
Čl. 12 odst. 1 druhý pododstavec	Čl. 16 odst. 1 a 2 a čl. 17 odst. 2 a 3

Směrnice 2002/96/ES	Tato směrnice
Čl. 12 odst. 1 třetí pododstavec	Čl. 16 odst. 3 a 5
—	Čl. 17 odst. 1
Čl. 12 odst. 1 čtvrtý pododstavec	Článek 18
Čl. 12 odst. 2	Čl. 16 odst. 5
Článek 13	Článek 19
—	Článek 20
Článek 14	Článek 21
Článek 15	Článek 22
Článek 16	Čl. 23 odst. 1
—	Čl. 23 odst. 2 až 4
Čl. 17 odst. 1 až 3	Čl. 24 odst. 1 až 3
Čl. 17 odst. 4	Čl. 7 odst. 3
Čl. 17 odst. 5	Čl. 7 odst. 4 až 7, čl. 11 odst. 6 a čl. 12 odst. 6
—	Článek 25
Článek 18	Článek 26
Článek 19	Článek 27
Příloha IA	Příloha I
Příloha IB	Příloha II
—	Přílohy III, IV a VI
Příloha II až IV	Přílohy VII až IX
—	Přílohy X a XI
—	Příloha XII

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2012 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční DVD	22 úředních jazyků EU	1 310 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	840 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční DVD (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	100 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), DVD, jedno vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném DVD.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

